

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 14C/31/2010
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3110204032
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milina Jánošková
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2021:3110204032.35

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín sudkyňou JUDr. Milinou Jánoškovou v spore žalobcov: 1/ A. B. B., nar. XX.X.XXXX, občan SR, bytom C., D. XXXX/X, 2/ A. A. E., nar. XX.X.XXXX, občianka SR, bytom F. G. H., I. XXXX/XX, 3/ E. F. I., nar. X.X.XXXX, občianka SR, bytom J. C., A. XXX/XXX, 4/ A. A. I., nar. XX.XX.XXXX, občianka SR, bytom K., L. XXXX/X, 5/ H. I., nar. XX.X.XXXX, občianka SR, bytom C., M. XX, 6/ A. E. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. N. X, C., žalobca 7/ O. J. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom Dostojevského rad 3, Bratislava, 8/ E. A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. X, C., všetci práv. zást. JUDr. Samuelom Baránikom advokátom so sídlom v Bratislave, Advokátskej kancelárie Podjavorinskej 7 proti žalovaným: 1/ AGROFARMA, spol. s r.o., Červený Kameň, so sídlom Červený Kameň, IČO 31 574 912, zastúpený Advokátskou kanceláriou Soukeník - Štrpka, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Šoltésovej 14, 2/ SPP - distribúcia, a.s., so sídlom Bratislava, Mlynské Nivy 44/b, IČO 35 910 739, zastúpený Mgr. Miroslavom Hanecom, advokátom so sídlom v Žiline, Dolné Rudiny 3, 3/ Slovenská republika - Slovenský pozemkový fond, so sídlom Bratislava, Búdková 36, IČO 17 335 345, 4/ P. A., nar. X.X.XXXX, štátna občianka SR bytom F. G. H., Q. O. 97/65-36, 5/ E. J., zastúpený Slovenským pozemkovým fondom, so sídlom Bratislava, Búdková 36, IČO 17 335 345, 6/ G. J., nar. XX.X.XXXX, občianka SR, bytom M., L. XX/X-X, 7/ E. A., nar. XX.XX.XXXX, občianka SR, bytom K., I. M. X a 8/ A. M., zastúpená Slovenským pozemkovým fondom, so sídlom Bratislava, Búdková 36, IČO 17 335 345, o ochranu vlastníckeho práva takto

rozhodol:

I. Žaloba sa z a m i e t a .

II. Žalovanému 1/ sa p r i z n á v a náhrada trov konania 100% s tým, že o výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

III. Žalovanému 2/ sa p r i z n á v a náhrada trov konania 100% s tým, že o výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

IV. Žalovaným 3/, 4/, 5/, 6/, 7/, 8/ sa náhrada trov konania n e p r i z n á v a .

V. Štát m á proti žalobcom 1/ až 8/ spoločne a nerozdielne nárok na náhradu trov konania 100%.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobcovia 1/ až 8/ sa konečnou upravenou žalobou (na č.l.1272 spisu) domáhali: po a/ určenia voči žalovanému 3/, že pozemky v k. ú. R. I., okres O., ktoré sú špecifikované geometrickým plánom č. 9/2012 vyhotoviteľa O. E. J., ktorý úradne overila Správa katastra Ilava, pod č. XXX/XXXX zo dňa 25.07.2012 ako novoutvorené parcely č. C-KN XXX/XX - trvalé trávnaté porasty o výmere 74m², C-KN XXX/XX - trvalé trávnaté porasty o výmere 59m², C-KN XXX/XX - trvalé trávnaté porasty o výmere 1m², C-KN XXX/XX - trvalé trávnaté porasty o výmere 511m², C-KN XXX/XX - trvalé trávnaté porasty o výmere 107m², C-KN XXX/XX-XXXXXX trávnaté porasty o výmere 11m², C-KN XXX/XX - trvalé trávnaté porasty

o výmere 184m², C-KN XXX/X - trvalé trávnaté porasty o výmere 1.484m² sú vlastníctvom žalobkyne 2/, žalovanej 4/, žalovanej 6/ a žalovanej 7/ v rozsahu spoluvlastníckeho podielu každej z nich vo veľkosti po 1/8 a v rozsahu spoluvlastníckeho podielu vo veľkosti 1 patria do dedičstva po zosn. E. B., N. J., nar. XX.X.XXXX, zosn. 26.12.2019, naposledy bytom F. N. XXXX/X, C.; po b/ určenia, aby žalovaní 1/ a 2/ boli na vlastné náklady povinní odstrániť stavbu strednotlakového plynovodu Červený Kameň - Vršatské Podhradie pozostávajúcu z potrubia s armatúrami, chráničiek, výstražných fólií, orientačných stĺpikov a orientačných tabuliek, z pozemkov v k. ú. R. I., ktoré sú zamerané geometrickým plánom č. 9/2012 vyhotoviteľa O. E. J., ktorý úradne overila Správa katastra Ilava, pod č. XXX/XXXX zo dňa 25.07.2012, ako parcely č. C-KN XXX/XX, Q. XXX/XX, Q. XXX/XX, Q. XXX/XX, Q. XXX/X, Q. XXX/XX a následne dotknutý povrch pozemkov vyrovať s ostatným terénom, skypriť a zatravníť lúčnou zmesou a v budúcnosti sa zdržať zásahov do vlastníckeho práva žalobkýň terénnymi a stavebnými prácami; a po c/ aby žalovaný 1/ na vlastné náklady bol povinný odstrániť následky ním vykonávaných terénnych a stavebných prác pri realizácii stavby účelovej komunikácie Červený Kameň - Vršatské Podhradie, čiže odstrániť asfaltový povrch, navozený a uvalcovaný štrk a makadam z pozemkov v k. ú. R. I., ktoré sú zamerané geometrickým plánom č. 9/2012 vyhotoviteľa O. E. J., ktorý úradne overila Správa katastra Ilava, pod č. XXX/XXXX zo dňa 25.07.2012, ako parcely č. C-KN XXXX/X, C-KN XXX/X, C-KN XXXX/X, Q. XXX/XX, Q. XXX/XX, Q. XXX/XX, Q. XXX/XX, Q. XXX/XX, Q. XXX/XX, C-KN XXXX/X, a následne terénnymi prácami dotknutý povrch pozemkov vyrovať s ostatným terénom, skypriť a zatravníť lúčnou zmesou a v budúcnosti sa zdržať zásahov do vlastníckeho práva žalobcov terénnymi a stavebnými prácami a náhrady trov konania.

2. Pôvodná žalobkyňa 1/ E. B., bytom C., F. N. X spolu so žalobkýňami 2/ až 5/ a žalovaní v 4/ a 8/ boli podielovými spoluvlastníkmi pozemkov v k.ú. R. I.: E-KN parc.č. XXX/XXX, XXX/XXX, XXX/XXX, XXX/XXX, XXX/XXX, XXX/XXX zapísané na LV č. XXXX a to žalobkyňa 1/ E. B. v 1/2-ici, žalobkyňa 2/ v 1/8 a žalovaná 4/ v 3/8; E-KN parc.č. XXX/XXXX, XXX/XXX, XXX/XXX zapísané na LV č. XXXX žalobkyňa 1/, 3/,4/, 5/ každá v 1/8, žalobkyňa 2/ a žalované 4/, 6/ a 7/ každá v 1/16, žalovaná 5/ v 1/4 ; E-KN parc.č. XXX zapísané na LV č. XXXX a to žalobkyňa 2/, žalované 4/,6/,7/ každý v XX/XXX-XX žalobkyňa 4/ v XX/XX-XX a žalovaná 8/ v X/XX-XX. Pôvodná žalobkyňa 1/ E. B. bola výlučnou vlastníčkou C-KN parc.č. XXX/X D. XXX/X zapísané na LV č. XXX v k.ú. R. I..

3. Žalovaný 1/ začal v roku 2004 realizovať vo vlastnom mene a na vlastný účet zámer výstavby líniovej stavby plynovodu z R. I. F. S. H. J., kde žalovaný 1/ vlastní prevádzku rekreačného zariadenia, ktorý mal záujem plynofikovať. Obec R. I. ako stavebný úrad informoval dotknutých vlastníkov pozemkov ako účastníkov územného a stavebného konania verejnou vyhláškou a následne vydal žalovanému 1/ ako stavebníkovi stavebné povolenie, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 19.11.2005. K realizácii výkopových a stavebných prác výstavby plynovodu pristúpil žalovaný 1/ v roku 2006 a v tomto období sa o výstavbe dozvedeli žalobkyne, nakoľko si všimli realizáciu výkopových prác v teréne. Z postupu stavebných prác bola vyhotovená fotodokumentácia, ktorá demonštruje stav krajiny pred realizáciou stavby plynovodu a počas realizácie stavebných prác. Vo veci sa angažoval syn žalobkyne 1/ A. B. B., ktorý žiadal o informácie o stavbe na S. T. R. I., kde mu však starostka bez odôvodnenia neumožnila nahliadnuť do stavebnej dokumentácie. Obratom podal podnet na preskúmanie zákonnosti postupu v stavebnom konaní na Krajský stavebný úrad v Trenčíne a ako zástupca dotknutých vlastníkov vyjadril svoj nesúhlas starostke aj žalovanému 1/ s realizáciou stavby a postupnou devastáciou ich pozemkov. Kontaktoval so sťažnosťou aj žalovaného 2/, ktorý písomne oznámil, že s výstavbou plynovodu nemá nič spoločné ani nezabezpečoval trasovanie tohto plynovodu; odkázal ho na žalovaného 1/ ako investora a stavebníka. Žalovaný 1/ krátko po realizácii stavebných prác súvisiacich s plynovodom začal v dotknutej lokalite aj s budovaním účelovej komunikácie, rovnako cez pozemky žalobkýň a žalovaných 4/ a 8/, ktorý mal byť "skratkou" k rekreačnému zariadeniu žalovaného 1/. Poľnú cestu v šírke cca 2,5m, ktorá danou lokalitou prechádzala postupne zaviezol makadamom a štrkom, ktorý uvalcoval na šírku 6 metrov. K realizácii tejto účelovej komunikácie nemal príslušné stavebné povolenie, išlo o čiernu stavbu. Pozemky, do ktorých zasahujú predmetné líniové stavby, sú zapísané v listoch vlastníctva a ich hranice boli fixované rozhodnutím o schválení registra obnovenej evidencie pozemkov ("ROEP"), s ktorým sa súčasne schválila i digitálna katastrálna mapa i mapa určeného operátu. Tak mapový operát, ako aj popisné údaje sa rozhodnutím o schválení ROEP, ktoré vydala Správa katastra Ilava pod č. Z XXX/XX stali verejnými listinami (§ 7 ods.5 zák.č. 180/1995 Z.z.) Po zásahoch v teréne sa dotknutí vlastníci začali zaujímať o hranice predmetných pozemkov, vyžiadali si snímky z katastrálnej mapy, ktoré im vyhotovila dňa 14.9.2006 Správa katastra Ilava. Hranice, ktoré boli uvedené v týchto mapách zodpovedali aj zaužívaným hraniciam, tak ako si boli týchto hraníc vedomé žalobkyne aj

ich právni predchodcovia (rodičia a starí rodičia) a korešpondovali so schváleným registrom ROEP. Vytyčovací a geodetické služby zabezpečoval pre žalovaného 1/ geodet O. U. H., ktorý si bol vedomý, že trasovanie plynovodu i projektu výstavby novej účelovej komunikácie zasahuje do vlastníctva žalobkyní a žalovaných 4/ a 8/ a bez vedomia a súhlasu vlastníkov vypracoval Záznam podrobného merania zmien (ďalej len "ZPMZ"), ktorým oddelil diely z parcel v LV č. XXXX tak, aby to vyhovovalo približujúcej výstavbe a pričlenil ich k vlastníctvu žalovaného 3/ na LV č. XXXX, s ktorým má žalovaný 1/ uzatvorené nájomné zmluvy na užívanie jeho pozemkov. Správa katastra llava tento záznam ZPMZ zapísala pod č. položky výkazu zmien XXX/XX v k.ú. R. I. bez pridelenia čísla autorizácie geodetom a bez samotného úradného overenia správou katastra a nadväzujúceho geometrického plánu, napriek tomu, že o zmene vlastníckych hraníc na úkor vlastníkov v LV č. XXXX neprebehlo žiadne správne ani súdne konanie a tie sa o zmene hraníc dozvedeli až 8.1.2010. Žalobkyne dávali do súvisu tieto zápisy geodeta O. H. s tým, že na správe katastra pracuje jeho manželka C. E. H.. Z podkladov Správy katastra llava dokonca nevyplýva kto navrhol zapísať ZPMZ; v zbierke listín je archivovaný len samotný ZPMZ, listina kto ho predložil k zápisu (na čí návrh správa katastra konala) sa v zbierke listín Správy katastra llava nenachádza a podpis zamestnanca sa ponáša na podpis riaditeľky O. A. I., ktorá úradne overuje na správe katastra geometrické plány. V dôsledku zápisu ZPMZ došlo k zmene výmery parc.č. XXX/XXX z pôvodných 134m² na 309 m²; parc.č. XXX/XXX z pôvodných 2.159 m² na 1.628 m² a parc.č. XXX/XXX z pôvodných 2.711 m² na 790 m² na LV č. XXXX, čím bolo žalobkyni 1/ a spol. odňatých 2.277m². Geodet na grafickej časti ZPMZ nepravdivo uvádzal aj pôvodné (východiskové a prečiarknuté) čísla parcel, aby sťažil samotnú identifikáciu ním vykonaných zmien vlastníckych hraníc. Východiskové parcely v grafickej časti sú prečiarknuté, avšak v prípade dielu 1 podľa náčresu žalobkyní má východisková parcela XXX/XXX o výmere 134m², ktorú geodet označil ako východiskovú (prečiarknutú) mať úplne inú polohu, polohu parc.č. XXX/XXX. Rovnako tak učinil aj v prípade parc.č. XXX/XXX (v ich náčrte diel 2) ktorú označil ako východiskovú tiež na polohe parc.č. XXX/XXX. Po zmene vlastníckych hraníc pozemkov dotknutých výstavbou plynovodu Červený Kameň a Vršatské Podhradie žalovaný 1/ odpredal kúpnu zmluvou zo dňa 6.12.2006 plynovod žalovanému 2/. Dňa 4.7.2008 geodet O. H. vypracoval geometrický plán č. 7/2008, ktorým už iba pospájal diely oddelené z parcel vo vlastníctve žalobkyne 1/ a spol. na LV č. XXXX a zlúčil ich do jednej parcely CKN XXX/X - trvalé trávnaté porasty o výmere 2.885m², vedené v celosti vlastnícky na žalovaného 3/ na LV č. XXXX. Geometrický plán bol zapísaný so súhlasom žalovaného 3/, hoci tento ho nefinancoval a pozemok CKN parc.č. XXX/X Slovenský pozemkový fond (ako správca poľnohospodárskych pozemkov v správe štátu) ho prenajal žalovanému 1/ a to nájomnou zmluvou zo dňa 12.8.2005 v znení posledného dodatku zo dňa 23.11.2009. Geodet O. H. vypracoval ďalší geometrický plán č. 6/2008, ktorý mal slúžiť na " oddelenie druhov pozemkov a vymedzenie rozsahu dvojitého vlastníctva k pozemkom parc.č. XXX/XX, 15,16,20,21" a ten sa stal podkladom pre spor o určenie vlastníckeho práva, ktorý vedie žalovaný 3/ voči žalobkyni 1/ na Okresnom súde Trenčín pod sp.zn. 14C/218/2008. V tomto geometrickom pláne geodet O. H. označil časti parcel vo výlučnom vlastníctve žalobkyne 1/ za duplicitné vlastníctvo, napriek tomu, že tieto parcely neboli nikdy na žalovaného 3/ vlastnícky vedené. Vychádzal údajne z mapy určeného operátu z 19. storočia, kde je uvedený diel bez parcelného čísla, čo má znamenať, že ide o neknižovanú parcelu. Vo veci prebiehalo trestné konanie pod č. ORP-518/2-OSV-TN-2008 pre trestný čin poškodzovania cudzej veci, ktoré sa skončilo uznesením o zastavení trest. konania a poškodení boli s nárokom odkázaní na občianskoprávne konanie. Už v trestnom konaní bolo ustálené, že trasa plynovodu zasahuje do hranice medzi pozemkami CKN XXX/X a XXX/X a v 3 miestach zasahuje do CKN parc.č. XXX/X v šírke 38, 39 a 46cm. Geodet O. H. bol vypočutý vyšetrovateľom ako svedok a uviedol: " asi v roku 2006 som bol požiadaný investorom plynofikácie obce Vršatské Podhradie spoločnosťou Agrofarma s.r.o. Červený Kameň, aby vytyčil vlastnícke hranice pozemkov, pri ktorých mala viesť trasa plynovodu, nakoľko sa majiteľ pozemku A. B. B. (syn žalobkyne 1/) sťažoval, že trasa plynovodu vedie cez jeho pozemok. Z tohto dôvodu vytyčil vlastnícku hranicu podľa vtedy platných údajov katastra nehnuteľností a vytyčená hranica bola vyznačená drevenými kolíkmi. Tým pádom jeho sťažnosť sa stala vyriešenou, pretože projektant SPP a. s. Bratislava na uvedené vytyčenie hranice reagoval dodatkom a zmenou trasy plynovodu tak, aby nebolo zasiahnuté do jeho vlastníctva. Teda nie je pravdou, že plynovod ide cez parcely č. XXX/XXX, XXX/XXX D. XXX/XXX." Žalobkyne tvrdili, že trasovanie plynovodu sa neprispôsobilo vlastníckej hranici ale hranica sa prispôsobila plynovodu. Po právoplatnosti zastavenia trest. stíhania žalovaný 1/ dokončil čiernu stavbu účelovej komunikácie tak, že uvalcovaný štrkový povrch aj vyasfaltoval a to napriek rozhodnutiu stavebného úradu (Obce Červený Kameň) č. XXX/XXXX-XX-XXX-X/XX o zastavení všetkých stavebných prác, za čo mu bola uložená pokuta 1.500€, avšak odstránenie čiernej stavby nariadené nebolo. Žalobou sa žalobkyne domáhajú určenia vlastníckeho práva podľa § 80 písm.c/ O.s.p., ochrany vlastníckeho práva

podľa § 124 a § 126 ods.1 Občianskeho zákonníka a vyporiadania neoprávnenej stavby podľa § 135c Občianskeho zákonníka. Naliehavý právny záujem na určovacej žalobe žalobkyne odôvodnili tým, že po zápise geodetických pokladov objednaných žalovaným 1/ do katastra nehnuteľností došlo k zmenám vo vlastníctve oproti stavu po ROEP, čím sa vytvoril stav objektívnej právnej neistoty medzi účastníkmi a v súčasnosti boli zmeny hraníc vykonané v prospech žalovaného 3/, ktorý je pasívne legitimovaným v žalobe o určenie vlastníckeho práva. Žalobkyne popierali tvrdenia o existencii neknihovanej parcely a svoje vlastníctvo k pozemkom uvedeným v žalobe odvodzovali od dlhodobej držby E-KN parc.č. XXX zapísanej v pkn. vložke XXX; súčet výmery dielov parc.č. V. XXX aj s dielom bez vyznačenia súhlasí s výmerou celej parc.č. V. XXX vo vložke XXX a sporný diel E-KN XXX susedí s neknihovanými parcelami (stará cesta a potok) pričom sú na mape oddelené vlastníckou hranicou a staré mapy sa zhodujú s tým, že ide o knihovanú parcelu. Žalovaný 1/ vo vlastnom mene a zo svojho materiálu zhotovil v dotknutom území stavu plynovodu a účelovej komunikácie (hoc ich zriadil na cudzom pozemku) a stal sa ich vlastníkom v zmysle ust. § 120 ods.2, §132 ods.1 Obč. zákonníka a § 3d ods.4 zák.č. 135/1961 Zb. o pozemných komunikáciách. Žalobkyne mali zato, že žalovaný 1/ nadobudol vlastnícke právo k plynovodu ako aj k účelovej komunikácii ich vytvorením a plynovod predal kúpnu zmluvou žalovanému 2/ (čím sa žalovaný 2/ stal vlastníkom plynovodu) , pričom obe stavby stoja na cudzom pozemku. Pre kvalifikáciu stavby ako neoprávnenej nie je podstatné, či ide o stavbu povolenú z hľadiska stavebných predpisov; pod neoprávnenou stavbou v zmysle občianskoprávných predpisov treba rozumieť stavbu zriadenú na cudzom pozemku bez príslušného občianskoprávného titulu; pričom plynovod bol realizovaný na základe stavebného povolenia, stavba účelovej komunikácie bola začatá aj dokončená bez stavebného povolenia. Preto sa žalobkyne domáhajú sankcie v ust. § 135c ods.1 Obč. zákonníka a to odstránenia týchto stavieb. Poukazujú na to, že stavebník nebol dobromyseľný, konal protiprávne a hrubým spôsobom porušil svoje povinnosti. So zreteľom na všetky okolnosti daného prípadu bude spravodlivé, aby vlastníctvo k stavbe zostalo naďalej stavebníkovi. Žiadali, aby súd pri rozhodnutí o odstránení neoprávnených stavieb zohľadnil tie skutočnosti, že žalobkyne od počiatku pri zriaďovaní týchto stavieb aktívne bránili svoje vlastnícke právo a prejavovali s nimi nesúhlas, žalovaný 1/ od počiatku vedel, že stavby realizuje na cudzích pozemkoch jeho počínanie v danej lokalite bolo spojené s demonštráciou jeho sily a vplyvu; žalovaný 1/ v priamom úmysle poškodiť vlastnícke práva žalobkyň protiprávne pozmenil vlastnícke hranice v dotknutej oblasti cestou ZPMZ vyhotoveného geodetom angažovaným žalovaným 1/ a stavba účelovej komunikácie bola zhotovená bez stavebného povolenia a napriek zákazom stavebného úradu pokračovať v stavebnej činnosti. Keďže žalovaný 2/ nadobudol do svojho vlastníctva neoprávnenú stavbu plynovodu, stal sa tým nositeľom práv a povinností, o ktoré v tomto konaní ide a má pasívnu vecnú legitímáciu, preto sa žalobkyne domáhali k splneniu povinnosti podľa § 135c ods.1 Obč. zákonníka (odstrániť stavby) spoločne a nerozdielne. Žalobkyne sa ďalej domáhajú voči žalovaným 1/ a 2/ zdržania sa zásahov do ich spoluvlastníckeho práva terénnymi a stavebnými prácami podľa § 126 ods.1 Obč. zákonníka. Vlastníckou žalobou sa podľa cit. ustanovenia možno domáhať zákazu zásahov, ktoré trvajú alebo zásahov, ktorých opakovanie iba hrozí. Teda nie je nevyhnutne potrebné, aby daný zásah už nastal, stačí hrozba opakovania následkov (napr. rozhodnutie NS SR sp.zn. 1 Cdo/2/2008). K aktívnej legitímácii spoluvlastníkov na ochranu vlastníckeho práva voči tretím osobám zaujala súdna prax stanovisko (aj keď nejde o väčšinového spoluvlastníka) že každý spoluvlastník je oprávnený podať žalobu a domáhať sa voči tretej osobe vypratania (v tomto prípade žalobou o zdržania sa zásahov do vlastníckeho práva) voči celej spoločnej veci. Nie je rozhodujúce či je spoluvlastník podľa dohody s ďalšími spoluvlastníkmi sám oprávnený celú spoločnú vec užívať. Žalobkyne označili v konaní všetkých podielových spoluvlastníkov, s poukazom na závažnosť zásahu do ich vlastníckeho práva a žalovaní 5/ a 8/ (nezistení vlastníci) prenajali prostredníctvom SPF svoje spoluvlastnícke podiely žalovanému 1/ bez nevyhnutnej dohody hospodárení so spoločnou vecou akceptovanou nadpolovičnou väčšinou spoluvlastníkov podľa veľkosti podielov podľa § 139 ods.2 Obč. zákonníka. So žalobou predložili ako dôkazy výpisy z LV č. XXXX, LV č. XXXX, LV č. XXXX a LV č. XXX v k.ú. R. I., list žalovaného 2/ zo dňa 7.9.2006, fotodokumentáciu, kópie z katastrálnej mapy 1 a 2 diel zo dňa 14.9.2006, ZPMZ O. H. položka výkazu zmien č. XXX/XX, vyjadrenie žalovaného 3/, geometrický plán O. H. č. 6/2008 a č. 7/2008, list žalovaného 3/ zo dňa 8.8.2008, nájomnú zmluvu č. X XXXX/XX.00 z 12.8.2005 v znení dodatku č.4 zo dňa 23.11.2009, uznesenie ORP -518/2-OSV-TN -2008.

4. Žalobkyňa 1/ vo svojej výpovedi uviedla, že je vlastníčkou parciel, na ktorých stojí plynovod a cesta, nakoľko pozemky, ktoré sa tam nachádzajú a aj celá lokalita „Potok“ bolo ich vlastníctvo a užívali to jej rodičia a starí rodičia 100 rokov. Majú tam postavenú chatu. K chate viedla pôvodne poľná cesta široká cca 3m a nikto ich neoslovil ako vlastníkov pozemkov, keď sa staval plynovod, pričom cez dedinu okolo úradnej tabule ona nechodí a nemala vedomosť o nejakom stavebnom konaní ohľadne plynovodu. Keď

videli rozkopané ich pozemky, vec začal vybavovať jej syn a podávali sťažnosti na žalovaného 1/, ktorý predmetný plynovod staval. Zistili, že neboli účastníkmi konania ani na kolaudáciu stavby ich nikto nezavolať a neboli o ničom informovaní. Po rozkopaní pozemku žalovaným 1/ bolo jasné, že kopú na ich pozemkoch, lebo ich to bolo vždy po cestu a kopalo sa vedľa cesty na ich strane. Ide o chránené územie. V súčasnosti je pôvodná 3 metrová cesta 6 metrová, vysypaná makadamom, zvýšila sa tam premávka áut, chodia tam cyklisti s čím žalobkyňa 1/ nesúhlasí. Cesta nemá riadne okraje, môže dôjsť k úrazu a oni tam mali odbagované 3m od píly vedľa záhrady p. U.. Proti rozšíreniu cesty podali námietky na obci. Ako to skončilo, nevedela uviesť. Po zakopaní plynovodu nebol terén nijako upravený, žalovaný 1/ to rozkopával a potom zahrabal a nechal tak. Žalobkyňa 1/ uviedla, že v súčasnosti ani nevie, kade presne plyn ide. Nie je nijako označený a v budúcnosti môžu byť z toho problémy. Plynovod mohli ťahať úplne iným smerom, cez pozemky urbáru.

5. Žalobkyňa 2/ vo svojej výpovedi uviedla, že chodievala často na chatu k žalobkyni 1/ asi 10 rokov s tým, že mala 3 malé deti a vtedy tam bývala denne. V súčasnosti tam často nechodí a nevedela nič o tom, že sa tam buduje plynovod a rozširuje cesta a to až do roku 2006, kedy ju tam zavolať žalobkyňa 3/, ktorá jej to celé ukázala. Ide o chránenú oblasť a keď si tam žalobkyňa 1/ stavala chatu je jasné, že prišla z mesta, chcela mať klud a teraz sa jej tam prehávajú nákladné autá, motorky a osobné autá. Vedľa cesty viedla záhrada žalobkyne 4/ pani U., v súčasnosti je táto záhrada zmenšená v dôsledku vybudovanej cesty. Ju nikto nezavolať na stavebné konanie, keď sa robil plynovod, neprotestovala ani proti výstavbe cesty, lebo už 20 rokov žije v Dubnici nad Váhom. Všetko to vybavovala v podstate žalobkyňa 1/, pričom ak by sa riadne označil plynovod, tento by jej až tak nevadil, ale voči prístupovej ceste má námietky. Uviedla, že žalované 4/, 6/, 7/ sú jej sestry a žalovaná 4/ ponúkla bez jej súhlasu a vedomia na predaj pozemky Agrofarme a pri finančnom vyrovnaní ju obišli. Žalobkyňa 2/ uviedla, že má vedomosť, že každá zo sestier -žalovaných 4/, 6/, 7/ dostala od Agrofarmy každá po 40.000,-Sk, za odpredaj pozemkov, na ktorých stojí cesta.

6. Žalobkyňa 3/ vo svojej výpovedi uviedla, že je podielovou spoluvlastníčkou nehnuteľností, ktoré zdedila po neb. D. J. v podiele 1/8 na základe rozhodnutia 4D/35/1997. Tieto nehnuteľnosti, ktoré sú predmetom žaloby užívala rodina J.. Do R. I. chodí často a dozvedela sa, že pán A. - konateľ Agrofarmy začal budovať plynovod a keď išla pozrieť chatu žalobkyne 1/ zistila, že sa tam vykonávajú úpravy. Informovala starostu, volala žalobkyni 1/, že dochádza ku škodám, nikto to nebol ochotný riešiť. Bolo stretnutie s pánom A., bol tam aj F. B. s tým, že záver bol taký, že nejako sa dohodneme, ostalo ticho a po jej návrate z dovolenky za 2 týždne bolo všetko vykopané, stavba započatá a nepochodili ani u polície s trestným oznámením pre poškodzovanie cudzej veci. Všetci vedeli, že platia dane, aj že uvedené pozemky pri Potoku a mlyne patria ich rodine a Agrofarma a ani obec ich neoslovili ako spoluvlastníkov nehnuteľností v prípade stavby plynovodu ani cesty. A. pri rekonštrukcii odrezal polovicu brehu zo záhrady pani U., treba zájsť na tvar miesta a tam sa ukáže ako to tam vyzerá. Bola to chránená oblasť, kedysi sa tam chodilo kosiť a pôvodná cesta bola poľná pre jeden voz, ktorý prešiel naložený senom tak, že seno odtiaľ padalo. V súčasnosti má cesta 8m nie je evidovaná na dopravnom inšpektoráte, jazdia tam autá v oboch smeroch a už tam bola aj dopravná nehoda. Cesta sa vybuďovala až na Vršatec, kde má údajne A. chatu. Žalobkyňa 3/ sa domáhala len toho, aby žalovaní 1/ a 2/ odstránili plynovod a asfaltku, určiť vlastnícke právo pre seba nepožadovala. Obrátili sa aj na žalovaného 2/ či ten plynovod budujú oni, tvrdili, že nie. Až neskôr zistili, že o všetkom vedel aj žalovaný 3/, hoci ide o chránené územie. Poukázala na to, že stavebné konanie, na základe čoho sa budoval plynovod sa robilo formou verejnej vyhlášky, čo podľa nej nebolo v poriadku, lebo nešlo o neznámych vlastníkov a ani tých vlastníkov nebolo veľa.

7. Pôvodná žalobkyňa 4/- A. U. vo svojej výpovedi uviedla, že tam mala pôvodne záhradu 1.200m², ktorá bola oplotená a po ROEP jej zostalo už len 870 m². Žalovaný 1/ jej pri výstavbe cesty z tejto záhrady zobral polovicu, v súčasnosti je tam už len 300m² a nikto sa jej na nič nepýtal, či tam môže byť postavený plynovod alebo cesta. Ona bola 2x na jednaní na obecnom úrade kvôli ceste, kde sa vôbec nič nedohodlo a nikto ju nevolal na žiadne stavebné konanie kvôli plynifikácii ani stavbe cesty, na obci bola riešiť len zabratie záhrady žalovaným 1/, pričom ak by jej žalovaný 1/ poskytol za zabratú parcelu finančné vyrovnanie, tak s tým bude súhlasiť a to celých 870m², ak ju nevyplatia, chce, aby to uviedli do pôvodného stavu. Voči plynovodu nemala žiadne námietky, lebo ten je vedený z druhej strany záhrady vedľa Kamenej a tento jej nevadí.

8. Žalobkyňa 5/ vo svojej výpovedi uviedla, že bola na obecnom úrade len raz, kvôli ich parcelám, keď už sa hovorilo o tom, že sa bude rozširovať cesta, okrem nej tam bolo ešte 22 ľudí a všetci čo tam boli tvrdili, že lokalita „Potok“ je ich. Predseda Agrofarmy tvrdil, že tam vraj boli družstevné záhumienky, čo nie je pravda, lebo jej rodičia to obrábali a ona tam chodila od 4 rokov. Sestra žalobkyňa 1/ si tam postavila chatu a bratove dcéry - žalované 4/,6/,7/ tam mali polovicu a tieto predali len jednu sestru obišli. Dodala, že žije v C., na tieto pozemky chodí málo, pričom vybudovaná cesta jej až tak nevedí, lebo tam chodí len raz za čas. Naposledy tam bola v roku 2009 (výpoveď je 28.6.2010) na jar, keď už tam bolo navozené kamenie a pôvodná cesta bola skutočne len pre konský povoz. Potom tam začali chodiť traktory, zväžali drevo a z kamennej bolo kus obkopaného. Ju nikto nezavolať na žiadne stavebné konanie, ani ohľadne plynovodu ani z dôvodu výstavby cesty. Voči plynovodu nemala námietky, pokiaľ ide o cestu nechala toto všetko na rozhodnutie svojej sestry -žalobkyne 1/. Ona sa na obci ani žiadneho konania ohľadne cesty alebo plynovodu nedomáhala, vzhľadom k tomu, že tam chodí málo.

9. Žalovaný 1/ poprel, že realizoval líniovú stavbu plynovodu a účelovú komunikáciu cez pozemky vo vlastníctve žalobkyň. Žalobkyne tieto skutočnosti nepreukázali a predložili iba rukou vyhotovené nákresy, ktoré majú preukazovať, že stavby vedú cez ich pozemky. V prípade, ak chcú svoje tvrdenia preukázať, mali by predložiť presné zameranie líniovej stavby plynovodu a účelovej komunikácie znalcom z odboru geodézie a kartografie. Žalovaný 1/ tvrdil ((č.l. 771 spisu), že pôvodná cesta viedla inde, než je v súčasnosti a to až popri chate žalobkyne 1/, preto nemôže byť úspešná v spore o určenie vlastníckeho práva. Namietol správnosť znaleckého posudku č. 9/2012 znalca Ing. Polku, konkrétne bod 7 , že mohlo dôjsť k omylu pri prečíslovaní pôvodného pozemku parcela č. XXX na pozemok registra E-KN č. XXX, pretože pozemkovoknižné mapy boli dodané zo súdu (štátne notárstvo), kde nie je o pozemku parc.č. XXX ani zmienka, z čoho vyplýva, že mapy, ktoré uvádzajú pozemok parc.č. XXX boli podkladom pre originál pozemkovoknižnej mapy. V geometrickom pláne č. 9/2012, ktorý je súčasťou posudku je uvedená čiastočná identifikácia pozemku, ktorý nehovorí nič o výmere, hoci sa znalec vyjadril, že výmera 10.790 m² je správna podľa určenia výpočtom a je uvedená aj s dielom č.1. Podľa výpočtov žalovaného 1/ na LV č. XXX pre k.ú. R. I. je súčet výmer všetkých pozemkov 8140 m². Podľa geometrického plánu všetky pozemky registra "C" vznikli z pozemku registra "E" parcela č. XXX. Podľa ich výpočtov na LV č. XXXX pre k.ú. R. I. je súčet výmer všetkých pozemkov 5501m². Podľa geometrického plánu všetky pozemky registra "C" vznikli z pozemkov reg. "E" parcela č. XXX a súčet výmer všetkých pozemkov z oboch vyššie uvedených listov vlastníctva (LV č. XXXX + LV č. XXX) je 13641m², čo je výmera pôvodného pozemku reg. "E" parc.č. XXX a rozdiel je -2851m² a preto treba identifikovať celý pôvodný pozemok parc.č. XXX z reg. "E" a následne aby bol riešený priebeh sietí a cesty. Žalovaný 1/ predložil vlastný nákres pôvodného pozemku parc.č. XXX v reg. "E" z pôvodnej pozemkovoknižnej mapy, vyznačený červenou farbou a fialovou farbou ako ju vyznačil O. J., pričom sú tam rozdiely a poukázal aj na prebiehajúce konanie vo veci 14C/218/2008, v ktorom sa rieši určenie vlastníckeho práva k časti pôvodného pozemku reg. "E" parcela č. XXX pkn. vložky č. XXX.

10. Žalovaný 2/ uviedol, že súd nie je oprávnený rozhodovať o odstránení plynovodu vo vzťahu k žalovanému 2/ podľa ust. § 135c Obč. zákonníka s poukazom na to, že za neoprávnenú stavbu možno považovať len takú stavbu zriadenú na cudzom pozemku, ktorá má charakter nehnuteľnosti v zmysle ust. § 119 ods.2 Obč. zákonníka a teda takú, ktorá je spojená so zemou pevným základom. Plynovod nie je nehnuteľnosťou a preto nemožno rozhodnúť o odstránení hoci aj len jeho časti. Ak žalobca 1/ až 5/ tvrdí, že časti stavby sú na cudzom pozemku , potom by bolo možné uvažovať o tom, že stavba bola postavená v rozpore so stavebným povolením a tom je príslušný rozhodovať podľa § 88 ods.1 zák.č. 50/1976 Zb. (stavebný zákon) stavebný úrad a nie súd. Žalobcovia mali uplatňovať svoje práva v rámci stavebného konania, resp. kolaudačného konania a podať proti rozhodnutiam riadne a mimoriadne opravné prostriedky. S ohľadom na líniový charakter plynovodu nie je možné uvažovať o odstránení plynovodu z pozemku, pretože ide o odstránenie určitých častí líniovej stavby ako celku, ktorá by odstránením častí stratila svoj význam. Súvisia s tým tiež technické podmienky a možnosti realizácie s dopadom na širokú verejnosť. Z technického hľadiska je odstránenie plynovodu z pozemku žalobcov pri dodržaní líniovosti stavby realizovateľné preložkou plynárenského zariadenia upravenou v ust. § 58 zák.č. 656/2004 Z.z. Preložka plynárenského zariadenia je zmenou trasy , na ktorú je potrebné stavebné povolenie a teda rozhodnutie stavebného orgánu podľa stavebného zákona, o čom nie je možné rozhodnúť súdom. Stavebné právo zároveň pojem stavba definuje inak ako Občiansky zákonník a podľa § 43 písm.e/ stavebného zákona stavba je stavebná konštrukcia postavená stavebnými prácami zo stavebných prvkov, ktorá je pevne spojená so zemou alebo ktorej osadenie vyžaduje úpravu podkladu. Pevným spojením so zemou sa potom rozumie aj umiestnenie pod zemou a toto odlišné vnímanie pojmu

stavba vyplýva z cieľov stavebného práva, ktoré sleduje verejný záujem na bezpečnosti atď. Aj keď sa žalobcovia priamo nedomáhajú preložky plynovodu, nimi požadované odstránenie časti plynovodu z pozemku nie je bez ďalšieho realizovateľné. Ide o inštitút verejného práva vyplývajúci zo zákona č. 656/2004 Z.z. o energetike a verejný záujem je obsiahnutý aj v ust. § 15 ods.1 písm.a/ zák.č. 656/2004 Z.z. Obdobnou situáciu (s elektrickou prípojkou) sa zaoberal NS SR v rozhodnutí 1Cdo/190/2004 , z ktorého vyplýva, že "do právomoci súdu v občianskom súdnom konaní nepatrí rozhodovanie o prekládke elektrického vedenia." Odstránenie stavby podľa § 135c ods.1 Obč. zákonníka môže ako sankčný postih súd uložiť len tomu, kto stavbu zriadil (neoprávnený stavebník), nie tomu, kto ju v dobrej viere a na základe všetkých dostupných dokladov nadobudol do vlastníctva ako stavbu oprávnenú a povolenú. Z dokladov, ktoré žalovaný 2/ získal pri kúpe plynovodu je zrejmé, že stavba nie je na cudzom pozemku a je na ňu vydané právoplatné stavebné a následne aj právoplatné kolaudačné rozhodnutie. Žalovaný 2/ nemal pochybnosti o oprávnenosti a povolenia stavby aj z toho dôvodu, že práva stavebníka k pozemku v súvislosti s umiestnením stavby na pozemku skúma stavebný úrad v rámci stavebného konania. Žalovaný 2/ nebol stavebníkom stavby a rozhodnutie o odstránení stavby by bolo nezákonným zásahom do jeho vlastníckeho práva. Preto žiadal žalobcu zamietnuť a predložil ako dôkazy kópie stavebného povolenia vydaného Obcou Červený Kameň dňa 30.5.2005 pod Č.j.XXX/XXXX-XX1-A/10 s vyznačenou doložkou právoplatnosti a kolaudačné rozhodnutie vydané Obcou Červený Kameň dňa 10.11.2005 pod Č.j. XXX/XXXX-XXX-X/XX s vyznačenou doložkou právoplatnosti a kúpnu zmluvu. Voči vypracovanému geometrickému plánu č. 9/2012 žalovaný 2/ nemal výhrady až na to, že plynovod neprechádza cez parcelu č. KN-C č. XXX/XX. Zo sporných pozemkov plynovod vo vzťahu k pozemkom žalobcov KN - C parc.č. XXX/XX ide súbežne s hranicou parcely s minimálnym vstupom max 0,45m, pričom ide o susedný pozemok KN-C č. XXX/XX a táto nie je dotknutá plynovodom.

11. Žalovaný 3/ žiadal žalobu zamietnuť. Uviedol, že pozemok v k.ú. R. I. parc.č. CKN č. XXX/X trvalé trávnaté porasty o výmere 2.885m² je vo vlastníctve Slovenskej republiky v správe Slovenského pozemkového fondu (ďalej len SPF) a vznikol zameraním dielu č.X o výmere 582m² z pôvodnej KN-E parc.č. XXXX a dielu č.8 o výmere 2303 z parc.č. I. XXXX geometrickým plánom č. 7/2008 a je zapísaný na LV č. XXXX v prospech vlastníka -Slovenskej republiky. Pozemky KN -E parc.č. XXXX D. XXXX boli v katastri nehnuteľností evidované ako pozemky neknihované, bez parcelného čísla (verejný majetok) a ich vlastníkom je Slovenská republika podľa § 14 zák.č. 180/1995 Z.z. Vo svojej výpovedi uviedol, že postupovali v súlade s geometrickými plánmi Ing. Vanku č. 6/2008 a 7/2008, z ktorých vyplýva, že trasa plynovodu vedie cez parcelu č. XXX/X, ktorá vznikla zlúčením pôvodných parciel registra E vedených ako neknihované a to parcely č. XXXX D. XXXX v k. ú. R. I.. Ich sa týka v podstate len plynovod iné pozemky kadiaľ cesta ide oni nemali dôvod zisťovať. Súhlas na výstavbu cesty dávali písomnou formou, pričom plynovod stojí na neknihovaných parceliach vo vlastníctve štátu a cesta taktiež a tam v súčasnosti prebiehajú ešte majetkovoprávne vysporiadania. Rokovanie inicioval žalovaný 1/, pričom rokovanie ohľadne cesty na jeho základe spustili. Žalovaný 3/ poukázal na to, že nevie, kto financoval geometrické plány. O čiernej stavbe nemal vedomosť, dozvedel sa o tom až z ich žaloby a SPF nemá dôvod nedať súhlas k výstavbe ak mu k tomu nebránia nejaké závažné pochybnosti. Okolnosti, za ktorých stavba je postavená skúmajú iné orgány, to už nie je ich vec. Žalovaný 3/ namietal znalecký posudok Ing. Polku č. 9/2012 s tým, že tento bol vyhotovený bez prizvania žalovaných a nezaoberal sa meraniami vykonanými v danom území od roku 1993 a s prihliadnutím na konanie o určenie vlastníckeho práva vo veci vedenej na tunajšom súde pod sp.zn. 14C/218/2008, ktorého výsledok považujú za zásadný, považovali vyhotovenie tohto posudku za predčasné. Žalovaný 3/ s poukazom na geometrický plán O. J. a žiadal žalobu zamietnuť pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácie, pretože sa žiada priznať vlastníctvo k parcelám, o ktorých sa už právoplatne rozhodlo vo veci 14C/218/2008. Znalec O. J. vyhotovil posudok, ktorý má nedostatky, pretože uviedol, že parcely č. XXX s parcelou XXX majú totožné hranice a zároveň zameral geometrickým plánom 9/2012 parcely tak, že stotožnil parcelu EKN XXX/XXX s parcelami XXX/XX-48, pričom parcela EKN XXX/XXX v katastri neexistuje a z parcely XXX/XXX vyhotovil ďalšie parcely XXX/X, XXX/XX-59. Pokiaľ ide o výmeru parcely č. XXX, ktorá nebola sporná a mala by mať 10709 m², žalobkyni 1/ z nej patrí 1/2-ica a táto je zapísané ako jej vlastníctvo vo viacerých parcelách na LV č. XXX, čomu zodpovedá výmera 7740 m² a jej by patrila iba 1/2-ica teda 5350 m². Z LV č. XXXX, v ktorom sú evidované EKN parcely č. XXX/XXX - 509, patrí žalobkyni 1/ výmera 5501 m² jej patrí 1/2-ica, čo spolu so všetkými jej majetkami, ktoré získala osvedčením na dvoch listoch vlastníctva LV č. XXX + XXXX činí výmeru 13241 m² a znalec nevysvetlil rozdiel k tejto výmere. Žalobkyňa 1/ by teda mala mať zapísané svoje parcely, aby to zodpovedalo osvedčenej výmere parcely č. XXX bez podielov na LV č. XXXX. Z týchto dôvodov žiadala žalobu zamietnuť.

12. Žalovaná 4/ vo svojej výpovedi uviedla, že je podielovou spoluvlastníčkou niektorých nehnuteľností, na ktorých stojí cesta. Poprela, že by jej manžel a pán A. boli rodina. Ona predala Agrofarme nejaké pozemky ako aj G. J. a E. A., ale to už bolo dávno a s touto vecou to nesúvisí. Žalovaná 4/ súhlasila s tým, že tam cesta je vybudovaná, nemala výhrady voči plynovodu; nebola účastníčkou stavebného konania ani na plynovod ani na cestu a dala súhlas ústne pánovi A..

13. Žalovaná 6/ vo svojom písomnom vyjadrení k žalobe (mailom) uviedla, že žalovať by mala ona a jej sestry, pretože žalobkyňa 1/ si ohradila ďaleko väčší pozemok, ktorý jej bol darovaný jej otcom. Jej sú známe veľmi dobre podmienky, za akých jej otec I. J. podpísal predmetnú lúku (pozemok) na výstavbu chaty a ako mal zaplatiť, nakoľko, bola pri tom. Cesta, ktorá tam bola od nepamäti slúžila pri zvážení obilia z lúky, slúžila aj občanom a širokej verejnosti pri zvážení dreva do dediny. Túto cestu užívali aj obyvatelia obce Vršatec, ktorí spadali pod Obecný úrad a matriku Červený Kameň a taktiež gazdovia z Vršatca vozili obilie do ich mlyna. Cesta v tom čase bola kamenistá a prašná a ona veľmi dobre vie, že existuje stará mapa, kde je táto cesta zakreslená (veľmi sa po nej zháňala žalovaná 1/ p. B.) a dnes je táto zrekonštruovaná a obnovená cesta prírážou pre rodinu B., z dôvodu menej súkromia pri čiernom odstrele. Verila vo víťazstvo zdravého rozumu.

14. Žalovaná 7/ v písomnom vyjadrení zo dňa 26.3.2010 uviedla, že súhlasí s predajom pozemkov Agrofarme po finančnom vyrovnaní. Cesta je užitočná pre širokú verejnosť. Vo svojej výpovedi uviedla, že nemá výhrady voči tomu, že na pozemkoch sa nachádza plynovod a cesta. Ona obhajuje žalovaného 1/, ktorý tým, že vybudoval plynovod a cestu pritiahol turistov a v súčasnosti sa dostane žalobkyňa 1/ k svojej chate pohodlnou asfaltkou. Uviedla, že darovala Agrofarme pozemky ešte v roku 2002 ale to už bolo veľmi dávno a svojej sestre P. A. darovala svoj podiel 1/8 na nehnuteľnostiach v k. ú. R. I. zapísaný na LV č. XXXX, o čom svedčí darovacia zmluva z, ktorej vyplýva, že vklad vlastníckeho práva bol povolený dňa 29.02.2008 pod V XXX/XXXX Správou Katastra Ilava. Ona nebola prizvaná na žiadne stavebné konania týkajúce sa plynovodu, ani čo by s tým súviselo. Bola prizvaná obcou na jednanie ohľadne prístupovej cesty a konanie sa vedie pod č. XX/XXXX-XXXTS1-A/10 z uvedeného vyplýva že táto cesta mala byť postavená na parcelách XXXX/X a XXXX/X. Ona má za to, že cesta ako aj plynovod sú vo verejnom záujme. V súčasnosti tam chodí veľa turistov, žalovaná 7/ sa bola po ceste previesť na motorke a preto nemá voči uvedeným stavbám výhrady.

15. Z výpovede svedkyne P. E. (W. Obce Červený Kameň v období od 1989- 2010) vyplýva že pred chatou rodiny J. viedla cesta, ktorá bola široká na rebrinák a túto cestu neskôr rodina B. a A. zasypala s tým, že ona dajú zo svojho pozemku časť na širšiu cestu. Nevedela čo dali ani ako, nakoniec však žalovaný 1/ na základe dohody so štátnymi lesmi, ktorým táto cesta údajne patrila (a cesta bola zaevidovaná aj na katastri), cestu zrekonštruoval. Je pravdou, že žalovaný 1/ na rekonštrukciu nemal stavebné povolenie a ona zistila, že sa buduje cesta vo fáze, keď bola vysypaná makadamom.

16. Z výpisu z LV č. XXXX v k.ú. R. I. vyplýva, že podielovými spoluvlastníkmi EKN parciel č. XXX/XXX- orná pôda o výmere 309m², č. XXX/XXX - orná pôda o výmere 1628m², XXX/XXX-XXXX pôda o výmere 790m², č. XXX/XXX - orná pôda o výmere 1022m², č. XXX/XXX -orná pôda o výmere 490m², č.XXX/XXX- orná pôda o výmere 1262m² sú A. A. E. (žalobkyňa 2/) v podiele 1/8, P. A. (žalovaná 4/) v podiele 3/8, E. B. (žalobkyňa 1/) v podiele 1/2.

17. Z výpisu z LV č. XXXX v k.ú. R. I. vyplýva, že podielovými spoluvlastníkmi EKN parciel č. XXX/XXX- zastavané plochy a nádvoria o výmere 788m², č. XXX/XXX - zastavané plochy a nádvoria o výmere 51m², XXX/XXX - zastavané plochy a nádvoria o výmere 609m² sú A. A. E. (žalobkyňa 2/) v podiele 1/16, P. A. (žalovaná 4/) v podiele 1/16, E. B. (žalobkyňa 1/) v podiele 1/8, E. J. (žalovaný 5/) v podiele ?, G. J. (žalovaná 6/) v podiele 1/16, E. A. (žalovaná 7/) v podiele 1/16, A. U. (pôvodná žalobkyňa 4/) v podiele 1/8 , I. H. žalobkyňa 5/) v podiele 1/8 a E. F. I. (žalobkyňa 3/) v podiele 1/8.

18. Z výpisu z LV č. XXXX v k.ú. R. I. vyplýva, že podielovými spoluvlastníkmi EKN parciel č. XXX-orná pôda o výmere 795m² sú A. A. E. (žalobkyňa 2/) v podiele 41/336, P. A. (žalovaná 4/) v podiele 41/336, A. M. (žalovaná 8/) v podiele 1/42, G. J. (žalovaná 6/) v podiele 41/336, E. A. (žalovaná 7/) v podiele 41/336, A. U. (pôvodná žalobkyňa 4/) v podiele 41/84.

19. Z výpisu z LV č. XXX v k.ú. R. I. (z 15.1.2016) vyplýva, že žalobkyňa 1/ je výlučnou vlastníčkou C-KN parciel : č. XXX/X -zast.pl. a nádvoria v výmere 400m², č. XXX/X -zast.pl. a nádvoria o

výmere 596m², parc.č. XXX/X -TTP o výmere 1864m², č. XXX/XX - TTP o výmere 989m², č. XXX/XX -TTP o výmere 270m², č. XXX/XX-XXXXXXX plochy o výmere 592m², č. XXX/XX -lesné pozemky o výmere 214m², č. XXX/XX - TTP o výmere 945m², č. XXX/XX -lesné pozemky o výmere 112m² a č. XXX/XX -ostatné plochy a výmere 573m².

20. Zo záznamu podrobného merania zmien č.XXX/XX zo dňa 15.10.2004 vyhotoveného O. U. H. vyplýva, že tento bol vypracovaný za účelom opravy priebehu vl. hraníc parciel E-KN podľa stavu pozemkovoknižnej mapy pre zápisom ROEP do KN parc.č. XXX/XXX, XXX/XXX, XXXX, XXX/XXX, XXX/XXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXX/XXX, XXXX. Z výkazu výmer k ZPMZ vyplýva, že z parciel zapísaných v LV č. XXXX v k.ú. R. I. ako KN-E č. XXXX -zast.pl. o výmere 4.546m², KN -E č. XXXX TTP o výmere 15m², KN-E č. XXXX - TTP o výmere 114m², KN-E č.XXXX - TTP o výmere 1.269 m² boli vytvorené nové parcely č. XXXX o výmere 6.756m², XXXX o výmere 2.303m², XXXX o výmere 123m² a XXXX o výmere 1.402m². Z parciel zapísaných v LV č. XXXX v k.ú. R. I. ako KN-E č. XXX/XXX - orná pôda o výmere 134m², č. XXX/XXX -orná pôda o výmere 2.159m² a XXX/XXX -orná pôda o výmere 2.711m² boli vytvorené nové parcely KN-E č. XXX/XXX - orná pôda o výmere 309m², č. XXX/XXX -orná pôda o výmere 1.628m² a XXX/XXX -orná pôda o výmere 790m².

21. Z geometrického plánu č. 7/2008 O. U. H. vyplýva, že tento bol vyhotovený za účelom obnovenia vlast. hranice parciel reg. E- KN XXXX, XXXX, XXXX, XXXX D. R. XXXX. Z výkazu výmer tohto geometrického plánu vyplýva, že z parciel zapísaných v LV č. XXXX v k.ú. R. I. ako KN-E č. XXXX TTP o výmere 1.402m² boli vytvorené parcely č. XXXX/X o výmere 111m², č.XXX/X o výmere 329m², č.XXXX/X o výmere 250m², č. XXXX/X o výmere 118m², č. XXX/X o výmere 582m² a č.XXX/XX o výmere 12m²; z KN-E parcely č. XXXX TTP o výmere 2.303m² boli vytvorené parc.č. XXX/X o výmere 2.303m² a z E-KN parcely č. XXXX zast..pl. o výmere 4.529m² boli vytvorené parc.č. XXXX/X o výmere 4.968m², č. XXXX/X o výmere 2.353m², č.XXX/X o výmere 333m², č.XXXX/X o výmere 6.582m², č.XXX/X o výmere 190m² a č.XXX/X o výmere 102m².

22. Z listu žalovaného 3/ zo dňa 8.4.2008 adresovaného žalovanému 1/ vyplýva, že Slovenský pozemkový fond ako správca pozemkov vo vlastníctve štátu parcela č. I. XXXX D. XXXX v k.ú. R. I. a parc.č. I. XXXX k.ú. H. J. nemá námietky k rekonštrukcii jestvujúcej lesnej a poľnej cesty na časti pozemkov parc.č. I. XXXX, ktorý je časťou pozemku KN-C XXXX/X, parc.č. I. XXXX je časťou parc.č. XXXX/X v parc.č. I. XXXX ktorá je časťou pozemkov KN-C parc.č. XXX D. XXX k.ú. H. J. za splnenia podmienky, že stavba bude vykonaná v súlade s príslušnými právnymi predpismi.

23. Zo znaleckého posudku č. 9/2012 súdneho znalca Ing. Jozefa Polku vyplýva, že plynovod prechádza parcelami C-KN XXX/XX TTP o výmere 989m², C-KN XXX/XX TTP o výmere 945m² zapísané na LV č. XXX v k.ú. R. I. a neprechádza cez E-KN parcely : XXX/XXX, XXX/XXX zapísané v LV č. XXXX, E-KN parc.č. 800 zapísanú v LV č. XXXX, C-KN parc.č. XXX/X, XXX/X v LV č. XXX v k.ú. R. I.. Plynovod prechádza cez C-KN parcely č.XXXX/X, XXX/X, XXXX/X, XXXX/X, XXX/XX, XXX/XX, XXX/XX, XXX/XX, XXX/XX, XXX/XX, XXX/XX, XXX/X, XXX/XX v rozsahu, ako je zakreslené v geometrickom pláne, ktorý je súčasťou tohto posudku. V geometrickom pláne je zakreslený aj priebeh cesty, pričom asfaltová cesta prechádza parcelami E-KN XXX/XXX zapísanej v LV č. XXXX, E-KN XXX zapísanej na LV č. XXXX a E-KN XXX/XXX zapísanej na LV č. XXXX v k.ú. R. I.. Šírka cesty je zobrazená v prílohe č. 1 a nadobúda hodnotu od cca 3,5 do 5 m na výhybniach. Samotná cesta je vymedzená v predloženom geometrickom pláne parcelami C-KN XXXX/X o výmere 79m², XXX/X o výmere 79m², XXXX/X o výmere 7m², XXX/XX o výmere 7m, XXX/XX o výmere 38m², XXX/XX o výmere 59m², XXX/XX o výmere 151m², XXX/XX o výmere 511m², XXX/XX o výmere 29m², XXX/XX o výmere 77m², XXX/XX o výmere 11m², XXXX/X o výmere 439m². V geometrickom pláne č. 9/2012 sú pôvodné parcely E-KN po ROEP- e pre vykonaním zmien E-KN XXX/XXX identické s parcelami C-KN XXX/XX -TTP o výmere 74m², XXX/XX- TTP o výmere 59m² a XXX/XX- K. o výmere 1m² a E-KN XXX/XXX identická s parcelami C-KN XXX/X -TTP o výmere 1.484m², XXX/XX-XXX o výmere 511m², XXX/XX-TTP o výmere 107m², XXX/XX -TTP o výmere 3m², XXX/XX- TTP o výmere 11m² a XXX/XX-XXX o výmere 184m². Znalec sa vyjadril (na základe požiadavky žalobkyní) k tomu, či v Prílohe 1 podania zo 16.5.2011 uvedený diel parc.č. XXX (po prečíslovaní parc.č. XXX) o výmere 1.749m² bol pred zápisom ROEP -u neknihovanou parcelou a porovnať výmery dielov parc.č. XXX (po prečíslovaní parc.č. XXX)s výmerou uvedenou v Pkn. vložke č. XXX pre k.ú. R. I.. Znalec vo svojom vyjadrení konštatoval, že diel č.1 vyfarbený žltou farbou v mape určeného operátu na strane čl.65 spisu je neknihovanou parcelou, aj keď sa podľa znalca jedná pravdepodobne o omyl, ktorý vznikol pri prekresľovaní mapy, nakoľko všetky

skutočnosti nasvedčujú, že diel č. 1 má byť súčasťou parcely č. XXX v k.ú. R. I. v zmysle uvedených dôkazov. Znalec sa vyjadril k námietkami žalovaného 1/ a 2/ (na čl. 260 spisu) pričom nevylúčil omyl pri vykresľovaní parciel, tomu nasvedčuje výmera parcely zapísaná v pozemkovoknižnom hárku, ktorá zodpovedá kartometricky určenej výmere pkn. parcely č. XXX aj číslovanie parciel v konkrétnuálnej mape z roku 1880, kde sporný diel je označený rovnakým číslom ako zvyšná časť parcely. Znalec uviedol, že v rámci objektivity sa snažil vyhodnotiť argumenty oboch zúčastnených strán, sporný diel parcely vykazuje znaky neknihovanej parcely, t.j. spodný diel č.1 je od ostatných parciel oddelený neprerušovanou čiarou, nie je označený parcelným číslom a rovnako nie je mapovou značkou pričlenený k inej parcele. Výmera parcely je odvodeným -druhotným údajom a od výmery parcely nemožno odvodzovať priebeh hraníc alebo jej zákres ale opačne, zákres parcely uvádza výmeru a rovnako zákres parcely v mape udáva priebeh hraníc v teréne. V dokumentácii katastra nie je uvedená skutočnosť, že mapa pozemkovej knihy je zhodná s konkrétnuálnou mapou z roku 1880. Pokiaľ bolo poukazované na nezrovnalosti vo výmere, znalec uviedol, že neidentifikoval celú parcelu pkn. XXX ale iba jej časť, ktorá je predmetom sporu, teda spornú cestu a parcely, cez ktoré je položený plynovod. Znalec poprel, že by fialová plocha vyznačená na náčrte žalovaného 1/ zodpovedala parcele XXX; bodkočiarkovane sú zobrazené neznateľné hranice parciel, čiarkovanou čiarou sú zobrazené hranice pôvodných pozemkovoknižných parciel.

24. Svedok O. U. H. uviedol, že vykonával v lokalite Červený Kameň zameranie na požiadavku p. A.- konateľa žalovaného 1/, ktorý chcel určiť polohopis cesty z Vršatca do Červeného Kameňa kvôli plynofikácii. Tak sa dostal pri meraní do priestoru, kde mali žalobcovia svoje pozemky a plyn mal ísť po poľnej ceste , avšak poľná cesta viedla cez B. pozemok. Svedok poukázal na to, že vytýčil trasu podľa existujúceho stavu a máp a v tom čase už bol hotový ROEP a podľa jeho vytýčenia sa malo kopať a robil viacero geometrických plánov, lebo cesta išla z parciel z registra "E" do registra "C" a narazil na jedno sporné miesto, kde to zameral inak ako iný znalec na problém bol pri parc.č. XXX, kde našiel trojuholník, ktorý mal byť podľa výmery taký istý ako SPF a problém bol aj vpredu, kde sa muselo odkopať, aby plynovod nešiel cez pozemky B.. On vychádzal z podkladov geodeta A., ktorý stanovil hranice parcely č. XXX D. XXX. Svedok označil svoj postup pri zameraní za chybný potom, ako uvidel posudok Ing. Polku; on meral od pevnej parcely registra "C" s tým, že podľa neho hranice v časti "E" registra boli stanovené správne s tým, že v rámci ROEP-u sa nezasahovalo do parciel v registri "C" nakoľko u tých už boli vyhotovené geometrické plány.

25. Z osvedčenia o dedičstve č.k. 21D/718/2012-56 zo dňa 19.12.2012 vyplýva, že pôvodná žalobkyňa 4/ A. U. dňa XX.X.XXXX zomrela a nehnuteľnosti v LV č. XXXX D. XXXX v k.ú. R. I. nadobudla A. A. I., nar. XX.X.XXXX, bytom K., L. R. XXXX/X, s ktorou súd pokračoval v konaní ako so žalobkyňou 4/.

26. Dňa 30.8.2005 bolo Obcou Červený Kameň po Č.j. XXX/XXXX-XXXX-X/XX vydané stavebné povolenie na stavbu Plynofikácia Obce Vršatské Podhradie" k.ú. H. J. D. R. I. na návrh Obce Vršatské Podhradie a žalovaného 1/. Predmetom stavebného povolenia je výstavba plynovodu STL PE D90, 300kPa a plynovodu v obci Vršatské Podhradie , ktorý je vedený z Obce Červený Kameň pri celkovej dĺžke plynovodu 4.780m, 65ks plynových prípojkov v dĺžke cca 325m. Umiestnenie stavby podľa čl. II bod 2 stavebného povolenia bude v súlade s právoplatným územným rozhodnutím, ktoré vydal poverený stavebný úrad , Obec Červený Kameň dňa 30.6.2004 pod č. XXX/XXXX-XXX-X/XXX, právoplatné dňa 6.6.2004. Žalobcom sa predmetné rozhodnutie nedoručovalo, oznamovalo sa verejnou vyhláškou. Dňa 10.11.2005 pod X.E. XXX/XXX-XXX-X/XX bola stavba plynovodu skolaudovaná a kolaudačné rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 13.11.2006. Žalobcom rozhodnutie doručované nebolo, doručovalo sa verejnou vyhláškou. Kúpnu zmluvou z 6.12.2006 žalovaný 1/ previedol vlastnícke právo k plynárenskému zariadeniu špecifikovanému v bode I. zmluvy, postaveného na parc.č. I. XXXX/X v k.ú. R. I. a parc.č. I. XXX v k.ú. H. J. na žalovaného 2/.

27. Dňa 14.1.2008 podal žalovaný 1/ na Obec Červený Kameň žiadosť o vydanie dodatočného stavebného povolenia na stavbu "Rekonštrukcia jestvujúcej účelovej komunikácie Červený Kameň - Vršatské Podhradie" na pozemkoch parc.č. XXXX/X, I. XXXX/X v k.ú. R. I.. Pri miestnom zisťovaní žalovaný 1/ nepredložil stavebnému úradu doklady, ktoré by preukazovali vlastnícky alebo iný právny vzťah k dotknutým pozemkom, ktoré sú dotknuté výstavbou predmetnej komunikácie s tým, že v pozemkom parc.č. XXXX/X, I. XXXX/X v k.ú. R. I. nie je možné preukázať vlastníctvo (duplicita vlastníctva) a preto rozhodnutím č.j. XX/XXXX-XXX F. zo dňa 23.2.2008 bolo konanie o dodatočnom povolení stavby prerušené a vlastníci pozemku odkázaní s nárokmi na súd. Dňa 6.11.2009 pri výkone štátneho stavebného dozoru bolo zistené, že v stavbe (od 31.3.2008) sa napriek prerušenému konaniu

pokračuje, cesta bola opravená a vyvezená kamennou drťou. Dňa 16.11.2009 Obec Červený Kameň rozhodnutím č.j. XXX/XXXX-XX-XX-X/XX s okamžitou platnosťou zastavila všetky stavebné práce na nepovolenej stavbe "Rekonštrukcia jestvujúcej účelovej komunikácie Červený Kameň -Vršatské Podhradie " na pozemkoch KN XXXX/X a I. XXXX/X v k.ú. R. I.. V prácach sa pokračovalo a dňa 26.11.2009 bola žalovanému 1/ rozhodnutím Obce Červený Kameň č.j. XXX/XXXX-XX-XX uložená pokuta 1.500€. Stavebné povolenie na stavbu účelovej komunikácie nebolo doposiaľ vydané. Súčasťou spisu je aj dokumentácia pre stavebné povolenie od In. B. I. (vypracovaná na objednávku žalovaného 1/ ako investora) na parcelách XXXX/X, XXXX/X, XXX D. XXX KN pričom ide o rekonštrukciu jestvujúcej lesnej a poľnej cesty na účelovú komunikáciu vyššej triedy, ktorá sprístupní poľnohospodárske a lesné pozemky a sprístupní obce Červený Kameň a Vršatské Podhradie. V dokumentácii sú aj údaje o nárokoch na záber poľnohospodárskej a lesnej pôdy (bod 3.5) tým, že pri zachovaní súčasných šírkových pomerov na lesnej a poľnej ceste so šírkou v pláne 4-6m nedôjde k záveru príľahých pozemkov. Účelová komunikácia mala po rekonštrukcii spĺňať kritériá pre cestu so šírkou vozovky 3m, so šírkou v korune 4m a s návrhovou rýchlosťou 30km/hod. s celoročnou prevádzkou. Z technického riešenia (4.2.1) smerového vedenia trasy lesnej cesty sa vychádza z podmienky využiť v maximálnej miere jestvujúce teleso cesty.

28. Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalobkyň 1/ až 5/, pôvodnej žalobkyne 4/, žalovaných 4/ a 7/, rozsudkom Okresného súdu Trenčín 14C/218/2008-344 zo dňa 2.2.2015, výpisom z obchodného registra žalovaného 1/, aktuálnym výpisom z LV č. XXX D. XXXX v k.ú. R. I., geometrickým plánom č. 6/2008 O. H., oboznámil darovaciu zmluvu z 8.6.1973, výkaz plôch z 29.11.1972, protokol v oprave chyby v katastrálnom operáte X. na LV č. XXXX, výkaz výmer , osvedčenie N XXX/XX, rozhodnutie X XX/XXXX zo 7.1.2008, geometrický plán č. 37/2006, rozhodnutie o schválení ROEP v k.ú. Červený Kameň Z XXX/XXXX (z 1.9.2005) , spis týkajúci sa Účelovej komunikácie Červený Kameň - Vršatské Podhradie - rekonštrukcia, ktoré bolo prerušené rozhodnutím č.j. XX/XXXX-XXX-K. zo dňa 7.4.2008, znaleckým posudkom č.1/2010 z DAPHNE- Inštitútu aplikovanej ekológie so sídlom v Bratislave, oboznámením rozhodnutia prípustnosti stavby chaty č. Výst. -XXXX/XXXX-XXX-X/XX z 28.9.1973, podnetu Distribúcia SPP so sídlom Mlynské nivy č. 44/b na začatie konania o odstránení stavby oplotenia na pcrč. XXX/X, XXX/XX D. XXX/XX zo dňa 16.5.2016, vypočul svedkov P. E., O. U. H., J. M., E. C.. Z navrhovaných svedkov súd nevykonal dôkaz výsluchom svedkyne O. A. I. z dôvodu zjavnej nehospodárnosti takéhoto výsluchu, pretože jej výpoveďou sa nepreukážu žiadne sporné skutočnosti majúce význam pre rozhodnutie vo veci a ide o svedkyňu so zdravotnými problémami, čo by znamenalo vznik zbytočných prieťahov v konaní.

29. Na základe vykonaných dôkazov Okresný súd Trenčín rozsudkom zo dňa 15. mája 2017, č.k. 14C/31/2010-893 rozhodol tak, že výrokom I. žalobu zamietol, výrokom II. žalovanému 1/ priznal náhradu trov konania 100%, výrokom III. žalovanému 2/ priznal náhradu trov konania 100%, výrokom IV. žalovaným 3/, 4/, 5/, 6/, 7/, 8/ náhradu trov konania nepriznal, výrokom V. priznal štátu proti žalobkyňiam 1/ - 5/ spoločne a nerozdielne nárok na náhradu trov konania 100% a výrokom VI. návrh žalovaného 1/ na prerušenie konania do právoplatnosti veci vedenej na Okresnom súde v Trenčíne sp. zn. 20C/151/2016 zamietol. Právne svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 80 písm. c/ O.s.p. (účinného do 30.06.2016), § 137 písm. a/ CSP (účinného od 01.07.2016), § 6 ods. 1, 2, § 7 ods. 6, § 29 ods. 3 zák. č. 180/95 Z.z., § 126 ods. 1, § 135b ods. 2, § 135c ods. 1, 2, 3 Obč. zákonníka, § 3 ods. 4 zák. č. 135/1961 Z.z. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že vo vzťahu k určeniu vlastníckeho práva v prospech žalovaných 4/,6/ a 7/, súd žalobu zamietol z dôvodu nepreukázania naliehavého právneho záujmu na takomto určení zo strany žalobkyň 1/ až 5/. Pokiaľ ide o stavbu plynovodu, mal súd prvej inštancie za nesporné, že tento budoval žalovaný 1/ a pri jeho stavbe postupoval s náležitou starostlivosťou a opatrnosťou. Pred jeho umiestnením obstaral zameranie v teréne, prešetril vlastnícke vzťahy na základe dostupných mapových pokladov, vyhovel námietkam rodiny B., presunul trasu plynovodu tak, aby nešla cez ich pozemky. O tom, že geometrický plán O. A. nerešpektoval neknihované parcely mal vedomosť, až po zameraní geometrickým plánom č. 6/2008. Na stavbu plynovodu bolo vydané právoplatné stavebné povolenie, stavba bola riadne skolaudovaná a vzhľadom na rozporuplné závery geodeta O. H. (spochybnil vlastný geometrický plán č. 7/2008 a merania) a Ing. Polku, ktorý vo svojom vyjadrení (čl. 260-261 spisu) pri zakreslení parciel pripustil, že " pri vykresľovaní parciel nie je možné vylúčiť omyl" súd dospel k záveru, že vôbec nebolo hodnoverne preukázané, či plynovod vôbec zasahuje do vlastníctva žalobkyne 1/ a to do C-KN parcely č. XXX/XX, zapísaného v LV č. XXX v k.ú. R. I.. Ak by sa zásah do vlastníckeho práva žalobkyne 1/ (táto parcela je totiž len jej výlučným vlastníctvom) v takomto rozsahu cca 45cm preukázal, súd by mohol postupovať s ohľadom na vyjadrenie žalovaného 2/ len podľa ust. § 153c ods.2,3 CSP

a zriadiť vecné bremeno za náhradu. Žalovaný 1/ bol vzhľadom na všetky okolnosti dobromyseľný, že plynovod stavia na parcelách vo vlastníctve štátu a žalovaný 2/ kúpou v dobrej viere, že plynovod bol postavený v súlade s platnými právnymi normami aj vlastníctvo k nemu nadobudol. Plynovod je líniová stavba a odstránením jeho časti by došlo k znehodnoteniu a znefunkčneniu celej stavby, odpojením plynovodných prípojk osôb, ktoré sú naň pripojené až vo Vršatskom Podhradí, čiže by šlo evidentne o neprimeraný zásah do vlastníckeho práva žalovaného 2/ a poškodenie práv iných osôb, neprimerané zásahu do vlastníckeho práva žalobkyne 1/. Z týchto dôvodov súd prvej inštancie návrh na odstránenie plynovodu a iné zamietol. Pokiaľ ide o spornú lesnú a poľnú cestu, dôvodil, že z vykonaného dokazovania nevyplýva, že by táto bola vo vlastníctve žalovaného 1/. Z listinných dôkazov nepochybne vyplýva, že túto dal iba zrekonštruovať na vlastné náklady (bez stavebného povolenia, čo je nesporná skutočnosť) so súhlasom žalovaného 3/ (pokiaľ išlo o neknihované parcely v jeho vlastníctve a správe) ako stavebník a investor žalovaný 1/. Kto cestu vybudoval pôvodne, sa nepodarilo preukázať (zrejme Štátne lesy). V uvedenej lokalite sa cesta vždy nachádzala, podľa výpovede svedkyne P. E. časť z nej rodina B. a A. zasykala a premiestnila ju inde (na svoje pozemky). O neoprávnenú stavbu cesty spadajúcu pod režim § 135c ods. 1 Obč. zákonníka by šlo iba vtedy, ak by došlo v dôsledku realizácie nevyhnutných rekonštrukčných opráv stavby k jej zániku ako veci v právnom zmysle a následne k vzniku stavby novej. V uvedenej súvislosti poukázal na judikáciu NS ČR (rozhodnutie sp. zn. 22Cdo 1241/2010, sp. zn. 22Cdo 2873/2010, sp. zn. 22Cdo 2617/2008, sp. zn. 28Cdo 2794/2010, sp. zn. 22Cdo 2284/2009) a NS SR (Cpj 52/1980, R 2/1981). S prihliadnutím na uvedenú judikáciu dôvodil, že bolo povinnosťou žalobkyň 1/ až 5/ hodnoverne preukázať, že na mieste, kde sa cesta rekonštruovala sa predtým žiadna lesná ani poľná cesta nikdy nenachádzala, pretože len toto (novopostavené, kde predtým nič nebolo) má charakter neoprávnenej stavby a preukázať, že novopostavené leží na ich pozemkoch. Na základe vykonaného dokazovania súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalobkyne 1/ až 5/ neunesli dôkazne bremeno, pre nedostatočne prešetrené vlastnícke hranice a neknihované parcely vo vlastníctve štátu; kadiaľ sporná cesta pôvodne viedla a kadiaľ vedie teraz. Hodnoverne nepreukázali, v akej spornej časti leží zrekonštruovaná cesta na ich pozemkoch a či v tej časti (v dôsledku pôvodne zasypanej časti poľnej cesty a premiestnenej inde) došlo k neoprávnenému zásahu do ich vlastníckeho práva. Ak by aj k neoprávnenému zásahu do vlastníckeho práva došlo, v danom prípade by prichádzal do úvahy iba postup podľa § 153c ods.2, 3 Obč. zákonníka a to zriadenie vecného bremena (len v časti spočívajúcom v prírastku cesty rozšírenej nad rámec pôvodnej cesty a zasahujúcej v tomto prírastku do vlastníckeho práva žalobkyň) za náhradu, so zohľadnením, že táto cesta je už vybudovaná, pokrytá asfaltovým povrchom; slúži verejnosti a spája obce Červený Kameň a Vršatské Podhradie a jej odstránenie, čo len zčasti, spôsobom navrhovaným žalobkyňami 1/ až 5/ žalobným návrhom by bolo neúčelné a znehodnotila by sa už vybudovaná časť cesty. Túto cestu využíva ako prístupovú určite aj žalobkyňa 1/ ku svojej chate. Súd prvej inštancie ďalej uviedol, že v danom prípade je viazaný žalobou a nemôže prisúdiť niečo iné, než čoho sa žalobca domáha (súd je viazaný žalobou a môže prisúdiť viac ale nie iný nárok než je žalobou uplatnený) s prihliadnutím na to, že vecné bremeno sa zriaďuje len za náhradu a nikto takéto znalecké dokazovanie po účinnosti CSP nenavrhol vykonať. Preto žalobu aj v tejto časti zamietol. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP, v zmysle ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. V danom prípade boli žalovaní 1/ až 8/ v spore úspešní. Súd však priznal plnú náhradu trov konania len žalovaným 1/ a 2/. Ostatným žalovaným trovy nevznikli, resp. si ich neuplatnili a preto im ich náhradu nepriznal. Vzhľadom na vznik trov štátu za účinnosti O.s.p. (do 30.6.2016) za vypracovaný znalecký posudok č. 9/2012, ktorý platil sčasti štát z rozpočtových prostriedkov súdu, súd prvej inštancie rozhodol aj o nároku štátu na ich náhradu, ktorý priznal štátu v rozsahu 100% voči neúspešným žalobkyňiam (§ 148 ods.1 O.s.p.). Na odvolanie žalobkyň 1/, 2/, 3/, 4/, 5/ Krajský súd v Trenčíne uznesením č.k. 27Co/1/2018-1000 zo dňa 29. januára 2019 rozsudok č. 1 súdu I. inštancie zrušil vo výroku I. a v súvisiacich výrokoch o trovách konania II., III., IV., V. a vec vrátil na nové prejedanie a rozhodnutie .

30. Odvolací súd vytýkal súdu I. inštancie, že odôvodnenie jeho rozsudku nemá náležitosti podľa § 220 ods. 2 CSP, pretože obsahuje dôkazy, ktoré neboli náležite právne relevantným spôsobom a postupom zistené z dôkazných prostriedkov s tým, že súd nevykonal dôkaz znalcom Ing. Hrivíkom a neoboznámil strany s jeho znaleckým posudkom, ktorý bol vypracovaný v konaní vedenom na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 14C/218/2008 a nevykonal dokazovanie listinou a neoboznámil obsah listín tak, ako to uviedol v odôvodnení rozsudku, keď o.i. znalecký posudok Ing. Hrivíka, ktorý bol použitý ako dôkaz v konaní vedenom na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 14C/218/2008, ktorého účastníčkou konania - stranou sporu bola zo žalobkyň len žalobkyňa 1/, riadnym spôsobom nevykonala, čo predstavuje porušenie procesných podmienok. Ďalej uviedol, že zo strany súdu prvej inštancie nebol zabezpečený

záznam celej svedeckej výpovede svedka O. U. H. (pričom zároveň namietali protokoláciu súdu vo vzťahu k tejto výpovedi s tým, že táto nebola úplná, že táto nebola presná), nakoľko v zápisnici o pojednávaní sa nenachádzajú rozhodujúce pasáže jeho výpovede, odvolací súd konštatuje, že aj v tomto smere došlo zo strany súdu k porušeniu práva žalobcov na nestranný a spravodlivý súdny proces. V danom spore súd prvej inštancie pri vykonávaní dôkazu výsluchom uvedeného svedka na pojednávaní konanom dňa 27.02.2017 nepostupoval v súlade s ust. § 98 ods. 1 CSP. Výsluch svedka nebol vykonaný zákonom predpísaným spôsobom, pretože jeho výpoveď nie je zaznamenaná technickými prostriedkami v celom jej rozsahu. Zvukový záznam z jeho výpovede chýba v rozsahu viac ako jednej hodiny. Aj napriek tomu, že možno predpokladať, že k absencii podstatnej časti zvukového záznamu z výpovede svedka na pojednávaní dňa 27.02.2017 mohlo dôjsť nesprávnou manipuláciou s technickým zariadením v dôsledku zlyhania ľudského faktora, a nie úmyselným konaním, po zistení tejto skutočnosti súdom prvej inštancie dňa 15.03.2017 (o čom svedčí úradný záznam na čl. 871 spisu o tom, že "pojednávanie je nahrané po 0:45:12, potom je ticho až po 1:52:49"), mal tento nedostatok odstrániť na pojednávaní dňa 12.04.2017, a to ešte pred vyhlásením dokazovania za skončené. Uložil súdu prvej inštancie po vrátení veci pri novom rozhodnutí odstrániť nedostatky súdneho konania tak, ako ich odvolací súd zistil a uviedol v tomto zrušujúcom rozhodnutí. Pred novým rozhodnutím o veci bude postupovať v súlade s prípadnými procesnými návrhmi strán sporu, vo svojom postupe umožní stranám realizáciu práva vyjadriť sa k dôkazom v súlade s čl. 9 CSP, rozhodujúce skutočnosti vyhodnotí, pričom sa vysporiada so všetkými námietkami produkovanými stranami v konaní a tiež uvedenými v konaní a vo veci opätovne rozhodne. Svoje rozhodnutie je súd prvej inštancie povinný odôvodniť v súlade so zásadami uvedenými v ust. § 220 ods. 2 CSP. Odvolací súd poukázal na to, že Nálezom Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 570/17-62 zo dňa 07.08.2018 bolo zrušené uznesenie Najvyššieho súdu SR č.k. 3Cdo/18/2017-452 zo dňa 17.05.2017, ktorým rozhodol o dovolaní proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č.k. 4Co/377/2015-394 zo dňa 16.06.2016, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie Okresného súdu Trenčín zo dňa 02.02.2015 č.k. 14C/218/2008-344 a vec bola vrátená Najvyššiemu súdu SR na ďalšie konanie. Rozhodnutie vo veci vedenej na Okresnom súde Trenčín sp. zn. 14C/2018/2008 je významným aj pre rozhodnutie v preskúmvanej veci. Po zistení, že Ústavný súd SR nálezom zo dňa 07.08.2018 zrušil uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 17.05.2017 sa javí potrebným oboznámiť sa, či a akým spôsobom bolo Najvyšším súdom SR po zrušení jeho rozhodnutia zo dňa 17.05.2017 opätovne rozhodnuté.

31. S tvrdením odvolacieho súdu, týkajúcim sa porušenia procesných práv žalobcov súdom I. inštancie v dôsledku nevykonania dôkazu (súd nezaslal stranám znal. posudok O. M., resp. ho neoboznámil zákonom predpísaným spôsobom) sa súd I. inštancie nestotožňuje. Poukazuje na to, že súd I. inštancie vyniesol rozsudok č.k. 14C/31/2010 -893 dňa 15.5.2017 a dokazovanie vyhlásil za skončené na pojednávaní, ktoré jeho vyneseniu predchádzalo dňa 12.4.2017, teda nepochybne už za účinnosti zák.č. 160/2015 Z.z. - Civilného sporového poriadku (účinný od 1.7.2016). Tento procesný predpis zásadne zmenil pravidlá sporového procesu a dokazovania, pričom v prechodných ustanoveniach (§ 470 ods.1 C.s.p.) stanovil, že ak nie je ustanovené inak , platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa článku 8 C.s.p. strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podprieť svoje tvrdenia dôkazmi a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu. Podľa § 185 ods.1 C.s.p. súd môže vykonávať dôkazy len na návrh strany. V prejednávanej veci návrh na vykonanie dôkazu oboznámením znal. posudku O. M. žalobca nepodal ani za účinnosti O.s.p. ba ani C.s.p. To, že súd I. inštancie na tomto znaleckom posudku založil svoje rozhodnutie je v plnom súlade s ust. článku 11 C.s.p. (súd pri rozhodovaní berie do úvahy len skutočnosti, ktoré vyšli najavo v tomto konaní, ak nejde o skutočnosti všeobecne známe alebo o skutočnosti ustanovené zákonom) a článku 2 ods.2 C.s.p. (princíp právnej istoty), z ktorého vyplýva, že súd má poznať nielen judikatúru najvyšších súdnych autorít ale aj judikatúru odvolacieho súdu a taktiež zohľadňovať vlastné rozhodnutia týkajúce sa totožnej veci; obzvlášť za situácie, ak sa o prebiehajúcom spore o určenie vlastníckeho práva medzi žalovaným 3/ a E. B. -pôvodnou žalobkyňou 1/ na tunajšom súde pod sp.zn. 14C/218/2008 vedelo od počiatku tohto sporu a konanie vo veci 14C/31/2010 bolo dokonca kvôli tomuto prebiehajúcejmu sporu uznesením (niekoľkokrát) prerušené. Súdom v spore 14C/31/2010 však oboznamoval rozsudok Okresného súdu Trenčín č.k. 14C/218/2008-344 zo dňa 2.2.2015, v ktorom je obsah znaleckého posudku znalca z odboru geodézie a kartografie Ing. Vladimíra Hrivíka č. 11/2013 podrobne a detailne popisovaný/citovaný. Skutočnosť, že tento dôkaz (oboznámený rozsudok vo veci 14C/218/2008, ktorý mal zásadný význam pre výsledok tohto sporu) bol vykonaný sa nachádza na strane 14, odsek 26 rozsudku sp.zn. 14C/31/2010-893 a advokát žalobcov v žiadnom svojom podaní pred vynesením rozsudku súdu I. inštancie č.1 nenamietal, že obsah tohto

rozsudku 14C/218/2008, vrátane ZP O. M. nepozná, resp. sa s jeho znením neoboznámil spôsobom predpísaným zákonom (nebol mu prečítaný). Takže možno uzavrieť, že advokát žalobcov poznal obsah rozsudku 14C/218/2008, kde bol sporný ZP citovaný a návrh na vykonanie dôkazu prečítaním celého ZP č. 11/2013 O. M. nepodal zákonom (§ 185 ods.1 C.s.p.) predpísaným spôsobom, preto súd nemohol zo zákona tento dôkaz vykonať. Ale keďže súd I. inštancie počas konania oboznámil rozsudok 14C/2018/2008-344 z 2.2.2015 obsahujúci podrobný a detailný popis ZP č. 11/2013, mohol ho samozrejme použiť v rozsudku sp.zn. 14C/31/2010, lebo išlo o skutočnosť, ktorá vyšla najavo v tomto konaní (14C/31/2010) v zmysle čl.11 C.s.p. Takže možno uzavrieť, že odvolací súd označil za nezákonný postup súdu I. inštancie, ktorý v spore dôsledne aplikoval na prejednávajúcu vec platný a účinný právny predpis (C. s.p.)

32. Po zrušení rozsudku súd v zmysle pokynov odvolacieho súdu zaslal všetkým procesným stranám tak sporný znalecký posudok č. 11/2013 O. M., ako aj rozsudok Okresného súdu Trenčín č.k. 14C/2018/2008-344 zo dňa 2.2.2015 vrátane rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č.k. 4Co/111/2019-595 zo dňa 28.7.2020 a poskytol im dostatočnú lehotu na vyjadrenie sa k nim, vrátane možnosti navrhnúť ďalšie dôkazy.

33. Rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 2. februára 2015, č.k. 14C/218/2008-344 potvrdeným rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č.k. 4Co/377/2015 - 394 zo 16.6.2016 bolo právoplatne rozhodnuté, že vlastníkom parciel: KN „C“ č. XXX/XX - trvalý trávnatý porast o výmere 945m², KN „C“ č. XXX/XX - trvalý trávnatý porast o výmere 721m², KN „C“ č. XXX/XX - ostatné plochy o výmere 195m², KN „C“ č. XXX/XX - ostatné plochy o výmere 290 m², KN „C“ č. XXX/XX - ostatné plochy o výmere 44 m² v katastrálnom území Červený kameň, vytvorených na základe geometrického plánu č. 6/2008 zo dňa 11.06.2008 overeného Správou katastra Ilava dňa 30.06.2008 pod č. XXX/XXXX je Slovenská republika, v správe Slovenského pozemkového fondu v podiele 1/1. Súd vychádzal zo zistenia, že odporkyňa (v tomto konaní žalobkyňa 1/) je zapísaná ako vlastníčka pozemkov, nachádzajúcich sa v obci Červený Kameň, k. ú. R. I. na LV č. XXX ako parc. č. KN "C" č. XXX/X v častiach trvalý trávnatý porast o výmere 2809 m², lesný pozemok o výmere 112m², ostatná plocha o výmere 573m² a parc. č. KN "C" č. XXX/X v častiach - trvalý trávnatý porast o výmere 2844 m², lesný pozemok o výmere 214 m², ostatná plocha o výmere 592 m². Vlastnícke právo bolo odporkyni zapísané do katastra nehnuteľností na základe notárskej zápisnice č. N XXX/XX, G. XXX/XX zo dňa 13.11.1998, ktorou bolo osvedčené vyhlásenie o vydržaní vlastníckeho práva k vyššie uvedeným nehnuteľnostiam. Uvedené nehnuteľnosti boli na základe geometrického plánu č. RSKM - O./XX zo dňa 22.09.1993 vytvorené z časti PKN parc. č. XXX-XXXX pôda o výmere 10709 m², vedenej v Pkn. vložke č. XXX, v k. ú. R. I.. V súčasnosti sú sporné parcely evidované na LV č. XXX v k. ú. R. I. ako vlastníctvo odporkyne. Obecny úrad Červený Kameň sa dňa 14.08.2008 obrátil na navrhovateľa s podnetom na odstránenie duplicity vlastníctva k časti parciel C KN č. XXX/X a XXX/X v LV č. XXX v k. ú. R. I., zakreslených v geometrickom pláne O. U. H. č. 6/2008, s poukazom na nerešpektovanie neknihovanej verejnej cesty pri zápise geometrického plánu č. N./XX zo dňa 22.09.1993 Ing. Milana Masaryka. Zo správy Obce Červený Kameň zo dňa 24.11.2009 vyplýva, že cesta tam vždy bola a slúžila na zväženie dreva alebo úrody a bola to parcela neknihovaná. Zo znaleckého posudku znalca z odboru geodézie a kartografie Ing. Vladimíra Hrivíka č. 11/2013 mal súd za preukázané, že časť vysporiadaných parciel v súbore C KN č. XXX/XX, XXX/XX D. XXX/XX vo vlastníctve odporkyne pochádza z parcely vyznačenej v prílohe P6 posudku červeným písmenom A. Súčasťou kresby v platnej pozemnoknižnej mape tejto parcely nie je žiaden zápis parcelného čísla, z tohto dôvodu znalec konštatoval, že táto časť parcely je neknihovaná, a že k nijakému omylu pri zápise nedošlo. Znalec dospel k záveru porovnaním geometrického plánu č. N./XX z 22.09.1993 a geometrického plánu č. 6/2008, k. ú. R. I. a zistil zásadný nesúlad v identifikácii právneho pozemnoknižného stavu pred zápisom nových vlastníckych vzťahov do súboru C KN. Podľa názoru znalca je správna identifikácia pozemnoknižného stavu v geometrickom pláne č. 6/2008 vyhotovenom Ing. Vankom dňa 11.06.2008. V znaleckom posudku vyhotovenom O. A. č. N./XX z 22.09.1993 nie sú rešpektované priebehy hraníc pôvodnej neknihovanej cesty. Odporkyňa podľa záverov znalca osvedčením nadobudla časti neknihovaných parciel, ktoré sú vyznačené v geometrickom pláne č. 6/2008 ako parcely č. XXX/XX, XXX/XX, XXX/XX, XXX/XX,XXX/XX. Súd prvého stupňa konštatoval, že navrhovateľ odvodzoval svoje vlastnícke právo k parcelám, uvedeným v geometrickom pláne Ing. Vanku č. 6/2008 od existencie neknihovanej parcely v extraviláne, užívanej pôvodne ako obecná cesta. Odporkyňa odvodzovala svoje právo od vydržania, pričom oprávnenú držbu zakladala od dlhodobého užívania jej rodičmi, ktorí mali nehnuteľnosti kúpiť od nemenovaného žida v roku 1893. V tom čase platilo na Slovensku uhorské obyčajové právo a vecné práva k nehnuteľnostiam bolo možné nadobúdať podľa

toho, či je nehnuteľnosť zapísaná v pozemkovej knihe alebo nie, nakoľko nie všetky nehnuteľnosti boli zapísané do pozemkovej knihy. Niektoré nehnuteľnosti neboli zapísané v pozemkovej knihe, pretože tam nepatria (verejné cesty, riečišťa). V konaní bolo preukázané, že odporkyňa získala vlastnícke právo k parcelám zakresleným v geometrickom pláne O. U. H. č. 6/2008 ako parc. č. I. Q. XXX/XX, XXX/XX, XXX/XX, XXX/XX, XXX/XX v celosti na základe osvedčenia o vydržaní č. G. XXX/XXXX, G. XXX/XX vydaného notárom dňa 13.11.1998 podľa zákona č.323/1992. Po vykonanom dokazovaní súd prvého stupňa dospel k záveru, že odporkyňa, ani jej právni predchodcovia neboli dobromyseľným držiteľmi parcely č. XXX v pkn vložke č. XXX v k.ú. R. I. ako celku, aj keď parcely č. XXX/XX, XXX/XX, XXX/XX, XXX/XX, XXX/XX, zamerané v geometrickom pláne č. 6/2008 po stanovenú vydržaciú dobu zrejme dlhodobo užívali. Odporkyňa nepreukázala titul pre dobromyseľnú držbu, čiže na základe akého zmluvného, alebo iného právneho vzťahu by jej mala patriť časť z neknihovanej parcely č. XXX - orná pôda o výmere 10709 m² zakreslená v geometrickom pláne č. 6/2008 a od akej právnej skutočnosti odvodzovala svoje výlučné vlastníctvo k nej. Skutočnosť, že obec Červený Kameň vydala súhlasné stanovisko k vydržaniu s tým, že na sporných parcelách, ktoré odporkyňa mala záujem nadobudnúť do vlastníctva vydržaním formou osvedčenia nie je žiadna neknihovaná parcela, nedáva podklad pre záver, že odporkyňa bola dobromyseľná pri držbe tejto časti parcely. Ohradenie cudzej parcely a jej dlhodobé užívanie bez námietok skutočného vlastníka nezakladá bez ďalšieho vznik vlastníckeho práva pre takéhoto držiteľa, ba nemôže znamenať ani zmenu (posun) hraníc sporných parciel. Geometrický plán č. N./XX zo dňa 22.09.1993, ktorým sa iba zameralo fyzické užívanie parciel, bez rešpektovania právnych vzťahov iných vlastníkov k nim nie je sám o sebe titulom pre nadobudnutie vlastníckeho práva, bez existencie nadobúdacieho titulu. Odporkyňa svedčilo vlastnícke právo podľa dokladov, ktoré mala k dispozícii len k časti pkn parc. č. XXX - orná pôda o výmere 10709 m², zapísané v pkn hárku č. XXX pre k.ú. R. I. pod B22/b na D. N. U. Y. v podiele 1/2 a pod B24 na I. J. v podiele 1/2. Bola si teda vedomá toho, že nemá potrebné doklady na nadobudnutie vlastníckeho práva k parceliam, ktoré sú predmetom žaloby v celosti a nemohla byť preto presvedčená o svojej dobromyseľnej držbe k parceliam ako celku. Jej právni predchodcovia nemohli na ňu previesť viac práv, než mali sami. Samotné umožnenie užívanie parcely bez skutočného preukázania vôle jej vlastníka previesť vlastnícke právo k nej na iné osoby nestačí na dobromyseľnú držbu. Odporkyňa teda nespĺňa podmienky na vydanie osvedčenia o vydržaní na neknihovanú parcelu vo vlastníctve štátu, pretože nepreukázala právny titul, od ktorého odvodzuje právo nakladať s vecou ako s vlastnou (od akých právnych skutočností odvodzuje dobromyseľnú držbu). Po zistení stanoviska Okresného úradu Ilava, katastrálneho odboru, že geometrický plán č. 6/2008 je spôsobilý na vykonanie zápisu do katastra, aj keď parcely vo vlastníctve odporkyne už boli prečíslované a majú zmenené výmery; súd návrhu navrhovateľa vyhovel a určil, že je vlastníkom sporných nehnuteľností, v zmysle žalobnej žiadosti. Súd sa nestotožnil s námietkou odporkyne, že SPF nie je oprávnený konať v mene štátu v žalobe o určenie vlastníckeho práva k pozemku, zapísanému v evidencii ako ostatné plochy. Podľa ust. § 14 ods.1 zákona č. 180/1995 Z. z. v znení neskorších predpisov nakladá podľa tohto zákona fond aj s pozemkami, ktoré sú vo vlastníctve štátu a tvoria verejný majetok (neknihované pozemky). Navrhovateľ uplatňuje vlastnícke právo štátu k časti parciel, ktoré tvorili pôvodnú neknihovanú parcelu v extraviláne a nie je podstatné, pod akým druhom pozemku je v súčasnosti pôvodná neknihovaná parcela na katastri nehnuteľností evidovaná. Aktívna legitímácia navrhovateľa na podanie takejto žaloby je teda daná. Právne svoje rozhodnutie odôvodnil podľa § 80 písm. c) O.s.p., § 130 ods. 1, 2, § 134 ods. 1, 3 Občianskeho zákonníka, § 56 ods. 1 zákona č. 323/1992 Z. z. (notársky poriadok). O náhrade trov konania rozhodol podľa § 142 ods.1 O. s. p. Navrhovateľovi, ktorý mal v konaní plný úspech, náhradu trov konania nepriznal, lebo si žiadne neuplatnil. O náhrade trov konania štátu rozhodol podľa ust. § 148 ods.1 O.s.p. Trovy konania štátu, ktoré platil súd z rozpočtových prostriedkov predstavujú sumu 209,08 eur za posudok Ing. Antona Košíka č. 12/2009 sumu 627,12 eur, za posudok č. 11/2013 znalca Ing. Vladimíra Hrivíka, sumu 53,14 eur, za účasť znalca O. M. na pojednávaní dňa 31.03.2014, spolu 889,34 eur. Trovy konania bude povinná zaplatiť odporkyňa, ktorá bola v konaní neúspešná a nebola oslobodená od platenia súdnych poplatkov.

34. Na dovolanie žalovanej E. B. rozhodol Najvyšší súd SR uznesením zo dňa 23. mája 2019 č.k. Cdo/225/2018-488 tak, že zrušil rozsudok Krajského súdu v Trenčíne č.k. 4Co/377/2015 - 394 zo 16.6.2016 a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne (v poradí druhým) č.k. 4Co/111/2019-595 zo dňa 28. júla 2020 bola žaloba zamietnutá. Odvolací súd uviedol, že prehodnotil svoj právny názor vyslovený vo svojom predchádzajúcom rozsudku zo dňa 16. júna 2016 sp.zn. 4 Co 377/2015, ktorý bol zrušený dovolacím súdom s poukazom na aktuálnu rozhodovaciu prax súdov, ktorá v súvislosti s nadobúdaním vlastníckeho práva vydržaním podporuje zákonnú intenciu

uviesť do súladu dlhodobý faktický stav nepretržitej držby oprávneným držiteľom so stavom vlastníckym (Nález ÚS SR sp. zn. II ÚS 484/2015 zo dňa 14. novembra 2018). Z vykonaného dokazovania bolo preukázané, že právni predchodcovia žalovaného D. J. a B. J. nadobudli na základe darovacej zmluvy zo dňa 22.07.1926 do podielového spoluvlastníctva pkn. parcelu č. XXX - orná pôda s výmerou 10.709m² zapísanú v pkn. vložke č. XXX k. ú. R. I. každý v 1 -ici a od tejto doby sa ujali držby tejto nehnuteľnosti (zapísanej v pozemkovej knihe), ako aj susediacej nehnuteľnosti v pozemkovej knihe nezapísanej (neknihovanej), ktorá je predmetom sporu. Z výsluchu pôvodnej žalovanej E. B. bolo zistené, že D. J. a manž. B. nadobudli vlastníctvo k pozemkomnižnej parcele každý v 1/2-ici od svojich rodičov, pričom títo im odovzdali pozemky aj spolu s neknihovanou parcelou už v ohradenom stave. V konaní bolo preukázané, že právni predchodcovia žalovaného užívali nehnuteľnosti nepretržite a nerušene, po celý čas držby boli presvedčení, že všetky predmetné pozemky sú súčasťou pkn. parc. č. XXX, teda že nekonajú bezprávne, ak tieto pozemky užívali ako celok v domnení, že sa jedná o pkn. parc. č. XXX a sporná parcela im vlastnícky patrí. Z výsluchu pôvodnej žalovanej tiež vyplynulo, že nehnuteľnosti v prírode predstavovali jeden celok, išlo o poľnohospodárske pozemky, cez ktoré žiadna obecná cesta nevedla, jej starí rodičia kupovali nehnuteľnosť na podnikanie (majer, píla) a na poľnohospodárske účely, pričom hranice pozemkov boli určené oplotením. Po smrti B. J. v roku 1950 zdedil jeho spoluvlastnícky podiel v 1/2-ici v pkn. parc. č. XXX zapísanej vo vložke č. XXX na základe dedičského rozhodnutia sp. zn. D 420/50 syn I. J., ktorý spolu s matkou D. J. v držbe zdedenej nehnuteľnosti zapísanej v pozemkovej knihe, ako aj susediacej spornej nehnuteľnosti v pozemkovej knihe nezapísanej nerušene pokračoval. Tento pokojný stav preto umožňoval prijať záver, že právni predchodcovia žalovaného v dobrej viere užívali spornú nehnuteľnosť v domnení, že sa jedná o parcelu č. XXX a že sú jej vlastníckmi. Právny titul, od ktorého odvodzovali svoj dobromyseľný vstup do držby k spornej časti pozemku bola darovacia zmluva zo dňa 22.07.1926, ktorá bola zapísaná do pozemkovej knihy pkn. vložky č. XXX pre k.ú. R. I. pod B 22/a B. J. a pod B 22/b D., N. U. Y. každý v podiele 1/2-ica. Za tohto stavu je možné konštatovať, že právni predchodcovia žalovaného D. J. a manžel B. J., po smrti B. J. jeho právny nástupca I. J. boli oprávnenými držiteľmi spornej parcely a stali sa jej vlastníckmi titulom vydržania v roku 1958 podľa § 115, § 116, § 145 v spojení s § 566 ods. 1 zákona č. 151/1950 Zb. Občianskeho zákonníka účinného od 01.01.1951. Tridsaťdva ročná lehota na vydržanie právnym predchodcom žalovaného začala plynúť za platnosti uhorského obyčajového práva v roku 1926 a v zmysle § 566 ods. 1 Obč. zákonníka č. 141/1950 Zb. uplynula v roku 1958, kedy sa stali vlastníckmi spornej nehnuteľnosti. Následne právni predchodcovia žalovaného v pokojnej držbe nehnuteľností pokračovali, riadne sa o nehnuteľnosti starali ako o svoje vlastné, pričom v roku 1996 si pôvodná žalovaná E. B. vlastnícke právo k spornému pozemku vysporiadala na základe notárskej zápisnice o osvedčení vyhlásenia o vydržaní podľa § 63 zákona č. 323/1992 Zb. Žalobca pred podaním žaloby na súd nenamietal držbu nehnuteľností právnych predchodcov žalovaného, neujal sa svojho vlastníctva, nestaral sa o nehnuteľnosti, žalobu o určenie vlastníckeho práva podal až v roku 2008 na podnet Obce Červený Kameň. Žalobca v konaní relevantným spôsobom nevyvrátil a nespochybnil skutočnosť, že právni predchodcovia žalovaného boli pri vstupe do držby dobromyseľní a že skutočne sporné pozemky v pokojnom a nerušenom stave užívali niekoľko desaťročí, minimálne od roku 1926 až do roku 2008. Pri skutočnej držbe sa vždy predpokladalo, že je po práve a opak sa musel dokazovať (rozhodnutie NS SR sp.zn. 1Cdo/96/2013), nestatočnosť držiteľa musí preukázať druhá strana, čo žalobca nepreukázal. Pokiaľ žalobca v konaní namietal dobromyseľnosť právnych predchodcov žalovaného s poukazom na výmeru knihovanej pkn. parcely 10.709m² a výmeru spornej neknihovanej parcely 2.195m², k tomu je potrebné uviesť, že výmery parciel nie sú záväzným údajom pozemkovej knihy. Posúdenie, či je držiteľ v dobrej viere, alebo nie, je treba vždy hodnotiť objektívne s prihliadnutím na okolnosti daného prípadu. Ak sa nadobúdateľ nehnuteľností na základe skutočnosti spôsobilý k nadobudnutiu vlastníckeho práva chopí držby pozemku (alebo aj jeho časti), na ktorý sa titul nevzťahuje, môže by so zreteľom na všetky okolnosti v dobrej viere, že je vlastníckom takéhoto pozemku. Jedným z hľadísk je aj pomer plochy nadobudnutého a skutočne držaného pozemku. Takýto ospravedlniteľný omyl a teda aj oprávnenú držbu nemožno vylúčiť ani v prípade, že výmera držaného pozemku dosahuje i 50%, niekedy i viac skutočne nadobudnutého pozemku (rozhodnutia NS ČR 22Cdo/220/2007, 22Cdo/1398/2000). S prihliadnutím na vyššie uvedené právne i skutkové okolnosti, za akých vstúpili právni predchodcovia žalovaného v roku 1926 do užívania spornej časti pozemku (sporný pozemok bol od dávnej minulosti priplotený k pozemku právnych predchodcov žalovaného a užívaný ako súčasť ich pozemku), taktiež i tú okolnosť, že žalobca až do podania žaloby nenamietal držbu nehnuteľností zo strany právnych predchodcov žalovaného, odvolací súd na rozdiel od súdu prvej inštancie dospel k záveru, že žalobe žalobcu nie je možné vyhovieť, pretože v konaní bola preukázaná dobromyseľná a oprávnená držba právnych predchodcov žalovaného - D. J. a I. J. a viedla k nadobudnutiu vlastníckeho práva k spornému pozemku vydržaním. Pokiaľ sa pôvodná žalovaná E.

B. v konaní bránila tiež tým, že ona sama nadobudla sporné pozemky vydržaním podľa ustanovení Občianskeho zákonníka č. 40/1964 Zb. v znení účinnom od 01.01.1992, k tomu je potrebné uviesť, že osvedčenie o vydržaní nie je listinou, ktorá má konštitutívne účinky a to s poukazom na § 56 ods. 1 písm. g) zák. č. 323/1992 Zb., keď notár len osvedčuje skutočnosti, ktoré mu boli prezentované, čiže vydaním osvedčenia nevzniká ani nezakladá vecné právo k nehnuteľnostiam. Pôvodná žalovaná E. B. požiadala notára o spísanie zápisnice o osvedčení vyhlásenia o vydržaní ešte za života svojej matky D. J., v ktorom urobila pred notárkou vyhlásenie, že v dobrej viere užíva sporný pozemok na základe darovacej zmluvy uzavretej s matkou D. J. zo dňa 28.10.1996. Konštantná judikatúra súdov spočíva na názore, že nevyhnutnou podmienkou vydržania je vždy preukázanie konkrétnej právnej skutočnosti (titulu držby), z ktorej nemožno objektívne vyvodzovať presvedčenie držiteľa, že vec užíva ako vlastník. Judikatúra súdov je konštantná v tom smere, že pokiaľ sa niekto chopí držby nehnuteľnosti po 01.04.1964 na základe zmluvy o prevode nehnuteľností, ktorá nebola uzavretá v písomnej forme, nemožno byť so zreteľom na všetky okolnosti dobromyseľný v tom, že mu nehnuteľnosť patrí a v zmysle § 130 ods. 1 veta prvá Obč. zákonníka nemôže byť držiteľom oprávneným (rozsudok NS SR sp. zn. 5Cdo/49/2010). Držba nehnuteľnosti opierajúca sa o ústnu zmluvu nemôže viesť k vydržaniu nehnuteľnosti (rozsudok NS SR sp. zn. 137/2011). Pôvodná žalovaná E. B. teda nespĺňala podmienky na vydanie osvedčenia o vydržaní spornej parcely, pretože nepreukázala právny titul, od ktorého odvodzovala dobromyseľnú držbu. V predmetnej veci však táto skutočnosť nemohla ovplyvniť neopodstatnenosť uplatnenej žaloby žalobcu na určenie vlastníckeho práva s prihliadnutím na vyššie vyslovený právny názor odvolacieho súdu (v bode 24.), v zmysle ktorého sporné nehnuteľnosti nadobudli do vlastníctva vydržaním už právni predchodcovia pôvodnej žalovanej E. B..

35. K veci sa písomne vyjadril podaním zo dňa 21.1.2021 žalovaný 1/, ktorý žiadal žalobu zamietnuť. Poukázal na obsah doručeného rozsudku Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 28. 7. 2020 sp. zn. 4Co/111/2019 (ďalej len „Rozsudok KS TN“), ktorým Krajský súd v Trenčíne zmenil rozsudok Okresného súdu Trenčín zo dňa 2. 2. 2015 sp. zn. 14C/218/2008, tak, že žalobu žalobcu (Slovenská republika – Slovenský pozemkový fond) ktorý v tomto konaní vystupuje ako žalovaný v 3. rade, voči žalovanému (pôvodná žalovaná – neb. E. B. = pôvodná žalobkyňa v 1. rade v tomto konaní) o určenie vlastníckeho práva k novovytvoreným pozemkom – parcelám KN-C nachádzajúcim sa v k.ú. R. I. vytvoreným na základe geometrického plánu č. 6/2008 zo dňa 11. 6. 2008 Ing. Gabrielom Vankom (ďalej len „GP č. 6/2008“) zamietol. Žalovaný 1/ mal za to, že tento rozsudok nemá pre žalovaného 1/ zásadný právny a skutkový vplyv na vedenie tohto konania a na z pohľadu žalovaného nesprávnu argumentáciu, tvrdenia a žalobný petit žalobcu v tomto spore, nakoľko po bližšej analýze odôvodnenia Rozsudku KS TN žalovaný 1/ poukazuje na konkrétne časti jeho odôvodnenia, ktoré podľa názoru žalovaného 1/ vyvracajú v spojení s ďalším dokazovaním oprávnenosť žalobného petitu žalobcu čo do časti II. a III. (odstránenie plynového potrubia a asfaltovej účelovej cestnej komunikácie), nakoľko žalovaný 1/ má za to, že účelová cestná komunikácia a rovnako tak aj plynové potrubie boli vybudované, resp. nachádzajú sa na pozemkoch, ktoré v skutočnosti žalobca nikdy neužíval, neobhospodaroval (nakoľko to fakticky ani nebolo možné) a nenadobudol k nim vlastnícke právo žiadnym spôsobom. Samotný rozsudok KS TN svojím výrokom potvrdil existenciu vlastníckeho práva žalobcu k pozemkom – parcela KN-C č. XXX/XX, trvalý trávnatý porast o výmere 945 m², parcela KN-C č. XXX/XX, trvalý trávnatý porast o výmere 721 m², parcela KN-C č. XXX/XX, ostatné plochy o výmere 195 m², parcela KN-C č. XXX/XX, ostatné plochy o výmere 290 m² a parcela KN-C č. XXX/XX, ostatné plochy o výmere 44 m², všetky k.ú. R. I., ktoré boli vytvorené na základe GP č. 6/2008, kde však na základe grafického podkladu vytvoreného O. H. v GP č. 6/2008 je zrejmé, že sa tieto vyššie špecifikované parcely vytvorené podľa GP č. 6/2008 v teréne nachádzajú na trvalých trávnatých porastoch – na plochách, ktoré sú umiestnené na severnej strane účelovej cestnej komunikácie a tieto parcely (vytvorené podľa GP č. 6/2008 – parcela KN-C č. XXX/XX, trvalý trávnatý porast o výmere 945 m², parcela KN-C č. XXX/XX, trvalý trávnatý porast o výmere 721 m², parcela KN-C č. XXX/XX, ostatné plochy o výmere 195 m², parcela KN-C č. XXX/XX, ostatné plochy o výmere 290 m² a parcela KN-C č. XXX/XX, ostatné plochy o výmere 44 m², všetky k.ú. R. I.) nikdy netvorili súčasť tejto cestnej komunikácie a zo strany žalovaného, preto nikdy nedošlo k ich vyasfaltovaniu a následnému užívaniu. Žalovaný 1/ poukazuje na viaceré časti odôvodnenia Rozsudku KS TN, a to konkrétne na bod 24 (strana 17 Rozsudku KS TN) a na bod 25 (strana 19 Rozsudku KS TN), kde odvolací súd okrem iného uvádza, že právni predchodcovia žalovaného, boli osobami, ktoré nadobudli pôvodnú pozemkovú knižnú parcelu č. XXX evidovanú v pkn. vložke č. XXX k.ú. R. I., do podielového spoluvlastníctva a ujali sa držby tejto nehnuteľnosti ako aj susednej neknižovanej nehnuteľnosti (ktorá bola predmetom daného sporu), kde následne samotná pôvodná žalovaná – ktorá vystupovala ako pôvodná žalobkyňa v 1. rade v tomto spore – výsluchom potvrdila, že jej právni predchodcovia tieto nehnuteľnosti užívali v jasne ohradenom /

ohraničenom stave, predstavovali jeden celok, jednalo sa o pozemky poľnohospodárskeho charakteru, po ktorých nikdy nevedla žiadna obecná cesta a tieto pozemky boli kupované za účelom podnikania, poľnohospodárskej výroby a boli jasne oplotené. Súd preto konštatoval, že na strane pôvodnej žalovanej (pôvodnej žalobkyne v 1. rade v tomto konaní) došlo k nadobudnutiu vlastníckeho práva vydržaním už zo strany jej právnych predchodcov a nie zo strany samotnej pôvodnej žalovanej – tak ako sa to mylne domnievala pôvodná žalovaná (pôvodná žalobkyňa v 1. rade v tomto konaní) – viď. bod 25 Rozsudku KS TN. Nebohá E. B. preto nemohla nadobudnúť predmetné pozemky na základe vydržania vlastníckeho práva, ktoré odvodzovala od notárskej zápisnice spísanej dňa 13. 11. 1998 pod sp. zn. G. XXX/XX, G. XXX/XX (ďalej len „Notárska zápisnica“), ktorej technický podklad, resp. presnejšie povedané rozsah neb. E. B. proklamovaného „nadobudnutia vlastníckeho práva vydržaním“ bol založený geometrickým plánom z 22. 9. 1993 č. N./XX vyhotovený Ing. Masarykom (ďalej len „GP z roku 1993“), na ktorý žalovaný v tomto konaní poukazoval ako na geometrický plán nesprávny, na základe ktorého žalovaný (resp. jeho právna predchodkyňa) mala „nadobudnúť“ vydržaním vlastnícke právo k príslušným dotknutým parcelám v k.ú. R. I.. Odvolací súd v bode 25 (strana 19) Rozsudku KS TN konštatoval, že v zmysle ustálenej judikatúry je nevyhnutnou podmienkou vydržania vlastníckeho práva preukázanie konkrétneho právneho titulu vykonávanej držby, na základe ktorého možno objektívne odvodzovať presvedčenie držiteľa, že v skutočnosti užíva a drží vec, ktorú vlastní. Zároveň súd správne uviedol, že samotná Notárska zápisnica nie je a ani nemohla byť konštitutívnym titulom, na základe ktorého E. B. nadobudla vlastnícke právo k daným nehnuteľnostiam, nakoľko sa jedná o čisto deklaratórny právny titul a taktiež zdôraznil fakt, že samotná E. B. nemohla vlastnícke právo vydržaním nadobudnúť z dôvodu absencie akéhokoľvek právneho titulu, od ktorého by dobromyseľne odvádzala svoje vlastnícke právo (aj napriek tomu, že riadne nejestvovalo a že sa v skutočnosti malo jednať iba o držbu). Žalovaný 1/ poukázal na ust. § § 134 ods. 1,3 a § 130 ods.1 Občianskeho zákonníka s tým, že vydržanie (usucapio) predstavuje jeden z originárnych t.j. pôvodných spôsobov nadobudnutia vlastníckeho práva. Účelom inštitútu vydržania je uviesť do súladu dlhodobý faktický stav oprávnenej nepretržitej držby oprávneným držiteľom, ktorý je po stanovenú dobu objektívne presvedčený o svojom domnelom vlastníckom práve. Pri vydržaní ide o taký spôsob nadobudnutia vlastníckeho práva fyzickou a právnickou osobou, pri ktorom sa oprávnený držiteľ po uplynutí zákonom predpísanej doby stáva vlastníkom veci, a tým aj jej skutočným držiteľom. V zmysle vyššie cit. ust. § 134 Občianskeho zákonníka vydržanie je upravené ako jedna z právnych skutočností, na ktorej základe je možné nadobudnúť vlastnícke právo ako k hnuiteľným veciam, tak aj k nehnuteľnostiam. Aby došlo k nadobudnutiu vlastníctva vydržaním, musia byť splnené zákonom stanovené podmienky: a) musí ísť o oprávnenú držbu – držiteľ je so zreteľom na všetky okolnosti dobromyseľným, že mu vec patrí; b) musí ísť o spôsobilý predmet vydržania; môže ním byť každá vec v právnom zmysle, ktorá môže byť predmetom vlastníctva, s výnimkou vecí, ktoré môžu byť predmetom vlastníctva iba štátu alebo určených právnických osôb; c) musí uplynúť určená doba držby – držiteľ mal hnuiteľnú vec v oprávnenej držbe po dobu troch rokov a nehnuteľnosť po dobu desať rokov; do plynutia tejto doby sa započítava aj doba oprávnenej držby právneho predchodcu vydržateľa; d) držba musí byť nepretržitá počas celej zákonom stanovenej doby. Pri splnení vyššie uvedených podmienok pre vydržanie dochádza k nadobudnutiu vlastníckeho práva zo zákona, a to okamihom uplynutia vydržacej doby. Zákon nevyžaduje žiadne rozhodnutie o tom, že vlastníctvo veci bolo vydržané. Ako bolo spomenuté vyššie, uplynutie kvalifikovanej vydržacej doby má pre vznik vlastníckeho práva konštitutívny právny účinok. Vydržaciú dobu možno definovať ako časový úsek, počas ktorého musí oprávnený držiteľ spĺňať podmienky vydržania. Pre určenie začiatku doby oprávnenej držby a jej trvanie sa v zmysle ust. § 134 ods. 4 Občianskeho zákonníka primerane použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka o plynutí premlčacej doby, t.j. ust. § 100 a nasl. Občianskeho zákonníka. V zmysle ust. § 102 Občianskeho zákonníka možno aplikovať aj pre začiatok plynutia premlčacej doby, uvádza: „Pri právach, ktoré sa musia najprv uplatniť u fyzickej osoby alebo právnickej osoby začína plynúť premlčacia doba odo dňa, keď sa právo takto 7 uplatnilo.“ Právna obec taktiež za jedno zo zásadných ustanovení, ktoré možno aplikovať pre začiatok plynutia vydržacej doby, považuje ust. § 122 Občianskeho zákonníka o počítaní času. Z predmetného ustanovenia vyplýva, že právny význam času spočíva buď na právnom predpise, alebo je v dispozícii účastníkov právneho vzťahu. Čas je právne významný buď samostatne, alebo v spojení s inou právnou skutočnosťou, najčastejšie sa uplatňuje pomocou lehôt, t.j. časovým obdobím presne určením začiatkom a koncom. Uplynutie vydržacej doby možno zaradiť medzi tzv. právotvorné lehoty, t.j. lehoty, pri ktorých uplynutie spôsobuje vznik subjektívneho práva. Začiatok lehoty je určený začiatkom dňa nasledujúcim po skutočnosti, ktorá je rozhodujúca pre jej začiatok (do začiatku lehoty sa nezapočítava deň, kedy táto udalosť nastala. Koniec lehoty tým pádom pripadá na deň, ktorý sa pomenovaním a číslom zhoduje s dňom, na ktorý pripadá skutočnosť, od ktorej začala lehota plynúť. Podľa uznesenia Najvyššieho súdu SR zo dňa 28. 3. 2011, sp. zn. 5 Cdo 87/2010:

„Funkciou vydržania je umožniť nadobudnutie vlastníctva držiteľovi, ktorý vec dlhodobo ovláda v dobrej viere, že je jej vlastníkom, pričom táto dobrá viera (dobromyseľnosť) je podľa platnej úpravy daná „so zreteľom na všetky okolnosti“. Opakom ovládania veci držiteľom je nečinnosť vlastníka. Vydržanie tak hojí najmä vady alebo nedostatok nadobúdacieho titulu. V prípade, že zmluva je neplatná pre vadu, o ktorej nemohol nadobúdateľ pri zachovaní obvyklej opatrnosti vedieť, alebo ak tu výnimočne titul vôbec nie je a nadobúdateľ je so zreteľom na všetky okolnosti dobromyseľný, že tu titul je, stane sa nadobúdateľ veci jej oprávneným držiteľom a pri splnení ďalších podmienok ju vydrží. Účelom vydržania je uviesť do súladu dlhodobý faktický stav so stavom právnym.“ Pre spresnenie je preto potrebné dodať, že otázka možnosti vydržania vlastníckeho práva je podstatná a aktuálna v každom sporovom konaní, ktorého predmetom je určenie vlastníckeho práva, keďže platné a účinné znenie Občianskeho zákonníka naďalej obsahuje právnu úpravu nadobudnutia vlastníckeho práva vydržaním. Podstatou súčasťou preto zostáva aj otázka reálneho užívania a výkonu vlastníckeho práva zo strany strán sporu, pričom neoddeliteľnou zložkou skúmania takéhoto užívania je práve Žalobcom uvádzaná prítomnosť dobrej viery a stav dobromyseľnosti daného subjektu, ktorý nakladá s danou vecou / nehnuteľnosť užíva s vedomím toho, že on sám je jej vlastníkom. Žalovaný preto považuje za dôležité uviesť, že na základe právnych záverov odvolacieho súdu v Rozsudku KS TN a rozoberaného výkladu podmienok držby a nadobudnutia vlastníckeho práva vydržaním, je možné konštatovať vo vzťahu k žalobnému nároku žalobcu na ochranu vlastníckeho práva, že tento žalobný nárok nie je založený na reálnom právnom základe, nakoľko žalovaný – ani nikto z jeho právnych predchodcov, nikdy reálne nedisponoval vlastníckym právom k pozemkom, na ktorých je postavená účelová cestná komunikácia spájajúca obce Červený Kameň a Vršatské Podhradie v k.ú. R. I.. Je preto možné konštatovať nasledovné skutočnosti: a) žalobca, ani nikto z právnych predchodcov žalobcu riadne a platne nevstúpil do držby pozemkov, ktoré sa nachádzajú pod účelovou cestnou komunikáciou Červený Kameň – Vršatské Podhradie, časti ktorej požaduje Žalobca odstrániť v rámci svojej žaloby, b) Právna predchodkyňa žalobcu sama vo výsluchu na základe záverov Rozsudku KS TN konštatovala, že jej právni predchodcovia nadobudli pozemky výlučne ohraničené, resp. oplotené, určené na podnikanie a poľnohospodársku výrobu, pričom po týchto pozemkoch nikdy obecná cesta nevedla, c) Z pohľadu Žalovaného je vylúčené, aby na strane Žalobcu došlo k akejkolvek možnosti existencie relevantného nadobúdacieho titulu k pozemkom, na ktorých sa od nepamäti nachádzala obecná cesta (neknihovaná v pozemkových knihách ani iných záznamoch) – v súčasnosti vyasfaltovaná, nakoľko z vykonaného dokazovania v tomto konaní ako aj pridruženom konaní sp. zn. 14C/218/2008, výsledkom ktorého je Rozsudok KS TN, vyplynulo, že na strane Žalobcu a jeho právnych predchodcov nenastal v žiadnom momente stav, kedy by nadobudli na základe akéhokoľvek právneho titulu vlastnícke právo alebo (alternatívne) by vstúpili do držby, keďže samotná právna predchodkyňa Žalobcu v konaní 14C/218/2008 vo výsluchu potvrdila, že jej vlastní právni predchodcovia nikdy nenadobudli a neužívali pozemky, na ktorých viedla obecná cesta, ale naopak nadobudli pozemky, ktoré boli od tejto cestnej komunikácie (neevidovanej vo vtedajšej evidencii pozemkov) oddelené a riadne ohraničené oplotením. Žalovaný si ďalej dovoľuje dodať, že Krajský súd v Trenčíne Rozsudkom KS TN založil prakticky právnu irelevanciu Notárskej zápisnice, ktorá predstavovala nadobúdací titul vlastníckeho práva, pre pôvodnú Žalobkyňu v 1. rade v tomto konaní, keďže potvrdil, že neb. E. B. v skutočnosti nemohla nikdy nadobudnúť vlastnícke právo vydržaním z titulu tejto Notárskej zápisnice, keďže u neb. E. B. absentoval relevantný právny nadobúdací titul jej vlastníckeho práva, na základe ktorého by sa mohla domnievať, že je riadnou vlastníčkou (aj keď by iba vstúpila do držby). Týmto krokom preto je možné konštatovať, že rovnako právne irelevantným sa stal aj samotný nesprávne vyhotovený a zameraný GP z roku 1993 vyhotovený na objednávku neb. E. B. O. A., ktorý jednak nesprávnym spôsobom uvádzal hranice pôvodných, pozemkovoknižných parciel a taktiež nezohľadnil existenciu neknihovanej, avšak od nepamäti jestvujúcej obecnej cesty, ktorej existenciu a samozrejmu nemožnosť jej reálneho užívania potvrdila aj neb. E. B. v konaní sp. zn. 14C/218/2008 (v zmysle odôvodnenia Rozsudku KS TN). Z pohľadu žalovaného 1/ preto žalobca rozširuje svoje právne nároky z hľadiska určenia vlastníckeho práva a odstránenia cestnej komunikácie z titulu ochrany vlastníckeho práva bez akéhokoľvek relevantného právneho základu na nehnuteľnosti, ktoré v skutočnosti nikdy reálne neužíval, resp. právni predchodcovia žalobcu ich nemali a nemohli mať v držbe, nakoľko tieto nikdy netvorili súčasť pozemkov vo vlastníctve právnych predchodcov Žalobcu, ktoré boli jasne vymedzené a ohraničené v teréne oplotením už pri ich nadobudnutí (čo potvrdila sama neb. E. B.), boli nadobúdané a využívané ako trávnaté porasty na hospodárske účely a celkom zrejším spôsobom ich možno odlíšiť od parciel, na ktorých vedie a v minulosti od nepamäti viedla cesta medzi obcami Červený Kameň a Vršatské Podhradie. Krajský súd v Trenčíne v Rozsudku KS TN označil za právny titul nadobudnutia, resp. existencie vlastníckeho práva Žalobcu skutočnosť, že zo strany jeho právnych predchodcov došlo dlhodobým a pokojným užívaním k vydržaniu vlastníckeho práva k pozemkom, ktoré

právní predchodcovia žalobcu nadobudli za čias (právnej úpravy) Rakúsko-Uhorska ako ohraničené a riadne oplotené pozemky slúžiace na hospodársku výrobu / plniace hospodársky účel – tento fakt Žalovaný nerozporuje a obsah Rozsudku KS TN rešpektuje, avšak považuje za dôležité zdôrazniť, že právne Rozsudkom KS TN došlo celkom jasným spôsobom k určeniu absolútnej právnej neplatnosti a až nulity Notárskej zápisnice, ktorá nesprávnym spôsobom osvedčovala vydržanie vlastníckeho práva neb. E. B. v rozsahu, ktorý jednak odporoval vykonanému dokazovaniu (o čom svedčí obsah odôvodnenia Rozsudku KS TN – výpoveď neb. E. B. o nadobudnutí oplotených pozemkov jej právnymi predchodcami na hospodárske účely) a taktiež sa priechil logickým záverom o skutočnom skutkovom stave veci – t.j. že Žalobca, ani neb. E. B. a ani nikto z jej právnych predchodcov nemohol reálne nadobudnúť vlastnícke právo vydržaním k pozemkom, na ktorých od nepamäti viedla obecná cesta, ktorej existencia zabraňovala reálnemu výkonu držby právnymi predchodcami Žalobcu. Predmetný GP z roku 1993 však tvoril technický podklad, pre neb. E. B. proklamované nadobudnutie vlastníckeho práva vydržaním, z titulu Notárskej zápisnice z roku 1998 = t.j. nielenže daná Notárska zápisnica nepredstavovala a ani nepredstavuje platný právny titul nadobudnutia vlastníckeho práva (viď. výklad vyššie) ale zároveň „osvedčovala vydržanie“ vlastníckeho práva v rozsahu, ktorý stanovil chybné zhotovený technický podklad (GP z roku 1993), ktorý nezohľadnil riadne hranice pozemkovoknižných parciel a neknižovaných parciel a obecnej cesty. Notárska zápisnica bola základom pre uplatňovaný právny nárok pôvodnej Žalobkyne v 1. rade, kedy na jej základe došlo k (aj tak právne irelevantnému) vydaniu osvedčenia o vydržaní vlastníckeho práva neb. E. B. na základe Notárskej zápisnice, pričom do rozsahu tohto „vydržania“, bola zahrnutá od nepamäti jestvujúca obecná cesta (z titulu chybného GP z roku 1993), ktorá bola preukázateľne lesnou / poľnou cestou a predstavovala tak určitú formu inžinierskej stavby (stváranie či spracovanie stavebnou činnosťou povrchu pozemku), ktorej riadne užívanie – či už neb. E. B. alebo jej právnymi predchodcami – nebolo logicky možné, čo nepriamo sama potvrdila aj neb. E. B. v konaní 14C/218/2008, kde vo výsluchu uviedla spomínané skutočnosti – t.j., že jej právní predchodcovia nadobudli vlastnícke právo k riadne ohraničenému a oplotenému pozemku, oddelenému od pôvodnej obecnej cesty. Ako posledné si dovoľujeme v rámci svojej argumentácie poukázať na už v predošlých vyjadreniach rozoberanú otázku významu a využitia predmetnej účelovej cestnej komunikácie medzi obcami Červený Kameň a Vršatské Podhradie, ktorá je cestnou komunikáciou verejného charakteru – poukazujeme na vyjadrenie obce Vršatské Podhradie zo dňa 7. 1. 2021, kde obec Vršatské Podhradie vyjadruje a vyzdvihuje významnosť, potrebnosť a účel tejto cestnej komunikácie vedenej medzi obcami Červený Kameň a Vršatské Podhradie, kde táto cestná komunikácia je potrebná napr. pre integrovaný záchranný systém, pre ktorý časovo skracaje presun týchto zložiek, skracaje trasu medzi obcami Červený Kameň a Vršatské Podhradie a cestu do okolitých obcí v oblasti Moravy v Česku a zároveň prispieva k rozvoji turistického ruchu a návštevnosti celého regiónu. S ohľadom na obsah doručených výziev Okresného súdu Trenčín, si Žalovaný na tomto mieste dovoľuje navrhnúť ďalšie dokazovanie v tomto konaní, a to vykonaním obhliadky v zmysle citovaného ust. § 211 CSP, ktorú Žalovaný navrhuje uskutočniť na mieste predmetných, sporných parciel v k.ú. R. I., resp. presnejšie povedané v miestach kde vedie dotyčná asfaltovaná cestná komunikácia vedúca z obce Červený Kameň do obce Vršatské Podhradie – t.j. v blízkosti stavby so súpisným číslom XXX, nachádzajúcej sa na pozemku parcela KN-C č. XXX/X, k.ú. R. I., ktoré sú vo vlastníctve Žalobcu – A. A. B.. Žalovaný 1/ navrhoval spojiť vykonanie dokazovania formou obhliadky aj s vykonaním dokazovania (opätovným) výsluchom svedka – bývalého štatutárneho orgánu obce Červený Kameň (starostky) p. E., tak aby mohlo dôjsť pri tomto úkone k efektívnemu, jasnému a zrejmemu objasneniu skutočného umiestnenia a vedenia obecnej cesty, ktorá bola od nepamäti vedená mimo ohraničených pozemkov v užívaní (a de facto vlastníctve) žalobcu a jeho právnych predchodcov.

36. Žalovaný 3/ vo svojom vyjadrení zo dňa 8.2.2021 namietal, že vo vzťahu k nemu žalobcovia nepreukázali naliehavý právny záujem na určení vlastníckeho práva v ich prospech k časti neknižovaného pozemku vo vlastníctve SR tak v samotnom návrhu z 10.2.2020 ani v jeho aktuálnej úprave z 12.7.2020, ktorou žiada určiť diely č. 1 a 2 z pozemku CKN XXX/X trvalý trávnatý porast o výmere 2.885m², zakreslené na pripojenom náčrte červenou farbou v prospech E. B., A. E. a P. A.. Podľa údajov katastra nehnuteľností je C-KN parc.č. XXX/X zapísaná na LV č. XXXX v prospech vlastníka Slovenská republika a je vytvorená z neknižovaných parciel cesta a potok –viď pozemková mapa., ktorá je mapou platného operátu katastra nehnuteľností a od hranice pozemkov vo vlastníctve žalobcu 1/ pôvodnej pk XXX je vzdialená cca 18 metrov. Na pozemkovej mape je znázornený priebeh hranice parcely XXX, ktorá má nerovnomerný úzky a predĺžený tvar, 2x prerušený. Prakticky po celej južnej strane zdieľa hranicu s neknižovaným pozemkom, cestou, úvozom. Územie medzi úvozom a lesným pozemkom je oddelené potokom a jeho inundačným územím, ktoré je taktiež neknižovanou

parcelou. Potok do t.č. existuje a tvorí prirodzenú, prírodnú hranicu v lokalite. Na pozemkovej mape sú znázornené hranice pozemku XXX modrou farbou a časti dotknutých neknihovaných parciel žltou farbou. Existenciu tejto pozemkovej mapy, ktoré je platným operátom katastra a zákresu pozemkových parciel k nej sa žalobca snažil vyvrátiť v konaní vedenom na Okresnom súde Trenčín sp.zn.14C/218/2008, čo sa mu nepodarilo. Vlastnícke právo Slovenskej republiky k spornej časti pozemkov ako aj pozemkov neknihovaných v konaní 14C/218/2008 bolo preukázané jej zameraním GP č. 6/2008, ktorý bol vykonaný v súlade s údajmi pozemkovej mapy, čo potvrdil znalec Ing. Hrivík vo svojej výpovedi a v ZP č. 11/2013. V konaní sp.zn.14C/218/2008 bol potvrdený priebeh hraníc pozemkov pozemnoknižnej parcely XXX a neknihovaných parciel. Znalec O. M. jednoznačne potvrdil, že GP č. 6/2008 vyhotovený O. H. je platný a hranice neknihovanej parcely s parcelou č. XXX v spornej časti sú identifikované správne; čo žiaden zo súdov I. a II. inštancie nevyvrátil, iba Krajský súd v Trenčíne rozsudkom č.k. 4Co/111/2019-595 z 28.7.2020 prehodnotil svoj právny názor vyslovený v predchádzajúcom rozsudku s poukazom na aktuálnu rozhodovaciu prax súdov, ktorá podporuje nadobudnutie vlastníckeho práva vydržaním v súlade s tvrdením držiteľa, že tento nehnuteľnosť dlhodobo drží. Žalovaný 3/ poukázal na to, že neknihované parcely sú v lokalite 2, cesta a potok a ich šírka v mieste postavenej chaty vo vlastníctve žalobcu 1/ je cca 35-40 metrov. Nie sú preto pravdivé a „ľahko vyvrátiiteľné tvrdenia o neknihovanej parcele podľa dielu vyznačené na dôkaz č.27“ ako sa uvádzajú v žalobnom návrhu. Z platnej mapy katastra nehnuteľností, geometrického plánu č. 6/2008, ktorým O. H. zameral časť neknihovaných parciel v súlade s pozemkovou mapou ako aj ZP O. M. je zrejmé, že aj C-KN parcela č. XXX/X je vytvorená z neknihovanej parcely a je vzdialená cca 20 metrov od parciel vo vlastníctve žalobcu 1/ konkrétne parciel č. C-KN XXX/X o výmere 400 m², na ktorej je postavená chata žalobcu 1/, č. XXX/X o výmere 596 m², XXX/X o výmere 1.585 m², XXX/XX o výmere 270 m² a č. XXX/X o výmere 1.864 m². Všetky uvedené pozemky C-KN XXX/X (postavená chata žalobcu 1/) XXX/X, XXX/X, XXX/XX a XXX/X kopírujú hranicu pôvodnej parcely č.XXX a parcely neknihovanej, ktorá bola užívaná v minulosti miestnymi obyvateľmi ako cesta (úvoz) a je zakreslená aj na mape katastrálnej ako C-KN parc.č. XXXX cesta. Stavba chaty na pozemku parc.č. XXX/X –zast. plocha o výmere 400 m² je teda vzdialená od hranice s neknihovanou parcelou cesta (úvoz) dnes označená v katastri nehnuteľností ako ostatná plocha parcela C-KN č. XXX/XX cca 4-5 metrov. Žalobca ale žiada priznať vlastnícke právo k dielom pozemku vo vlastníctve SR parc.č. C-KN č. XXX/X, ktorú podľa jeho tvrdenia mal žalobca 1/ užívať ako súčasť parcely XXX. Od tejto parcely je však žiadaný pozemok vzdialený cca 20m a je prerušený iným pozemkom, neknihovanou parcelou –cestou, úvozom, ktorá, ktorá je t.č. označená ako parc.č. Q. XXX/XX D. XXX/XX (totožná s parcelou C-KN č. XXXX, predtým, ako toto označenie svojvoľne zrušil a prečísloval O. A. v geometrickom pláne v roku 1993) a ďalším neknihovaným pozemkom, ostatnou plochou, ktorý je totožný s parcelou C-KN č. XXX/XX, XXX/XX, XXX/XX D. XXX/XX, dnes vo vlastníctve žalobcu 1/. Žalovaný dal do pozornosti súdu, že GP č. N./XX zo dňa 22.9.1993 O. A. taktiež potvrdzuje existenciu cesty zakreslenej aj v mapových podkladoch katastra. V pláne sú však vyznačené hranice cesty širokej 5m, označenej ako parcela č. XXXX, vzdialenej 5m od chaty vo vlastníctve žalobcu, postavenej na pozemku č. XXX/X. Táto cesta má pokračovanie v rovnakej šírke na oboch jej koncoch, označené sú ako parcela C-KN č. XXXX/X D. XXXX/X- vid' katastrálna mapa. Z grafickej časti geometrického plánu je teda zrejmé, že existujúca cesta, ktorú užívali obyvatelia z okolia bola zakreslená aj v mapách platného operátu katastra a viedla tesne popod chatu žalobcu 1/. Túto časť pozemku O. A. v geometrickom pláne svojvoľne zrušil ako bolo preukázané následným znaleckým dokazovaním v konaní 14C/218/2008. Skutočnosť, že popod chatu vo vlastníctve žalobcu cca 5m južne od chaty pozdĺž hranice parc.č. XXX aj reálne viedla úzka cesta, užívaná ako prístup aj k ďalším pozemkom obyvateľmi obce, na zvoz dreva a pestovanie plodín v konaní potvrdila aj svedkyňa p. P. E. vo svojej výpovedi a rovnaké vyjadrenie podal aj starosta obce. Obec Červený Kameň v liste z 24.11.2009 pripojenom v konaní 14C/218/2008 rovnako potvrdzuje skutočnosť, že cesta tam vždy bola a slúžila na zväžanie dreva alebo úrody a bola to cesta neknihovaná, parcela bez parcelného čísla. V konaní sp.zn. 14C/218/2008 bolo preukázané, že sporné územie je vytvorené z neknihovanej parcely, ktorá sa rozprestiera od hranice parc.č. XXX až po potok má šírku 35-40 metrov a žiadna iná časť pozemku XXX sa tam nenachádza. Ďalej bolo preukázané, že cesta, úvoz t.j. parcely C-KN č. XXX/XX D. XXX/XX (pôvodne C-KN XXXX) bola užívaná obyvateľmi obce ako prístup na svoje pozemky, preto vyhlásenie žalobcov, že pozemky boli užívané len žalobcom 1/ a jeho právny predchodcami ako súčasť J. tak v konaní 14C/218/2008 ako aj v tomto konaní sú lživé. Zároveň považujú za potrebné upozorniť na rozpor medzi tvrdením žalobcov o užívaní pozemku a podaným návrhom, že „vyznačenú časť dlhodobo užívala žalobkyňa 1/, pred ňou jej právni predchodcovia ako súčasť parcely E XXX“ ale žalobou žiada určiť vlastnícke práva v prospech iných osôb a to žalobkyne 2/, žalovanej 4/, žalovanej 6/a 7/ v rozsahu spoluvlastníckeho podielu každej z nich po 1/8-ine a v rozsahu 1 majú patriť do

dedičstva po neb. E. B.. Pokiaľ ide o tvrdenie, že súčet výmery dielov parcely č. XXX aj s údajným dielom bez vyznačenia súhlasí s výmerou celej parcely XXX uvedenej v pozemkovej knihe č. XXX žalovaný 3/ uvádza, že súčet výmery dielov parcely č. XXX približne sedí za podmienky, ak berieme do úvahy výlučne delenie samotného pozemku parc.č. XXX v jeho hraniciach stanovených pozemkovou mapou, t.j. bez pripájania ďalších 2.386 m² v konaní 14C/218/2008) a ďalších 2.431m² (v tomto spore) častí, odčleňovaných od susedných neknihovaných pozemkov. Rozhodne súčet výmer neseďí, ak pripojíme k výmere 10.709 m² ďalších 2.386 m² + 2.431m² z neknihovanej parcely. Výmera pozemku č. XXX je v pozemkovej knihe stanovená na 10.709m² a parcela bola rozdelená na 2 časti, ktoré sú aktuálne zapísané na 2 listoch vlastníctva: č. XXX (výmera 8.140m²) a XXXX (výmera 5.501m²). V roku 1993 boli geometrickým plánom vyhotovených Ing. Masarykom vytvorené parcely spolu o výmere 7.740m², o ktorých E. B. pred notárskym úradom prehlásila pre účely osvedčenia o vydržaní, že jej ich darovala matka ako jej podiel 1 na pozemku č. XXX, reálne vyčlenený v teréne. Tieto pozemky sú aktuálne zapísané na LV č. XXX ako parcela C-KN č. XXX/X o výmere 400 m², C-KN XXX/X o výmere 596 m², C-KN XXX/X o výmere 1.964 m², C-KN XXX/X o výmere 1.585 m², C- KN XXX/XX o výmere 989m², C-KN XXX/XX o výmere 270 m², C-KN XXX/XX o výmere 592 m², C-KN XXX/XX o výmere 214m², C-KN XXX/XX o výmere 945 m² a CKN XXX/XX o výmere 573m², t.j. spolu 8.140 m² v prospech E. A. B. v podiele 1/1. Zostávajúce časti pozemku spolu o výmere 5.501m² sú aktuálne zapísané na LV č. XXXX ako parc.č. I. XXX/XXX o výmere 309 m², XXX/XXX o výmere 1.628 m², XXX/XXX o výmere 790 m², XXX/XXX o výmere 1.022m², XXX/XXX o výmere 490 m², č. XXX/XXX o výmere 1.262 m² v prospech vlastníkov A. B. B. v podiele 1, E. A. v podiele 1/8 a P. A. v podiele 3/8. Aktuálne je výmera pozemkov, ktoré ako tvrdí žalobca sú súčasťou parcely XXX spolu 13.641m², teda matematický rozdiel v prospech žalobcov predstavuje +2.932 m². V konaní na Okresnom súde v Trenčíne č. 14C/218/2008 bolo preukázané, že navýšený rozdiel vo výmere 2.386 m² (predmet sporu) nebol vytvorený z parcely č. XXX ale z neknihovaných pozemkov. V roku 1993 teda už došlo k navýšeniu výmery pozemkov vo vlastníctve žalobcu 1/ o 2.386 m² z vlastníctva SR- neknihovanej parcely. Zmenou žaloby sa žalobca domáha ďalšieho zvýšenia výmery záberom časti susedného pozemku, ktorá je aktuálne 13.641m² a to o žiadaných 2.431m², čím by tam výmera pôvodnej parcely XXX „narástla“ na 16.072 m², t.j. viac ako o 50% v porovnaní s výmerou, deklarovanou v pozemkovej knihe. Tvrdenie žalobcu, že „súčet výmery dielov parcely č. XXX aj s údajným dielom bez vyznačenia súhlasí s výmerou celej parcely XXX uvedenej v pozemkovej knihe č. XXX“ nie sú pravdivé. Žalobca sa domáha navýšenia výmery záberom z iných pozemkov, neknihovaných. Pokiaľ ide o tvrdenie, že neknihované parcely sú na mape oddelené vlastníckou hranicou (čiže keby boli všetky dotknuté parcely neknihované, tvorili by na mape jeden celok a neboli oddelené vlastníckou hranicou), tu sa jedná o subjektívny laický názor žalobcu, odzrkadľujúci absenciu poznania problematiky knihovania pozemkov a ich znázorňovania na mapách. Nie je žiadnym pravidlom, aby neknihované pozemky, spoločný a verejný majetok boli znázorňované ako jeden celok . Naopak je bežnou praxou, že na pozemkových mapách sú znázornené viaceré pozemky v priamom susedstve bez parcelného čísla a vôbec to neznamena, že k niektorému z nich bolo opomenuté parcelné číslo zapísať. Taktiež je nepravdivé tvrdenie, že „staré mapy predložené žalobkyňou sa zhodujú, že ide o knihovanú parcelu“, pretože v konaní sp.zn. 14C/218/2008 bolo preukázané znaleckým posudkom č. 11/2013 O. M., že predmet sporu (časti súčasných parcel č. Q. –I. XXX/XX, XXX/XX, XXX/XX D. XXX/XX) je neknihovanou parcelou. Znalec potvrdil, že nie je možné vychádzať z iných mapových podkladov než z platnej pozemkovej mapy. O. M. vo svojej výpovedi z 31.3.2014 potvrdil, že : „nenašiel sa žiadny dôkaz, že by sa mala z knihovanej parcely stať neknihovaná, pretože sporná časť nebola nikdy knihovaná a ak by bola, bola by zaevidovaná „, to znamená sporná časť bola vždy neknihovaná“ ; „ pre znalca je dôležité porovnať stav, aby sedeli PKN vložky a grafické časti, tieto musia súhlasiť, rozhodujúca je pozemnoknižná mapa“. Znalec uvádza, že mal k dispozícii viacero mapových podkladov od odporkyne (E. B.), žiadne z nich neboli hodnoverné, pretože neboli príslušné k pozemnoknižným vložkám.....pokiaľ ide o mapu, ktorú predložila odporkyňa (E. B.) táto nemôže byť záväzná, lebo nekorešponduje s PKN vložkami, kvôli tomu, že táto parcela je tam evidovaná pod č. XXX. Znalec uvádza, že parcela č. XXX môže byť na úplne inom konci Červeného Kameňa. Znalec opakovane potvrdzuje, že záväzná mapa je uvedená v znaleckom posudku ako Príloha P6 a to preto, že zodpovedá stavu v Pkn vložkách. Platnosť katastrálneho operátu je daná katastrálnym územím, evidovaným v pozemkovej knihe“. Na otázku žalobcu, z akých podkladov vychádzal O. A. pri vyhotovovaní geometrického plánu a či teda vychádzal z platného operátu znalec uvádza: „ Zrejme vychádzal zo zamerania skutkového stavu veci a platný geometrický operát neriešil. Znalec má za to, že geodet O. A. zameral skutkový stav, označil parcelné čísla ale priebehom hraníc nevenoval pozornosť.“ Ďalej žalobca vychádza pri špecifikácii určenia pozemkov zo znaleckého posudku č. 9/2012, ktorý je vyhotovený znalcom Ing. Jozefom Polkom.

Znalecký posudok podľa žalovaného 3/ vykazuje značné nepresnosti, napr. na str. 8 posudku označil parcely C-KN XXX/XX, XXX/XX, XXX/XX ako pozemky identické s parcelou č. XXX/XXX, ktorá v katastri nehnuteľností neexistuje a zrejme ani v minulosti neexistovala. Zároveň v posudku 9/2012 znalec určil, že parcely C-KN č. XXX/X, XXX/XX, XXX/XX, XXX/XX D. XXX/XX vytvorené GP č. 9/2012 sú identické s pozemkom E-KN č. XXX/XXX, čo je v rozpore s nákresom hraníc pozemkov v pozemkovej mape. Žalovaný 3/ namieta voči takémuto určeniu, nakoľko je v priamom rozpore s dokazovaním vykonaným v totožnej lokalite, v konaní vedenom na OS Trenčín sp.zn. 14C/218/2008. Ako žalovaný 3/ uviedol vyššie, podľa pozemkovej mapy dve neknihované parcely nachádzajúce sa medzi hranicou k.ú. R. I. a parcelou č. XXX majú šírku cca 35-40 metrov. Znalec O. J. odignoroval tieto vzdialenosti a zúžil neknihovanú parcelu z pôvodnej šírky cca 40 metrov na parcelu o šírke 8 metrov, čo aktuálne zodpovedá pozemku parcela C-KN XXXX/X vodný tok. Územie parcely č. XXX/X sa pritom zjavne nachádza za pozemkom, ohradeným dreveným plotom žalobcu 1/. Týmto postupom O. J. zároveň „rozšíril“ územie pôvodného pozemku XXX, ktoré má v mieste terajších parciel č. C-KN XXX/X D. XXX/X šírku cca 25m (čo aj zodpovedá hraniciam pozemku XXX v pozemkovej mape) na 60 metrov, t.j. „pridal“ k pozemku XXX územie široké 35 metrov. Pokiaľ záverom znaleckého posudku O. M. je, že časti parciel č. C-KN XXX/XX, XXX/XX, XXX/XX D. XXX/XX sú pôvodne neknihovanou parcelou a zároveň z pozemkovej mapy je zrejmé, že územie medzi potokom a hranicou parcely č. XXX tvoria výlučne neknihované parcely, potom závery znaleckého posudku Ing. Polku, ktorý vyhodnocuje totožné územie neknihovaných pozemkov a parcely č. XXX z rovnakého podkladu, jednej a tej istej pozemkovej mapy, sú v značnom rozpore. Z toho dôvodu žiadal sú o vykonanie nového znaleckého dokazovania vo veci. Z doterajšieho poznania vlastníckych vzťahov k pozemku parc.č. XXX a ich zmien riešených v tomto konaní ako aj v konaní sp. zn. 14C/218//2008 majú vedomosť, že matka p. E. B. svoj podiel vo výške 1 darovala dcére -E. B. ako reálne vyčlenené pozemky, zapísané na LV č. XXX spolu o výmere 8.140 m², o čom svedčí vyhlásenie p. E. B. pred notárskym úradom v osvedčení o vydržaní nehnuteľností. Pozemky p. B. následne darovala a aktuálne sú vlastníctvom E. A. B.. Žalovaný 3/ sa domnieva, že ak už nastala reálna deľba pozemku a podiel E. B. bol aj v teréne reálne vyčlenený v pozemkoch zapísaných na LV č. XXX v jej prospech a sú v jej výlučnom vlastníctve, malo by zároveň platiť, že výlučným vlastníkom zostávajúcej časti pozemku je sestra E. B. resp. jej právni nástupcovia. Táto časť pozemku 801 je totožná s pozemkami zapísanými na LV č. XXXX a ich vlastníčkou vo výške podielu 1 (aj po uskutočnení reálnej deľby) bola E. B. resp. aktuálne je podiel 1 zapísaný v prospech A. B. B. na základe dedičského konania po matke E. B.. V konaní pred Krajským súdom v Trenčíne 4Co/111/2019 žalovaná túto skutočnosť obhajovala tým, že sa jedná len o formálny zápis na liste vlastníctva a že uznáva výlučné právo právnych nástupcov sestry p. E. B. na pozemky zapísané na liste vlastníctva XXXX. Z uvedených dôkazov mal žalovaný 3/ za to, že právny nárok žalobcov k žalovaným pozemkom nie je vôbec preukázaný, aktuálne sú vlastníkmi parc.č. XXX vo výmere znateľne vyššej než je výmera pozemku uvedená pozemkovej knihe a v hraniciach zodpovedajúcich znázorneniu pozemku v pozemkovej mape spolu s pridanou, pričlenenou časťou 2.386 m² z neknihovanej parcely a nie je preto preukázaný naliehavý právny záujem na určení vlastníctva neknihovaného pozemku v ich prospech. 37. Žalovaný 1/ sa dňa 21.5.2021 vyjadril k doručenému vyjadreniu žalovaného v 3. rade (Slovenská republika, Slovenský pozemkový fond, so sídlom Búdková 36, Bratislava, IČO: 17 335 345), s ktorým sa stotožnil a súhlasil s argumentáciou a skutočnosťami, na ktoré poukazuje žalovaný v 3. rade, a to najmä čo do otázky nadmerného „rozširovania“ žalovaného nároku Žalobcu v kontexte záberu dotknutých pozemkov, pri ktorých žalobca tvrdí, že došlo k nadobudnutiu vlastníckeho práva k nim – čo je však podľa žalovaného jasne vylúčené s ohľadom na povahu a dlhodobé užívanie týchto pozemkov ako cestnej komunikácie. Žalovaný 1/ v kontexte vyjadrenia žalovaného 3/ poukazuje na skutočnosť, že žalobca nikdy nenadobudol vlastnícke právo k pozemkom tvoriacim cestnú komunikáciu medzi obcami Červený Kameň a Vršatské Podhradie, nakoľko nikdy riadne a platne nevstúpil do držby týchto pozemkov a rovnako tak nedisponoval nikdy, resp. nepreukázal nikdy žiaden relevantný nadobúdací titul jeho proklamovaného vlastníckeho práva. Jediný titul nadobudnutia vlastníckeho práva na ktorý poukazoval a odvolával sa Žalobca, a už vôbec nie je preukázaný naliehavý právny záujem žalobcu 1/ na určení, že parc.č. Q. XXX/XX, XXX/XX, XXX/XX, XXX/XX, XXXX/XX, XXX/XX, XXX/XX, XXX/XX D. XXX/X patria v rozsahu spoluvlastníckeho podielu vo veľkosti 1 do dedičstva po zosn. E. B., keďže je výlučným vlastníkom reálne vyčlenej časti pozemku XXX viac ako 20 rokov. V konaní bolo preukázané, že sporné územie je vytvorené z neknihovanej parcely, ktorá sa rozprestiera od hranice parcely XXX až po potok, má šírku 35-40 metrov a žiadna iná časť pozemku XXX sa tam nenachádza. Ďalej bolo preukázané, že cesta, úvoz t.j. parcely C-KN č. XXX/XX, XXX/XX (pôvodne C-KN XXXX) ako aj ďalšie územie medzi úvozom a potokom bolo užívané obyvateľmi obce ako prístup na svoje pozemky a preto

vyhlásenie žalobcov , že pozemky boli užívané len nimi a ich právnymi predchodcami ako súčasť parcely XXX tak v konaní 14C/218/2008 ako aj tomto konaní je lživé. Preto žiadal žalobu zamietnuť.

37. Žalovaný 1/ sa vyjadril k vyjadreniu žalovaného 3/. Tvrdil, že žalobca nikdy nenadobudol vlastnícke právo k pozemkom, tvoriacim cestnú komunikáciu medzi obcami Červený Kameň a Vršatské Podhradie , nakoľko nikdy riadne nevstúpil do držby týchto pozemkov. Jediný titul na nadobudnutie vlastníckeho práva bola notárska zápisnica spísaná dňa 13. 11. 1998 pod sp. zn. G. XXX/XX, G. XXX/XX (ďalej len „Notárska zápisnica“), ktorá podľa Žalobcu osvedčovala vydržanie vlastníckeho práva Žalobcu – túto Notársku zápisnicu však jednoznačne spochybnil rozsudok Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 28. 7. 2020 sp. zn. 4Co/111/2019 (ďalej len „Rozsudok KS TN“), na ktorý Žalovaný poukazoval vo svojom predošlom vyjadrení, ktorý označil Notársku zápisnicu za právne irelevantný titul / podklad z hľadiska možnosti nadobudnutia vlastníckeho práva Žalobcu, keďže Notárska zápisnica vychádza z absolútne nesprávneho technického podkladu (nesprávne zameraného / označeného rozsahu pozemkov). Žalovaný upriamuje pozornosť a upozorňuje na Rozsudok KS TN potvrdil, že neb. E. B. v skutočnosti nemohla nikdy nadobudnúť vlastnícke právo vydržaním z titulu tejto Notárskej zápisnice, keďže u neb. E. B. absentoval relevantný právny nadobúdaci titul jej vlastníckeho práva na základe ktorého by sa mohla domnievať, že je riadnou vlastníčkou (aj keď by iba vstúpila do držby). Žalovaný v 3. rade správne poukázal na skutočnosť, že celá argumentácia Žalobcu vo vzťahu k určení vlastníckeho práva a k odstráneniu časti cestnej komunikácie je založená na nesprávne vyhotovenom a zameranom GP z roku 1993 vyhotovenom na objednávku neb. E. B. O. A., ktorý jednak nesprávnym spôsobom uvádzal hranice pôvodných, pozemkovoknižných parciel a taktiež nezohľadnil existenciu neknižovanej, avšak od nepamäti jestvujúcej obecnej cesty, ktorej existenciu a samozrejmu nemožnosť jej reálneho užívania potvrdila aj neb. E. B. v konaní sp. zn. 14C/218/2008 (na čo poukázal v odôvodnení aj Krajský súd v Trenčíne v Rozsudku KS TN). Právna predchodkyňa Žalobcu sama vo výsluchu na základe záverov Rozsudku KS TN konštatovala, že jej právni predchodcovia nadobudli pozemky výlučne ohraničené, resp. oplotené, určené na podnikanie a poľnohospodársku výrobu, pričom po týchto pozemkoch nikdy obecná cesta nevedla. Notárska zápisnica bola základom pre uplatňovaný právny nárok pôvodnej Žalobkyne v 1. rade, kedy na jej základe došlo k (aj tak právne irelevantnému) vydaniu osvedčenia o vydržaní vlastníckeho práva neb. E. B. na základe Notárskej zápisnice, pričom do rozsahu tohto „vydržania“, bola zahrnutá od nepamäti jestvujúca obecná cesta (z titulu chybného GP z roku 1993), ktorá bola preukázateľne lesnou / poľnou cestou a predstavovala tak určitú formu inžinierskej stavby (stváranie či spracovanie stavebnou činnosťou povrchu pozemku), ktorej riadne užívanie – či už neb. E. B. alebo jej právnymi predchodcami – nebolo logicky možné, čo nepriamo sama potvrdila aj neb. E. B. v konaní 14C/218/2008, kde vo výsluchu uviedla spomínané skutočnosti – t.j., že jej právni predchodcovia nadobudli vlastnícke právo k riadne ohraničenému a oplotenému pozemku, oddelenému od pôvodnej obecnej cesty. V zmysle rozoberaného dokazovania preto žalobca, ani neb. E. B. a ani nikto z jej právnych predchodcov žalobcu nemohol reálne nadobudnúť vlastnícke právo vydržaním k pozemkom, na ktorých od nepamäti viedla obecná cesta, ktorej existencia zabraňovala reálnemu výkonu držby právnymi predchodcami žalobcu. Žalovaný si dovoľuje v nadväznosti na svoje predošlé vyjadrenia a argumentáciu v tomto konaní predložiť nasledovné nové listinné dôkazy, ktoré preukazujú jednak jednoznačnú prítomnosť verejného záujmu na zachovaní dotknutej cestnej komunikácie medzi obcami Červený Kameň a Vršatské Podhradie, odstránenie časti ktorej požaduje žalobca v zmysle svojho žalobného petitu a jednak mimo iného potvrdzujú tvrdenia Žalovaného najmä z hľadiska dlhotrvajúcej existencie tejto cestnej komunikácie a jej kontinuálneho užívania verejnosťou (najmä obyvateľmi obcí Červený Kameň a Vršatské Podhradie) vylučujúcej akúkoľvek možnosť vydržania vlastníckeho práva k častiam pozemkov tvoriacich túto cestu Žalobcom a taktiež a vyzdvihuje významnosť, potrebnosť a účel tejto cestnej komunikácie vedenej medzi obcami Červený Kameň a Vršatské Podhradie, kde táto cestná komunikácia je potrebná napr. pre integrovaný záchranný systém, pre ktorý časovo skracuje presun týchto zložiek, skracuje trasu medzi obcami Červený Kameň a Vršatské Podhradie a cestu do okolitých obcí v oblasti Moravy v Česku a zároveň prispieva k rozvoji turistického ruchu a návštevnosti celého regiónu. /Petícia za zachovanie cestnej komunikácie medzi obcami Červený Kameň a Vršatské Podhradie/. Žalovaný predkladá v prílohe k tomuto vyjadreniu petície za zachovanie cestnej komunikácie medzi obcami Červený Kameň a Vršatské Podhradie, ktoré boli organizované a podpísované obyvateľmi obcí Červený Kameň a Vršatské Podhradie, a to v zmysle zákona č. 85/1990 Zb. o petičnom práve v znení neskorších predpisov, na základe ktorých obyvatelia obcí Červený Kameň a Vršatské Podhradie vyjadrili jasnú vôľu na zachovaní jestvujúcej cestnej komunikácie, ktorá má byť v zmysle žalobného petitu Žalobcu, ktorý sa nezakladá na dôvodných skutočnostiach a právnom stave potvrdzujúcom argumentáciu a uplatnený nároku Žalobcu, prakticky znehodnotená,

resp. znefunkčnená a požadujú aby obec Červený Kameň / obec Vršatské Podhradie uskutočnila všetky právne dostupné kroky vyplývajúce z jej právomocí na odvrátenie potencionálneho odstránenia častí tejto cesty a aby sa v rámci právne prípustných prostriedkov zasadila za zachovanie tejto cesty v rámci ďalšieho rozvoja obcí Červený Kameň a Vršatské Podhradie a oblastného regiónu ako takého. Svoj podpis pod petíciu – priložené petičné háčky pripojilo dokopy 218 obyvateľov obce Červený Kameň a 53 obyvateľov obce Vršatské Podhradie. Obyvatelia obcí Červený Kameň a Vršatské Podhradie v rámci podpisu týchto petícií mimo iného poukazujú na verejný záujem na zachovaní tejto cestnej komunikácie, a to z titulu, že sa jedná o modernú, vyasfaltovanú cestnú komunikáciu, poskytujúcu bezpečné a spoľahlivé dopravné a spojenie pre obyvateľov či návštevníkov obcí Červený Kameň a Vršatské Podhradie, pričom predmetná cestná komunikácia Cesta je taktiež priamo napojená na cestu III/1922, ktorá spája obec Červený Kameň s Českou republikou a hraničným priechodom Nedašova Lhota / Červený Kameň, čím dochádza k zabezpečeniu priameho spojenia pre návštevníkov smerujúcich z Českej republiky do obce Červený Kameň a do obce Vršatské Podhradie (napr. za účelom rekreácie a návštevy hradu Vršatec). Popri právnej a skutkovej časti argumentácie, ktorú Žalovaný prezentoval svojich predošlých vyjadreniach a na ktorú sa Žalovaný odkazuje upriamujeme pozornosť na fakt, že obyvatelia obcí Červený Kameň a Vršatské Podhradie obsahom petície poukázali, cestná komunikácia je a bola historicky od nepamäti vybudovaná a využívaná obyvateľmi oboch obcí (na pracovné činnosti alebo prepravu osôb) a snahy Žalobcu o účelové dosiahnutie odstránenia konkrétnych častí tejto cesty spôsobujúcich jej znefunkčnenie, ktoré nemá žiaden právny a skutkový základ (nakoľko Žalobca nikdy nebol vlastníkom pozemkov nachádzajúcich sa pod cestnou komunikáciou a vlastnícke právo k nim nikdy ani nenadobudol a ani ho nemohol nadobudnúť vydržaním), kde táto cestná komunikácia svojim umiestnením, využívaním a účelom nijakým spôsobom neohrozovala a neohrozuje zdravie, životy alebo vlastníctvo iných osôb, nezasahuje žiadnym spôsobom do práv a právom chránených záujmov akýchkoľvek osôb vrátane Žalobcu a taktiež neobmedzuje žiadnu osobu (Žalobcu) vo výkone a ochrane jej práv (keďže Žalobca jej vlastníkom, resp. vlastníkom niektorých pozemkov pod touto cestou nikdy ani nebol). B. Vyjadrenie obce Vršatské Podhradie (k významu cestnej komunikácie) Žalovaný ďalej predkladá a poukazuje na písomné vyjadrenie obce Vršatské Podhradie č. S./XXXX ALI-3 zo dňa 7. 1. 2021, v mene ktorej koná jej štatutárny orgán – starosta obce, p. J. N., kde na základe písomného vyjadrenia obce Vršatské Podhradie došlo k vyjadreniu a vyzdvihnutiu účelu a potrebnosti tejto komunikácie medzi obcami Vršatské Podhradie a Červený Kameň. Upriamujeme pozornosť na fakt, že starosta obce Vršatské Podhradie upozornil v tomto písomnom vyjadrení na potrebnosť tejto cestnej komunikácie pre integrovaný záchranný systém (možnosť efektívneho presunu týchto zložiek). Popri uvedenom taktiež písomné vyjadrenie obce poukazuje taktiež na skrátenie trasy z obce Vršatské Podhradie do obce Červený Kameň a do blízkych obcí v regióne Morava v Česku (rodinná previazanosť obyvateľov) a prispievanie k hojnej návšteve turistov v regióne. Vyjadrenie obce Červený Kameň (k významu cestnej komunikácie) Žalovaný k tomuto vyjadreniu pripája aj písomné vyjadrenie obce Červený Kameň č. 88/2021 zo dňa 1. 2. 2021, v mene ktorej koná jej štatutárny orgán – starostka obce, p. D. U.. Obec Červený Kameň v svojom písomnom vyjadrení poukazuje okrem iného na skutočnosť, že predmetná cestná komunikácia spájala obce Červený Kameň a Vršatské Podhradie od nepamäti a slúžila v minulosti na lesné a poľné práce, obchodovanie a strategickú prepravu osôb, v 50-tych rokoch 20-teho storočia cestu využívali školopovinné deti z obce Vršatské Podhradie na dennú dochádzku do základnej školy v obci Červený Kameň, v 70-tych a 80-tych rokoch 20-teho storočia cesta slúžila na rekreačné účely, pešiu turistiku do obce Vršatské Podhradie a zároveň do dnešného dňa plní nenahraditeľnú úlohu pri ťažbe dreva a starostlivosti o lesné porasty a túto cestu aktívne využívajú pozemkové spoločenstvá – Urbárske spoločenstvo Tuchyňa a URBÁR Mikušovce (čo preukazujú písomné vyjadrenia týchto subjektov, ktoré Žalovaný rovnako predkladá a ku ktorým sa vyjadri nižšie). Obec Červený Kameň taktiež vo svojom vyjadrení vyzdvihuje túto komunikáciu ako cestný uzol – priame dopravné spojenie na cestu III/1922, ktorá spája obec Červený Kameň s Českou republikou a hraničným priechodom Nedašova Lhota / Červený Kameň, čím cestu využívajú obyvatelia pri dochádzaní do zamestnania, čo má za následok udržanie zamestnanosti a trvalého rozvoja regiónu a umožňuje cezhraničnú spoluprácu s Českou republikou. Upriamujeme taktiež pozornosť na vyjadrenie obce Červený Kameň v zmysle ktorého cesta zohráva strategický význam v požiarno-bezpečnostnom hľadisku, kde sa jedná o jedinou požiarnymi mechanizmami využiteľnú prístupovú cestu z obce Červený Kameň do lokalít „Babky“ a „Chotúč“, kde počas predchádzajúcich období slúžila pri hasení lesného požiaru a pri presune záchranných zložiek pri leteckom nešťastí z 20. 8. 2015, pri ktorom zahynulo 7 osôb. Obec Červený Kameň preto považuje za najvyšší verejný záujem, aby cestná komunikácia ostala zachovaná a ostala slúžiť svojmu účelu a širokej verejnosti a napomáhala rozvoju obcí Červený Kameň a Vršatské Podhradie. Žalovaný predkladá ďalej písomné stanovisko (odpoveď) pozemkového

spoločenstva – Urbárske spoločenstvo Tuchyňa, so sídlom Tuchyňa č. 268, 018 55 Tuchyňa, v mene ktorého koná p. B. J. (predseda výboru pozemkového spoločenstva), zo dňa 28. 1. 2021, v ktorom pozemkové spoločenstvo uvádza, že dotyčnú cestnú komunikáciu v hojnej miere využíva na ťažbu dreva v oblasti medzi obcou Červený Kameň a obcou Vršatské Podhradie a jej možné zrušenie, resp. znefunkčnenie by do značnej miery výrazne negatívne ovplyvnilo činnosť pozemkového spoločenstva a v určitých miestach by ťažbe dreva aj úplne zabránilo. Pozemkové spoločenstvo tiež poukazuje na potrebu zachovania funkčnosti a sprístupnenia tejto cesty jednak pre turistov ako aj subjekty obdobné svojim postavením a činnosťou ako je pozemkové spoločenstvo Urbárske spoločenstvo Tuchyňa. Rovnako tak predkladáme a poukazujeme na písomné vyjadrenie pozemkového spoločenstva – URBÁR Mikušovce, so sídlom 018 57 Mikušovce č. 157, v mene ktorého koná p. H. C. (predseda výboru pozemkového spoločenstva), zo dňa 31. 1. 2021, v ktorom pozemkové spoločenstvo konštatuje že predmetná cestná komunikácia je jedinou cestnou komunikáciou, ktorá od nepamäti zabezpečovala a do dnes ako jediná zabezpečuje prístup k lesným pozemkom vo vlastníctve pozemkového spoločenstva / v podielovom spoluvlastníctve členov pozemkového spoločenstva (podielových spoluvlastníkov) a umožňuje vykonávanie činností v porastoch v zmysle schváleného Plánu hospodárenia na lesných pozemkoch v k.ú. R. I. a jej zrušenie by výrazne obmedzilo, resp. znemožnilo prácu pozemkového spoločenstva v oblasti ťažby a následnej obnovy lesných porastov v k.ú. R. I.. Žalovaný ďalej predkladá písomné vyjadrenie Trenčianskeho samosprávneho kraja č. K.-X zo dňa 21. 1. 2021, v ktorom Trenčiansky samosprávny kraj ako orgán územnej samosprávy – vyšší územný celok poukazuje na fakt, že disponuje informáciami o intenzívnom využívaní tohto cestného úseku na turistický, resp. cykloturistický účel a potvrdzuje potrebu existencie tohto úseku cesty medzi obcami Červený Kameň a Vršatské Podhradie (nutnosť vybudovania alternatívneho úseku v prípade „kritickej“ situácie). Žalovaný ďalej poukazuje na písomné stanovisko Športového klubu cyklistiky Dubnica nad Váhom, so sídlom Športovcov 655, 018 41 Dubnica nad Váhom, v mene ktorého koná p. W. M. (prezident), s názvom „Stanovisko k zrušeniu cestnej komunikácie Červený Kameň – Vršatské Podhradie“. ŠKC Dubnica nad Váhom, ako jeden z najstarších a najúspešnejších športových klubov v SR v rámci tohto stanoviska mimo iného vyjadruje svoju podporu zachovaniu predmetnej cestnej komunikácie, ktorá slúži v zmysle ich vyjadrenia pre tréning športovcov (explicitne spomínajú využívanie tejto cestnej komunikácie pre potreby tréningov J. W.) ako i rekreačných cyklistov zo širokého okolia Trenčianskeho samosprávneho kraja, pričom v roku 2018 po tejto cestnej komunikácii viedla trasa etapy pretekov „Okolo Slovenska“. Športový klub vyjadril vo svojom stanovisku vieru, že nedôjde k odstráneniu, resp. znefunkčneniu tohto cestného úseku a aby došlo k jeho zachovaniu pre širokú športovú verejnosť. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti žalovaný navrhol, aby súd vo vzťahu k žalovanému 1/ žalobu zamietol a uplatnil si trovy konania.

38. Pôvodná žalobkyňa 1/ E. B. zomrela dňa XX.XX.XXXX, dedičské konanie po nej sa skončilo na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 4D/21/2020 (právoplatne dňa 11.6.2020) a ako dedičia prichádzajú do úvahy žalobca 1/ A. B. B., žalobkyňa 6/ A. E. N. a žalobca 7/ O. J. B.. Žalobou dotknuté nehnuteľnosti v k.ú. R. I. nadobudol dedením žalobca 1/.

39. Strany navrhli vykonanie ďalších dôkazov a to: žalobcovia výsluch geodeta O. U. H. a vyžiadať z katastra OÚ Ilava rozhodnutie o schválení ROEP v k.ú. R. I. vedený pod č. L. XXX/XX, J. XX/XX a všetky jeho prílohy a dodatky týkajúce sa zápisu pkn parc.č. XXX (pôvodne vedenej v pkn vložke XXX) vykonal ako dôkaz listinu - rozsudok zo 17.7.2020 č.k. 20C/151/2016-285 a prečítal zápisnicu z výsluchu O. M. zo spisu 14C/218/2008; žalovaný 1/ požadoval vykonať ohliadku na mieste samom, vypočítť opätovne ako svedkyňu bývalú starostku obce Červený Kameň p. E.. Žalovaný 3/ žiadal vykonať nové znalecké dokazovanie, od čoho nakoniec na pojednávaní upustil ; ďalej žiadal pripojiť dôkazy GP č. 6/2008 Ing. Vanku, ZP č. 11/2013 O. M., rozsudok OS Trenčín vo veci 14C/2018/2008 s rozsudkom Ks Trenčín 4Co/111/2019-595 zo dňa 28.7.2020, správu z obce Červený Kameň z 24.11.2009, výpoveď znalca O. M., GP č. RSKM -II -46/93 z 22.9.1993 O. A., prípadne pripojiť celý spis 14C/218/2008 a predložil kópie z mapy na čl. 1185, 1186 a 1187 spisu). Žalovaný 1/ predložil Petíciu za zachovanie cestnej komunikácie medzi obcami Červený Kameň a Vršatské Podhradie, Vyjadrenie obce Vršatské Podhradie č. S./XXXX ALI-3 zo dňa 7. 1. 2021, Vyjadrenie obce Červený Kameň č. XX/XXXX zo dňa 1. 2. 2021, Vyjadrenie - Urbárske spoločenstvo Tuchyňa zo dňa 28. 1. 2021. Súd vykonal všetky dôkazy, s výnimkou ohliadky, opätovného výsluchu geodeta H. a starostky obce Červený Kameň. Rozhodnutie v spore tun.súdu 20C/151/2016-285 nečítal ako celok, obmedzil na prečítanie jeho výroku, pretože pre tento spor je podstatné (preukázanie aktívnej vecnej legitímácie) iba to, kto je aktuálnym spoluvlastníkom E-KN parcely č. XXX/XXX na LV č. XXXX v k.ú. R. I..

40. Z listinných dokladov zabezpečených na návrh advokáta žalobcov z OÚ Ilava, katastrálneho odboru vyplýva, že LV č. XXXX na E-KN parcely č. XXX/XXX, XXX/XXX, XXX/XXX, XXX/XXX, XXX/XXX D. XXX/XXX v k.ú. R. I. bol založený zápisom právoplatného rozhodnutia o N. -L. XX/XX so zreteľom na predchádzajúce listiny preukazujúce vzťah k pkn parc.č. XXX s tým, že časť z tejto pôvodnej pkn parcely je vysporiadaná na stav C-KN na LV č. XXX.

41. Z pkn vložky č. XXX v k.ú. R. I. vyplýva, že D. -U. Y. nadobudla na základe zmluvy z roku 1926 podiel 1 pod A I.1 na parc.č. XXX o výmere 1siah a 1400 jutár -1ha 07 á 90 m2a pod A III. 1 ako parc.č. 1144 a podiel 1 pod B 24 nadobudol I. J. dedením po B. J. -pri výmere parc.č. XXXX 2 siah a XXXX jutár- 1ha 57 á 89m2 je však odkaz na hárok č. XXX.

42. I. J. nar. XX.X.XXXX zomrel dňa XX.X.XXXX a v dedičskom konaní sp.zn. 2D/132/80 vyplýva, že jeho podiel na pozemkoch zapísaných v protokole č. XXX parc.č. XXX, XXXX pod B24 v 1.-ici v k.ú. R. I. bez špecifikácie výmery nadobudli každá v 1-ine dedičky : G. U., N. J. nar. XX.X.XXXX, E. A., N. J. nar. XX.XX.XXXX, A. E., N. J. nar. XX.X.XXXX a P. A. nar. X.X.XXXX.

43. Dňa 8.6.1973 došlo k podpisu darovacej zmluvy medzi darcami D. J., N. U. a I. J. a obdarovanou E. B. (pôvodnou žalobkyňou 1/ v spore) na základe ktorej darcovia darovali E. B. stavebný pozemok EN parc.č. XXX/X pod chatu o výmere 400m2 v k.ú. R. I. vytvorené GP č. XXX-XXX-XX zo dňa 29.11.1972. Z obsahu darovacej zmluvy vyplýva že parc.č. XXX-XXXX, pasienok, neplodná pôda o výmere 1ha 07 a 90m2 na čísle evidenčného listu XXX na užívateľku D. J. N. U. na čísle ev. listu XXX na Pasienkovú spoločnosť a na č. ev. listu XXX na užívateľa Čsl. Štát -cesty, je totožná s nehnuteľnosťou zapísanou v pozemkovej knihe kat.ú. R. I. vo vložke č. XXX parc.č. XXX roľa do Potoka o výmere 1ha 07 a 90m2 pod B 22/b na D. J. N. U. Y. v 1 a pod B24 na I. J. sú aj jej skutoční spoluvlastníci v tomto pomere. Z čl. VI zmluvy vyplýva, že zmluvné strany vedeli, že táto zmluva sa stane platnou len po jej registrácii na Štátnom notárstve v Pov. Bystrici a zmluva bola registrovaná pod N. XXX/XX.

44. Z výkazu plôch ku geometrickému plánu č. XXX-XXX-XX (č.l. 1148 spisu – lepšie čitateľná kópia je na č.l. 145 v spise 14C/2018/2008) na rozdelenie parc.č. XXX/X zo dňa 29.11.1972 vyplýva, že ako vlastníč/ užívateľ pkn vložky XXX a PK parcely 801 roľa o výmere 10.790m2 boli vedení D. J. N. U. Y. v 1 a I. J. v 1, pričom doterajší stav v EN (evidencii nehnuteľností) pred odčlenením 400 m2 pre E. B. bol nasledovný parcela XXX : užívateľia č. ev. listu XXX – vd. J. D. N. U. roľa o výmere 5.231m2; č. ev. listu XXX -Pasienková spoločnosť pasienok o výmere 4919m2 vd. J. D. N. U. a ev. č. listu XXX Čs.štát - cesty neplodná o výmere 640m2. Ako nový stav bola v prospech D. J. N. U. Y. v 1 a I. J. v 1 zapísaná parc.č. XXX/X roľa o výmere 10.397m2, v prospech E. B. bolo 400m2 ako novovytvorená parc.č. XXX/X odčlenených z pasienku ev.č. XXX, ktorý zmenil výmeru na 4.519m2, pričom 640 m2 ev.č. XXX vedených ako cesta zostalo nezmenených. Takže z toho D. J., N. U. Y. a I. J. patrila po odpočítaní 400m2 v prospech E. B. a 640m2 cesty z parc.č. XXX iba výmera 9.757m2 v E-KN. Z tohto GP vyplýva, že hranice novej parcely XXX/X boli označené kolíkmi a je na ňom zameraná aj jestvujúca poľná cesta do Vršatského Podhradia, kúsok od pozemku na stavbu chaty. Z toto GP zo dňa 8.11.1972 nevyplýva žiadne predchádzajúce zameranie ani ohradenie parcely XXX v teréne.

45. Z aktuálneho výpisu z LV č. XXX (z 23.12.2020) v k.ú. R. I. vyplýva, že vlastníkom parciel č. XXX/X, XXX/X, XXX/X, XXX/X, XXX/XX, XXX/XX, XXX/XX, XXX/XX, XXX/XX, XXX/XX, XXX/XX a chaty súp.č. XXX na pozemku č. XXX/X je A. B. 8/.

46. Z aktuálneho výpisu z LV č. XXXX v k.ú. R. I. vyplýva, že podielovými spoluvlastníkmi EKN parciel č. XXX/XXX- orná pôda o výmere 309m2, č. XXX/XXX - orná pôda o výmere 1628m2, XXX/XXX-XXXX pôda o výmere 790m2, č. XXX/XXX - orná pôda o výmere 1022m2, č. XXX/XXX -orná pôda o výmere 490m2, č. XXX/XXX- orná pôda o výmere 1262m2 sú A. A. E. (žalobkyňa 2/) v podiele 1/8, P. A. (žalovaná 4/) v podiele 3/8, A. B. B. (žalobca 1/ po neb. E. B.) v podiele 1/2.

47. Zo správy obce Červený Kameň z 1.2.2021 (čl. 1203 spisu) vyplýva, že historicky sa predmetná cestná komunikácia medzi obcami Červený Kameň a Vršatské Podhradie vyskytovala od nepamäti a spájala obce, pričom slúžila najmä pre lesné a poľné práce, obchodovanie a strategickú prepravu osôb. V 50. -tych rokoch cestu využívali školopovinné deti z obce Vršatské Podhradie, ktoré denne dochádzali do Základnej školy Červený Kameň. Cestu ďalej používali obyvatelia obce, vlastníci v tesnej blízkosti

predmetnej cesty pasienky, slúžiace na pasenie dobytku. V 70-80 tých rokoch bola využívaná na pešiu turistiku a navštevovanie rekreačného zariadenia v obci Vršatské Podhradie, ktoré poskytovalo možnosti letnej a zimnej rekreácie v podobe kúpaliska a lyžiarskeho vleku. V minulosti a takisto aj v súčasnosti plní nenahraditeľnú úlohu pri ťažbe dreva a starostlivosti o lesné porasty, nakoľko sa v jej okolí nachádzajú pozemky Urbárskeho spoločenstva Tuchyňa a Mikušovce. Z petície podanej organizátormi A. P. M. (bytom Červený Kameň) a A. A. W. (bytom Vršatské Podhradie), ktorú podpísalo 218 občanov bývajúcich v predmetnej lokalite vyplýva, že cesta tam vždy bola a to od nepamäti (po celé 20. a 21. storočie), využívali ju žiaci Vršatského Podhradia, ktorí chodili do ZŠ v Červenom Kameni a ešte žijú pamätníci, ktorí môžu potvrdiť, že pôvodná cesta viedla v tesnej blízkosti dotknutej nehnuteľnosti - chatky (čl. 1205- 1211 spisu). Zo správy Z. A. vyplýva, že spomínané cestná komunikácia (ktorú požadujú žalobcovia odstrániť) je jediná schodná komunikácia pre prístup na lesné pozemky vo vlastníctve urbáru a komunikáciu využívajú na všetky činnosti v porastoch na základe schváleného Plánu hospodárenia (čl. 1213 spisu). Spoločnosť Urbárske pozemkové spoločenstvo Tuchyňa sa taktiež vyjadrilo (čl. 1214 spisu) že cestu využívajú vo veľkej miere pri ťažbe dreva.

48. D. J. N. Y. nar. XX.X.XXXX zomrela dňa X.XX.XXXX bez zanechania závetu a listiny o vydedení. Podľa osvedčenia o dedičstve sp.zn. 4D/35/97 (č.l. 1114 spisu), ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 25.4.2006 vyplýva, že dedičia boli poučení o možnosti uplatniť si aj nároky na započítanie na dedičský podiel podľa § 484 Obč. zákonníka. Ako dedičia po nej prichádzali do úvahy deti : 1/ E. B., 2/ A. U., 3/ H. I. a vnuci/vnučky: a/ E. F. I. (po neb. dcére D. F.), b/ O. J., O. J. J. a E. O. J. (po neb. synovi E. J.), c/ G. J., A. A. E., P. A. a E. A. (po neb. synovi I. J.). Predmetom dedenia boli okrem iného aj pozemky zapísané v LV č. XXXX v podiele 1 o výmere 724 m² (pôvodná parc.č. XXXX v PKN vložke č. XXX hárok XXX) ako E-KN parcely č. XXX/XXX -zastavané plochy a nádvoria o výmere 788 m², XXX/XXX- zastavené plochy a nádvoria o výmere 51m² a č. XXX/XXX -zastavané plochy a nádvoria o výmere 609m² a tiež pozemky zapísané v LV č. XXXX v podiele 1 o výmere 3.889 m² (pôvodná parc.č. XXX v PKN vložke č. XXX) zapísané ako E-KN parcely č. XXX/XXX -orná pôda o výmere 134m², č. XXX/XXX – orná pôda o výmere 2159m², č. XXX/XXX -orná pôda o výmere 2711m², č. XXX/XXX -orná pôda o výmere 1022m², č. XXX/XXX -orná pôda o výmere 490m², č. XXX/XXX -orná pôda o výmere 1262 m²). Celková výmera dedených parciel po D. J. v pôvodnej PKN vložke č. XXX (parc.č. XXX-3889 m² + parc.č. XXXX – 724m²) predstavovala výmeru v E-KN 4.613m².

49. Z notárskej zápisnice JUDr. Želmíry Pagáčovej č. G. XXX/XX, G. XXX/XX zo dňa 13.11.1998 vyplýva, že táto osvedčila vlastníctvo E. B. -pôvodnej žalobkyne 1/ a to ešte pred skončením dedičského konania po neb. matke D. J. N. Y. ku KN parc.č. XXX/X - zast. plocha o výmere 596m² v celosti, KN parc.č. XXX/X -trvalý trávnatý porast o výmere 2809m², a les o výmere 112m² a ostanú plochu o výmere 573m² v celosti, KN parc.č. XXX/X -trvalý trávnatý porast o výmere 2844m² a les o výmere 214m² a ostatnú plochu o výmere 592m² v celosti, ktoré boli zamerané geometrickým plánom č. N./XX zo dňa 22.09.1998 a vytvorené z časti pkn parc. č. XXX-XXXX pôda o výmere 10709m², zapísané v pkn hároku č. XXX pre k. ú. R. I. pod B22/b na D. N. U. Y. v podiele 1/2 a pod B24 na I. J. v podiele 1/2. Uvedené vyčlenené pozemky reálne užívala žalobkyňa 1/- E. B., ktorá odvodzovala vlastnícke právo od matky D. J., red. U. Y., ktorá nadobudla pozemky spolu s manželom B. J. darom v roku 1926 a podiel B. J. zdedil jeho syn I. J.. O oprávnenej držbe E. B. mala svedčiť darovacia zmluva, ktorú podpísala jej matka dňa 28.10.1996 a právni nástupcovia jej matky v dedičskom konaní pod D 35/97 vyhlásili, že tieto geometrickým plánom vyčlenené pozemky patria odporkyni, ako aj podiel matky vedený v pkn vl.č. XXX pre k.ú. R. I. pod B22/b. Uvedené skutočnosti potvrdil aj Obecný úrad Červený Kameň dňa 14.09.1998, ktorý vyhlásil, že obci nie sú známe skutočnosti, ktoré by bránili vydaniu osvedčenia a dlhodobé a nerušené užívanie potvrdili svedkovia E. W. a E. C..

50. Podľa § 80 písm.c/ O.s.p. (účinného do 30.6.2016) návrhom na začatie konania možno uplatniť, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem.

51. Podľa § 137 písm. a/ CSP (účinného od 1.7.2016) žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo o určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu.

52. Podľa § 6 ods.1,2 zák.č. 180/1995 Z.z (účinný v čase vykonania ZPMZ) podklady potrebné na zostavenie registra sa zisťujú z údajov poskytnutých nájomcami pozemkov, pozemkovými

spoločenstvami alebo inými oprávnenými osobami, z katastrálneho operátu, 3) štátnych archívov, 12a) z listín predložených účastníkmi konania, z výpovedí svedkov a z iných dôkazov získaných najmä pri prešetrovaní v obci. Správny orgán zabezpečí zostavenie návrhu registra na základe údajov zistených podľa odseku 1 a ďalších podkladov. Priebeh hraníc pozemkov v prírode sa spravidla nezisťuje.

53. Podľa § 7 ods. 6 zák.č. 180/1995 Z.z. (účinný v čase zápisu ZPMZ) ak schválený register obsahuje údaje o pozemkoch a právnych vzťahoch k nim, ktoré sú v rozpore s údajmi podľa § 6 ods. 1, správny orgán po prerokovaní v komisii rozhodne o zmene údajov schváleného registra. Po právoplatnosti rozhodnutia správneho orgánu sa nové údaje zapíšu do katastra nehnuteľností. O zmene možno rozhodnúť do troch rokov od zápisu údajov registra do katastra nehnuteľností.

54. Podľa § 70 ods.1 katastrálneho zákona údaje katastra uvedené v § 7 sú hodnoverné, ak sa nepreukáže opak.

55. Podľa § 29 ods. 3 zák.č. 180/1995 Z.z. zmeny údajov registra podľa § 7 ods. 6 schváleného do 1. septembra 2002 sa po 1. septembri 2002 posudzujú podľa tohto zákona.

56. Podľa § 126 ods.1 Občianskeho zákonníka vlastník má právo na ochranu proti tomu, kto do jeho vlastníckeho práva neoprávnene zasahuje; najmä sa môže domáhať vydania veci od toho, kto mu ju neprávom zadržuje.

57. Podľa § 135b ods.2 Občianskeho zákonníka ak niekto spracuje cudziu vec, hoci je mu známe, že mu nepatrí, môže vlastník veci žiadať o jej vydanie a navrátenie do predošlého stavu. Ak navrátenie do predošlého stavu nie je možné alebo účelné, určí súd podľa všetkých okolností, kto je vlastníkom veci a aká náhrada patrí vlastníkovi alebo spracovateľovi, ak medzi nimi nedôjde k dohode.

58. Podľa § 135c ods.1, 2 Občianskeho zákonníka ak niekto zriadi stavbu na cudzom pozemku, hoci na to nemá právo, môže súd na návrh vlastníka pozemku rozhodnúť, že stavbu treba odstrániť na náklady toho, kto stavbu zriadil (ďalej len "vlastník stavby"). Pokiaľ by odstránenie stavby nebolo účelné, prikáže ju súd za náhradu do vlastníctva vlastníkovi pozemku, pokiaľ s tým vlastníkom pozemku súhlasí.

59. Podľa § 135c ods. 3 Občianskeho zákonníka súd môže usporiadať pomery medzi vlastníkom pozemku a vlastníkom stavby aj inak, najmä tiež zriadiť za náhradu vecné bremeno, ktoré je nevyhnutné na výkon vlastníckeho práva k stavbe.

60. Podľa § 3d ods.4 zák.č. 135/1961 Z.z. o pozemných komunikáciách v znení nesk. predpisov účelové komunikácie sú vo vlastníctve štátu alebo iných právnických osôb alebo fyzických osôb.

61. Na prejednávany prípad sa vzťahuje ust. § 135c ods.1-3 Občianskeho zákonníka, ktorý upravuje možnosti usporiadania pomerov medzi vlastníkom stavby na cudzom pozemku a vlastníkom tohto pozemku. Teraz platné znenie zákona vychádza z toho, že vlastníkom stavby je jej staviteľ a to bez zreteľa na to, či je vlastníkom pozemku. Vlastník pozemku má možnosť podať na súd návrh, ktorým bude žiadať odstrániť stavbu a to na náklady toho, kto stavbu zriadil. Súd má povinnosť takémuto návrhu vyhovieť, okrem ak by odstránenie stavby nebolo účelné. V takomto prípade má však súd povinnosť prikázať stavbu vlastníkovi pozemku, ak s tým vlastníkom pozemku súhlasí. Účelnosť odstránenia stavby je treba posudzovať nielen z pohľadu účelnosti odstránenia stavby a jej možného využitia, ale predovšetkým z pohľadu záujmov vlastníka pozemku, najmä so zreteľom na účelnosť využitia pozemku jeho vlastníkom. Iba vtedy, ak by odstránenie stavby nebolo účelné a vlastníkom pozemku by s prikázaním stavby do vlastníctva nesúhlasil, súd má možnosť postupovať podľa ods.3 a to usporiadať pomery medzi vlastníkom stavby a vlastníkom pozemku inak; najmä zriadiť za náhradu vecné bremeno, ktoré je nevyhnutným na výkon vlastníckeho práva k stavbe. Súd zriadi vecné bremeno vždy iba za náhradu. Pri rozhodovaní o usporiadaní pomerov nemožno obísť tú skutočnosť, že ustanovenie § 135c Občianskeho zákonníka obsahujúce výpočet možných riešení nie je výpočtom taxatívnym, čo umožňuje súdu, aby uskutočnil vyporiadanie aj inak, avšak iné vyporiadanie nemôže znamenať zbavenie vlastníctva vlastníka pozemku bez jeho súhlasu.

62. V prejednávanej veci sa žalobcovia 1/ až 8/ domáhali určenia vlastníckeho práva v žalobe špecifikovaným pozemkom a tvrdili, že vlastníctvo k nim im bolo vo výmere 2.277 m2 protiprávne odňaté

z E-KN parcel č. XXX/XXX, XXX/XXX D. XXX/XXX zapísaných v LV č. XXXX v k.ú. R. I. Záznamom podrobného merania zmien č. 117/06 vypracovaného geodetom O. U. H., zlúčené geometrickým plánom č. 7/2008 do C-KN parcely č. XXX/X -TTP o výmere 2.885m² vo vlastníctve žalovaného 3/ vedenej na LV č. XXXX v k.ú. R. I. a to bez právneho dôvodu a súdneho sporu. Namietali, že cez ich pozemky vedú stavby plynovodu a cesty, postavené bez ich vedomia a súhlasu a domáhali sa ochrany ich vlastníckeho práva. Plynovod označili za stavbu vlastnícky patriacu žalovanému 2/ titulom kúpy (od žalovaného 1/), žalovaného 1/ ako jeho stavebníka a za vlastníka spornej asfaltovej cesty spájajúcej Obce Červený Kameň a Vršatské Podhradie považovali žalovaného 1/ ako jej investora a stavebníka.

63. Rozhodujúcim pre vyriešenie tohto sporu bolo vysporiadať sa s otázkou, či výmera pozemkov, cez ktoré vedie sporný plynovod a cesta v k.ú. R. I. je v podielovom spoluvlastníctve žalobcov, či ide o neoprávnené stavby v zmysle § 135c ods.1 Obč. zákonníka a či sú žalobcovia aktívne legitimovaní na podanie žaloby o ochranu vlastníckeho práva a či sú žalovaní 1/ a 2/ nositeľmi povinnosti (pasívne legitimovanými) odstrániť plynovod a cestu v rozsahu špecifikovanom žalobným návrhom.

64. Súd sa najprv zaoberal otázkou naliehavého právneho záujmu na určovacej žalobe. Právny záujem, ktorý je podmienkou procesnej prípustnosti určovacej žaloby v zmysle § 80 písm. c/ O.s.p.(účinného do 30.6.2016) , musí byť naliehavý. Pri skúmaní existencie naliehavého právneho záujmu ide o posúdenie, či podaná žaloba je vhodný (účinný a správne zvolený) procesný nástroj ochrany práva žalobcu, či sa ňou môže dosiahnuť odstránenie spornosti práva, a či snáď len zbytočne nevyvoláva konanie, po ktorom bude musieť aj tak nasledovať iné (ďalšie) súdne konanie alebo konania. Naliehavý právny záujem je spravidla daný v prípade, ak by bez tohto určenia bolo právo žalobcu ohrozené alebo ak by sa bez tohto určenia stalo jeho právne postavenie neistým (porovnaj R 17/1972).

65. Súdna prax sa ustálila na názore, že určovacia žaloba (§ 80 písm.c/ O.s.p., aktuálne § 137 písm.c/ C.s.p.) je prípustná pri spornosti práv (právnych vzťahov) k nehnuteľnostiam evidovaných v katastri nehnuteľností, ak rozsudok vyhovujúci žalobe môže privodiť zosúladenie evidovaného a právneho stavu. Tento právny záver zaujal Najvyšší súd Slovenskej republiky napríklad v rozhodnutí sp. zn. 1 Cdo 56/2003 publikovanom v časopise Zo súdnej praxe pod č. 48/2004, v ktorom uviedol, že ak je žalovaný zapísaný v katastri nehnuteľností ako vlastník spornej nehnuteľnosti, žalobca má naliehavý právny záujem na určení svojho vlastníckeho práva. Z toho plynie záver, že naliehavý právny záujem je daný iba u žalobcu, ktorý uplatňuje svoje vlastnícke právo a nie určenie vlastníckeho práva žalobcu v prospech tretej osoby; teda v prejednávanej veci na žalobe o určenie, že žalované 4/, 6/ a 7/ sú podielovými spoluvlastníkmi nehnuteľností nie je daný naliehavý právny záujem. Preto v tejto časti bolo nutné bez ďalšieho žalobu zamietnuť.

66. V danom prípade je daný naliehavý právny záujem na určení vlastníckeho práva iba v prospech žalobkyne 2/ o určenie vlastníckeho práva a žalobcov 1/, 6/ a 7/ -dedičov po neb. E. B. -pôvodnej žalobkyne v rozsahu určenia, že nehnuteľnosti v podiele 1 patria do dedičstva po zosn. E. B., N. J., nar. XX.X.XXXX, lebo iba na základe rozhodnutia súdu môže dôjsť k zmene zápisu vlastníckych vzťahov na katastri nehnuteľností.

67. Žalobkyňa 2/ sa žalobou domáhala určenia vlastníckeho práva vo svoj prospech a dedičia po neb. E. B. -žalobcovia 1/, 6/ a 7/ sa žalobou domáhali určenia, že podiel k novovytvoreným parceliam, zakresleným v geometrickom pláne č. 9/2012 O. E. J. patrí do dedičstva po neb. E. B., a to ku C-KN: parcele č. XXX/XX- trvalé trávnaté porasty o výmere 74m², parc.č. 791/47- trvalé trávnaté porasty o výmere 59m², parc.č. 791/48- trvalé trávnaté porasty o výmere 1m², parc.č. 791/50- trvalé trávnaté porasty o výmere 511m², parc.č. 791/51- trvalé trávnaté porasty o výmere 107m², parc.č. 791/58- trvalé trávnaté porasty o výmere 11m², parc.č. 791/59- trvalé trávnaté porasty o výmere 184m², parc.č. 791/4- trvalé trávnaté porasty o výmere 1.484 m² je časťou ich pozemkov, zapísaných v LV č. XXXX v k.ú. R. I., lebo vznikli z pôvodnej PKV vložky XXX, kde ako vlastníci v podiele 1 boli zapísaní ich právni predchodcovia D. J. a I. J.. Ako vyplýva z výkazu výmer tohto geometrického plánu č. 9/2012 (stav podľa registra CKN), tieto parcely sú časťami z výmery totožnej s pôvodnou C-KN parcelou č. 791/4 o výmere 2.885 m², zapísanej v LV č. XXXX v k.ú. R. I. a C-KN parc.č. 791/4 vznikla pôvodne z časti KN-E parc.č. 8161 o výmere 582m² a z časti KN-E parc.č. 8094 o výmere 2303m² (geometrický plán č. 7/2008 O. H.), čo sú neknihované parcely vo vlastníctve Slovenskej republiky.

68. Predmetom žaloby boli dva nároky a to : a/ učenie vlastníckeho práva a b/ odstránenie neoprávnených zásahov do vlastníckeho práva žalobcov, spočívajúceho vo vybudovaní cesty a plynovodu, o ktorých žalobcovia tvrdili, že prechádzajú cez ich pozemky.

69. Súd v rámci rozhodovacej činnosti dôsledne postupoval podľa ustálenej rozhodovacej praxe najvyšších súdnych autorít vo vlastníckych veciach (čl. 2 ods.2 C.s.p.), ktoré je nasledovná:

70. Judikát R 65/1972 (š. 237-238) : “ Zapieracou žalobou sa vlastník najčastejšie domáha ochrany svojho vlastníckeho práva proti rušivými zásahom , ako sú napr. užívanie cesty, prechod cez pozemok, čerpanie vody , ohradenie plotom, terénne úpravy , ukladanie rôznych predmetov, začatie stavby a pod. Základnou podmienkou úspechu všetkých žalôb vo veciach vlastníckych je preukázanie vlastníckeho práva. Bez preukázania vlastníckeho práva nie je totiž žalobca aktívne vecne legitimovaný domáhať sa ochrany , ktorá mu ako vlastníkov prislúcha; ; z úspešného preukázania vlastníctva však ešte nevyplýva, že nárok žalobcu na požadovanú ochranu je tým opodstatnený. Žalovaný totiž môže mať právo na užívanie veci, právo na zasahovanie do vlastníctva žalobcu , ktoré prevažuje nad samým vlastníckym právom žalobcu a spôsobí, že žaloba na ochranu vlastníckeho práva nebude mať úspech. Tak tomu bude najmä v prípadoch, ak žalovaný vykonáva oprávnenie vyplývajúce z vecných bremien, z platných zmlúv alebo z iných skutočností (s.230-3). Ako predbežná otázka sa môže vo vlastníckych sporoch vyskytnúť zistenie hraníc medzi pozemkami účastníkov. Vždy ide v podstate o vyriešenie otázky vlastníctva určitej plochy , ktoré je sporné medzi vlastníkmi dvoch susediacich pozemkov. (s.234 ods.3). Vo všetkých prípadoch, keď v dôsledku súdneho rozhodnutia vzniká medzi pozemkami nová hranica , ktorá doteraz nie je v mapových podkladoch evidenčne podchytená , treba vyhotoviť znalecký plán, majúci náležitosti geometrického plánu, ktorý bude súčasťou vydaného rozsudku, pretože len ten môže byť podkladom pre zmeny v evidencii nehnuteľností (s.236 ods.2). Žalobou podľa § 126 Obč. zákonníka sa možno v zásade domáhať zákazu zásahov už vykonaných , ktoré trvajú alebo u ktorých hrozí opakovanie (s. 237 ods.3). Nárok uplatnený žalobou , ktorou sa žalobca domáha aj odstránenia následkov rušivého činu, je nárokom na plnenie povinnosti, ktoré prechádza na dediča pôvodného žalovaného. (š. 238-239).“

71. Judikát R 49/1969: „ V sporoch o vlastnícke právo k nehnuteľnostiam, najmä k pozemkom , je dôležité tiež zistenie potrebných podkladov z hľadiska evidencie nehnuteľností a to aj vtedy, ak konanie končí zmierom. “

72. Judikát R 14/1992: “ Zaradenie určitej veci štátnym notárstvom (teraz súdom) do aktív dedičstva nie je nezvratným dôkazom vlastníctva toho, kto vec nadobudol na základe dohody dedičov, schválenej rozhodnutím štátneho notárstva (teraz súdu). Dohoda o vyporiadaní dedičstva rieši vzťahy iba medzi účastníkmi konania o dedičstvo; iné osoby, ktoré neboli účastníkmi konania o dedičstve ,sa môžu domáhať svojho práva k veci, ktorá bola zaradená do aktív dedičstva po poručiteľovi v občianskom súdnom konaní. “

73. Žalobcovia v žalobe tvrdili, že z E-KN parc.č. XXX/XXXX, XXX/XXX D. XXX/XXX zapísané v LV č.XXXX (PKV č. XXX) im bola odňatá výmera 2.277 m² v prospech žalovaného 3/. Súd teda opätovne preskúmal nadobúdacie tituly, od ktorých žalobkyňa 2/ a právni predchodcovia po neb. E. B. – aktuálni žalobcovia 1/, 6/ a 7/ odvodzovali svoje vlastnícke právo a to z Pkn vložky č. XXX v k.ú. R. I. a právnych predchodcov D. J. N. U. -Y. a I. J..

74. Z pkn vložky č. XXX v k.ú. R. I. vyplýva, že D. -U. Y. nadobudla na základe zmluvy z roku 1926 podiel 1 pod A I.1 na parc.č. XXX o výmere 1siah a 1400 jutár -1ha 07 á 90 m²a pod A III. 1 ako parc.č. 1144 a podiel 1 pod B 24 nadobudol I. J. dedením po B. J. -pri výmere parc.č. 1144 2 siahy a 1190 jutár- 1ha 57 á 89m² je však odkaz na hárok č. 757. J. R. XXX zodpovedá výmera 10.790m² (zapísané zčasti na LV č. XXX + zčasti na LV.č.1850) a parc.č. 1144 zodpovedala výmera 1.448m² (zápis na LV č. XXXX v k.ú. R. I.). Na základe listín z katastra nehnuteľností vyplýva, že dedičia po D. J. a I. J. mohli nadobudnúť z vložky PKN XXX iba z im patriacej výmery 11.198m² každý v 1-ici; celá výmera 9.750m² (10.790m² - 640m² neknižovaná parcela vo vlastníctve štátu – 400 m² dar v roku 1973 E. B. na stavbu chaty) + 1.448 m² podiel z pkn vložky XXX parc.č. 1144 zapísané v EN, každý po 5.599m² a nič viac. Výmeru 10.790m² totiž ešte v roku 1972 tvorila aj obecná cesta o výmere 640m² zapísaná v evidenčnom liste č. 317 a táto cesta bola zaevidovaná vo výkaze plôch ku GP č. XXX-XXX-XX z 29.11.1972, ktorý vyčleňoval z ev.č. listu 315- pasienok o výmere 4.919m² výmeru 400m² ako

novovytvorenú parcelu č. 801/2 -dar od D. J. a I. J. pre E. B. na stavbu chaty. Tým došlo k zmene výmery z pôvodných 10.970m² na výmeru užívanú právnyimi predchodcami na 10.390m², pričom D. J. a I. J. boli evidovaní ako užívatelia/vlastníci celej výmery, avšak v časti evidencie nehnuteľností ako vlastníci/ užívatelia neplodnej parcely v zápise č. 317 o výmere 640 m² - Čsl. štát-cesty už vedení neboli (čl. 1148- až 1141 spisu). Takže dedičia po neb. D. J. a I. J. mohli nadobudnúť do vlastníctva dedením, darom alebo inak výlučne výmeru E-KN pôvodnej pkn vložky XXX (parcely XXX + XXXX) po zápise GP z roku 1972 len výmeru 11.198m², z toho každý 1-icu – výmeru, vo výške 5.599m². Aktuálne sú však na základe tejto PKN vložky č. XXX právni nástupcovia pôvodných vlastníkov vedení ako podieloví spoluvlastníci výmery 5.501 m² v LV č. XXXX a výmery 8.140m² zapísaných v LV č. XXX v k.ú. R. I. teda spolu 13.641m², na čo správne poukázali obaja žalovaní 1/ a 3/.

75. E. B.- pôvodná žalobkyňa 1/ ako dcéra D. J. N. U.- Y. a sestra I. J. bola zapísaná do katastra nehnuteľností na základe notárskej zápisnice osvedčujúcej jej vyhlásenie o vydržaní vlastníckeho práva týchto nehnuteľností podľa § 63 zák. č. 323/1992 Zb. o notároch a notárskej činnosti (Notársky poriadok), na základe ktorej sa vydávala za vlastníčku parciel v nej uvedených. Podkladom pre vyhotovenie notárskej zápisnice bol geometrický plán O. A. č. N.-XX/XX zo dňa 22.09.1993. Z notárskej zápisnice zo dňa 13.11.1998 č. G. XXX/XX, G. vyplynulo, že pôvodná žalovaná pred notárkou vyhlásila, že: "v dobrej viere užíva nehnuteľnosti v k. ú. R. I., a to pozemky - KN parcelu č. 790/2 - zastavaná plocha o výmere 596 m² v celosti, KN parcelu č. 791/1 - trvalý trávnatý porast o výmere 2809 m² a les o výmere 112 m² a ostatná plocha o výmere 573 m² v celosti, KN parcelu č. 791/3 - trvalý trávnatý porast o výmere 2844 m² a les o výmere 214 m² a ostatná plocha o výmere 592 m² v celosti, ktoré sú zamerané geometrickým plánom č. RSKM-II-46/93, zo dňa 22.09.1993 a vytvorené z časti pkn. parcely č. 801 - orná pôda o výmere 10709 m², zapísanej v pkn. hárku č. XXX, pre k. ú. R. I., pod B 22/b na D., N. U. Y. v podiele 1/2-ica a pod B 24 na I. J. v podiele 1/2-ica. Uvedené reálne vyčlenené pozemky v teréne užíva žiadateľka, so započítaním doby svojej právnej predchodkyne - matky D. J., N. U. Y., od roku 1926, kedy matka žiadateľky nadobudla podiel 1/2-ice na základe darovacej zmluvy spolu s už nebohým manželom B. J., ktorého podielu v roku 1950 zdedil syn I. J.. O tom, že držba žiadateľky k pozemkom je oprávnená svedčí aj darovacia zmluva, zo dňa 28.10.1996, keď matka žiadateľky, D. J., N. U. Y., s cieľom majetkoprávne vysporiadať tieto pozemky podpísala túto zmluvu. Taktiež právni nástupcovia - dedičia matky žiadateľky, v dedičskom konaní D 35/97 vyhlásili, že tieto geoplánom vyčlenené pozemky ako podiel matky vedený v pozemkovej knihe č. XXX, pre k. ú. R. I., pod B 22/b patrí žiadateľke". Uvedené skutočnosti potvrdil aj Obecný úrad v Červenom Kameni v písomnom prehlásení zo dňa 14.09.1998, v ktorom uviedol, že obci nie sú známe skutočnosti, ktoré by bránili vydaniu osvedčenia na meno žiadateľky a pozemky nie sú vo vlastníctve obce. Dlhodobé a nerušené užívanie potvrdili aj dvaja nezávislí svedkovia, a to E. W. a E. C.. Na základe notárskej zápisnice bolo zapísané vlastnícke právo pôvodnej žalovanej E. B. k sporným nehnuteľnostiam do katastra nehnuteľností záznamom dňa 17.12.1998 na list vlastníctva č. XXX pre k.ú. R. I. a takto E. B. získala vo svoj prospech na základe daru od matky výmeru 7.740m².

76. Dedičské konanie po D. J. N. U., zomrelej dňa 9.12.1996 sa právoplatne skončilo osvedčením o dedičstve 4D/35/97 (čl. 1114 spisu) až dňa 25.4.2006. Jednou z dedičiek bola aj E. B. a táto si v zmysle § 484 Občianskeho zákonníka neuplatnila (hoci bola o tom poučená notárom) v dedičskom konaní na započítanie žiaden dar od poručiteľky na základe darovacej zmluvy zo dňa 28.10.1996, t.j. 1-icu z pkn vložky XXX, parc.č. 801 na ktorú sa odvolávala v notárskej zápisnici N 512/98, hoci v tom čase už vo svoj prospech mala zapísanú výmeru z nej vo výške 7.740m² ale tvárila sa, ako keby žiaden dar nedostala. Tak sa stalo, že sporná výmera zapísaná vo vložke č. XXX ako parc.č. 801 v k.ú. R. I. po jej matke v 1-ici o výmere 3.889m² bola znova predmetom dedenia, rovnako ako 1-ica (724m²) z parc.č. 1144 a táto bola ako parcely č. 310/501, 310/502, 310/503 zapísaná do LV č. XXXX v k.ú. R. I. ako dedičstvo pre E. B., A. U., H. I. a E. F. I., každá v 1/8-ine a výmeru 3.889m² z parc.č. 801 vo vložke XXX zapísanú v LV č. XXXX nadobudla E. B..

77. Krajský súd v Trenčíne (vec OS Trenčín 14C/208/2018) v právoplatnom rozsudku č.k. 4Co/111/2019-595 zo dňa 28.7.2020 konštatoval, že notárska zápisnica zo dňa 13.11.1998 č. G. XXX/XX, G., od ktorej E. B. odvodzovala oprávnenú držbu nehnuteľností nebola platným právnym úkonom, pretože držba nehnuteľnosti, opierajúca sa o ústnu zmluvu nemôže viesť k vydržaniu nehnuteľnosti (rozsudok NS SR sp. zn. 137/2011). Pôvodná žalovaná E. B. nespĺňala podmienky na vydanie osvedčenia o vydržaní spornej parcely, pretože nepreukázala právny titul, od ktorého odvodzovala dobromyseľnú držbu. Toto rozhodnutie síce malo za následok neexistenciu nadobúdacieho titulu pre E. B. na osvedčenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam v nej uvedených, avšak odvolací súd

opomenul závažný fakt, že na podklade tento notárskej zápisnice došlo v prospech E. B. k zapísaniu vlastníckeho práva v nej uvedených nehnuteľností ako výlučnej vlastníčky v celosti, hoci ňou nikdy nebola. Podkladom zápisu vlastníckeho práva bol totiž geometrický plán O. A. č. RSKM-II-46/93 z 22.09.1993, ktorý nerespektoval priebehy hraníc pôvodnej neknihovanej cesty a E. B. osvedčením N 512/1998 nadobudla časti neknihovaných parciel, ktoré sú vyznačené v geometrickom pláne č. 6/2008 ako parcely č. 791/10, 791/15, 791/16, 791/20, 791/21. Dnes je neexistujúca cesta zakreslená neznateľnými hranicami a zapísaná vo vlastníctve odporkyne pod parc.č. Q. XXX/XX D. XXX/XX (konštatoval znalec Ing. Hrivík).

78. Krajský súd v Trenčíne v rozsudku č.k. 4Co/111/2019-595 vychádzal z výsluchu pôvodnej žalovanej -E. B. a bral za preukázané, že pkn. parcelu č. 801 kúpili ešte jej starí rodičia v roku 1898, už reálne vyčlenené, ohradené plotom. Medzi stranami údajne „nebolo sporné“ tiež to, že právni predchodcovia žalovaného od roku 1926 užívali (ohradené plotom) tak nehnuteľnosti zapísané v pozemkovej knihe, ako aj nehnuteľnosti v pozemkovej knihe nezapísané (neknihované). Podľa tvrdení E. B., jej právni predchodcovia neboli v držbe sporného pozemku rušení, nehnuteľnosť užívali niekoľko desaťročí, po celý čas držby boli presvedčení, že sporný pozemok je súčasťou ich pozemku parc. č. 801, ktorá je ich vlastníctvom titulom darovacej zmluvy. V roku 1993 pôvodná žalovaná E. B. si v záujme zamerania užívacieho stavu a jeho následného identifikovania so stavom právnym, dala vyhotoviť v júli 1993 geometrický plán č. RSKM-II-46/93. Tento plán užívací stav právne identifikoval výlučne len s parcelou č. 801, zapísanou v pkn. vl. č. XXX. V roku 1998 pôvodná žalovaná E. B. požiadala Obecný úrad Červený Kameň o vyjadrenie k žiadosti o vydanie osvedčenia, pričom obecný úrad potvrdil pravdivosť vyhlásenia E. B. uvedeného v žiadosti o vydanie osvedčenia o vydržaní pozemkov a tiež skutočnosť, že pozemky nie sú vo vlastníctve štátu ani obce. Až v roku 2008 Obecný úrad Červený Kameň inicioval odstránenie duplicity vlastníctva na LV č. XXX na základe údajov uvedených v geometrickom pláne O. H. z r. 2008, pričom v priebehu súdneho konania sa zo znaleckého posudku Ing. Hrivíka č. 11/2013 zistilo, že časť nehnuteľností vedených ako vlastníctvo pôvodnej žalovanej E. B. bola vytvorená z neknihovanej parcely v extraviláne, ktorá bola v dávnej minulosti vyznačená v pozemnoknižnej mape ako obecná cesta. Žalobca v konaní relevantným spôsobom nevyvrátil a nespochybnil skutočnosť, že právni predchodcovia žalovaného boli pri vstupe do držby dobromyseľní a že skutočne sporné pozemky v pokojnom a nerušenom stave užívali niekoľko desaťročí, minimálne od roku 1926 až do roku 2008. Pri skutočnej držbe sa vždy predpokladalo, že je po práve a opak sa musel dokazovať (rozhodnutie NS SR sp.zn. 1Cdo/96/2013), nestatočnosť držiteľa musí preukázať druhá strana, čo žalobca nepreukázal. Pokiaľ žalobca v konaní namietal dobromyseľnosť právnych predchodcov žalovaného s poukazom na výmeru knihovanej pkn. parcely 10.709m² a výmeru spornej neknihovanej parcely 2.195m², k tomu je potrebné uviesť, že výmery parciel nie sú záväzným údajom pozemkovej knihy. Posúdenie, či je držiteľ v dobrej viere, alebo nie, je treba vždy hodnotiť objektívne s prihliadnutím na okolnosti daného prípadu. Ak sa nadobúdateľ nehnuteľností na základe skutočnosti spôsobilý k nadobudnutiu vlastníckeho práva chopí držby pozemku (alebo aj jeho časti), na ktorý sa titul nevzťahuje, môže by so zreteľom na všetky okolnosti v dobrej viere, že je vlastníkom takéhoto pozemku. Jedným z hľadísk je aj pomer plochy nadobudnutého a skutočne držaného pozemku. Takýto ospravedliteľný omyl a teda aj oprávnenú držbu nemožno vylúčiť ani v prípade, že výmera držaného pozemku dosahuje i 50%, niekedy i viac skutočne nadobudnutého pozemku (rozhodnutia NS ČR 22Cdo/220/2007, 22Cdo/1398/2000). S prihliadnutím na vyššie uvedené právne i skutkové okolnosti, za akých vstúpili právni predchodcovia žalovaného v roku 1926 do užívania spornej časti pozemku (sporný pozemok bol od dávnej minulosti priplotený k pozemku právnych predchodcov žalovaného a užívaný ako súčasť ich pozemku), taktiež i tú okolnosť, že žalobca až do podania žaloby nenamietal držbu nehnuteľností zo strany právnych predchodcov žalovaného, odvolací súd mal za to, že právni predchodcovia D. J. a I. J. boli v držbe dobromyseľní a títo nadobudli vlastnícke právo k spornému pozemku vydržaním.

79. Tunajší súd sa s uvedenými závermi nestotožňuje. Poukazuje na to, že česká judikatúra, ktorá považuje zvýšenie výmery aj o 50% za prijateľné, nie je na území Slovenskej republiky právne záväzná, čo bolo judikované uznesením Najvyššieho súdu SR sp.zn. 1Cdo/115/2017 zo dňa 22.8.2018, potvrdené Ústavným súdom SR sp. zn. IV.ÚS 657/2018 zo dňa 29.11.2018. Za záväznú sa však považuje zjednocujúca judikatúra Veľkého senátu Najvyššieho súdu SR vo vlastníckych veciach (Uznesenie Najvyššieho súdu SR dňa 27. apríla 2021, sp. zn. 1VOBdo/2/2020, zdroj: nsud.sk; analytické právne vety: nsud.sk), ktorý judikoval, že: „Na základe absolútne neplatného právneho úkonu nie je možné nadobudnúť vlastnícke právo, a to ani v prípade, že na jeho podklade bol uskutočnený vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností. S poukazom na právnu zásadu, podľa ktorej nikto nemôže previesť

na iného viac práv, ako sám má (nemo plus iuris ad alium transferre potest quam ipse habet), nemôže platne previesť vlastnícke právo k nehnuteľnosti na inú osobu ten, kto je na základe absolútne neplatného právneho úkonu vedený v katastri nehnuteľností ako vlastník nehnuteľností. Dobrá viera nadobúdateľa, že hnutelnú alebo nehnuteľnú vec nadobúda od vlastníka, má vplyv na nadobudnutie vlastníckeho práva, len pokiaľ zákon v taxatívne vymedzených prípadoch nadobudnutie vlastníckeho práva s poukazom na dobrú vieru ich nadobúdateľa výslovne upravuje. V iných prípadoch právna úprava de lege lata nadobudnutie vlastníckeho práva od nevlastníka s poukazom na dobrú vieru nadobúdateľa neumožňuje. Ustanoveniu § 70 ods. 1 zákona č. 162/1995 Z. z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (katastrálny zákon), ktoré upravuje hodnovernosť údajov katastra, nezodpovedá výklad, podľa ktorého už len sama evidencia vlastníctva nehnuteľnosti v katastri nehnuteľností zakladá dobrú vieru evidovaného vlastníka v to, že je vlastník.“

80. Judikatúra slovenských súdov sa opiera o nedotknuteľnosť a neodňateľnosť vlastníckeho práva bez relevantných právnych dôvodov, stanovených výlučne zákonom (napr. vydržanie) avšak zdôrazňuje, že nikto nemôže nadobudnúť nič od nevlastníka a z nezákonnosti nemôže vzniknúť právo. Na základe vyššie preukázaných faktov, podložených kompletnými listinami z katastra nehnuteľností o vlastníckych právach a ich zápise v katastri nehnuteľností vyšlo (až dňa 12.1.2021) najavo, že E. B. si pred úradmi na totožnú darovaciu zmluvu od matky uplatnila z parcely č. 801 v podiele 1 -ica z pkn vložky XXX v k.ú. R. I. výmeru patriacu jej matke 2x; po prvý raz ako dar v notárskej zápisnici N 512/98 v roku 1998 a po druhý raz ako dedičstvo v roku 2006. Takéto konanie nemožno v žiadnom prípade označiť za „ospravedlniteľný omyl“ ale za bezdôvodné obohatenie (§ 451 a nasl. Občianskeho zákonníka), ktoré musí byť vydané oprávnenému vlastníkovi (§ 458 ods.1 Obč. zák.), keď ho nemožno zistiť, štátu (§ 456 Obč. zákonníka).

81. V tomto spore vyšli najavo skutočnosti, ktoré úplne vyvracajú tvrdenia pôvodnej žalobkyne -E. B. o dobromyseľnej držbe a o „priplotení“ časti neknihovanej parcely vo vlastníctve štátu k parc.č. 801 v k.ú. R. I. jej právnymi predchodcami, či už jej matkou D. J. alebo I. J.. V tomto spore žalovaný 3/ na pojednávaní dňa 21.6.2021) uviedol, že sporná parcela XXX oplotená nebola a ploty boli postavené až potom, ako E. B. postavila chatu. Žalobcovia 1/ až 8/ tieto skutkové tvrdenia výslovne nepopreli a preto ich mal súd v zmysle ust. § 151 ods.1 CSP za nesporné. V tomto konaní bolo vykonané rozsiahle dokazovanie, vypočuté viaceré fyzické osoby, znalé danej lokality a vychádzalo sa aj z iných dôkazov, než z výpovede jedinej osoby s právnym záujmom na výsledku sporu ako vo veci sp.zn.14C/218/2008 (E. B.). V tomto konaní sa nepreukázalo akékoľvek „priplotenie“ neknihovanej parcely vo vlastníctve štátu právnymi predchodcami E. B. ba ani to, že by nadobudla parcely darom už reálne vyčlenené v teréne. Práve naopak, dôkazy v spise naznačujú, že právní predchodcovia vrátane E. B. vedeli, že v spornej lokalite sú obecné cesty a neknihované parcely vo vlastníctve štátu. Takýmto dôkazom je napr. darovacia zmluva (na č.l. 1145 spisu) zo dňa 8.6.1973 podpísaná D. J., N. U. -Y. (matkou E. B.), I. J. (bratom E. B.) aj E. B. z ktorej textu priamo vyplýva existencia parc.č. 317 o výmere 640m²/neplodná - užívateľ Čsl. štát- cesty / ako časť pkn. parc.č. 801; a tak, ako mali oni zapísané svoje vlastnícke práva v pozemkovej knihe, v mape boli evidované obecné cesty a tieto sa nepochybne v danej lokalite nachádzali. Neboli v minulosti ohradené a používali ich ešte v 50-tych rokoch minulého storočia deti chodiace do školy do Červeného Kameňa z Vršatského Podhradia (dôkaz petícia na č.l. 1205 + stanovisko Obce červený Kameň čl. 1203 spisu), v 70-tych rokoch ich využívali turisti na rekreačné účely a urbár na ťažbu dreva a starostlivosť o les (dôkaz čl. 1023, 1012 + 1214 spisu). O neexistencii zamerania parcel užívaných právnymi predchodcami pôvodnej žalobkyne 1/ E. B. v teréne a vyznačenia ich hraníc plotmi svedčia predložené 1ks starej čiernobielej fotografie v spornej lokalite a 1ks farebnej fotografie staršieho dáta, (fotografie označené pod písm. a/,c/ čl. 851 spisu) kde nie sú v teréne vyznačené žiadne ploty, hranice pozemkov sa nedajú voľným okom poznať -sú tam lesy, lúka; o neznateľných hraniciach sa zmieňuje vo svojom posudku aj O. M. (strana 7 z jeho ZP č. 11/2013). Čo však je podstatné, geodet pri zameraní lokality dňa 29.11.1972, keď vyhotovoval geometrický plán na odčlenenie parc.č. 801/2 od parc.č. 801 za účelom vyčlenenia parcely o výmere 400m² pre E. B. na stavbu chaty poľnú cestu zameral, rovnako zameral aj neknihovanú parcelu vo vlastníctve štátu ev.č. XXX parc.č. 640 /neplodná/ ako časť parc.č. 801 a v GP z roku 1972 je jasne zakreslená aj poľná cesta (čl. 1150 spisu – kvalitná čitateľná kópia je uvedená aj na čl. 145 v spise 14C /2018/2008), ktorá vedie kúsok od vyčleneného novovytvoreného pozemku parc.č. 801/2 a korešponduje s vyjadrením bývalej starostky obce R. I. P. E. (bola ňou v období od 1989- 2010), že pred chatou rodiny J. viedla cesta, ktorá bola široká na rebrinák a túto cestu neskôr rodina B. a A. zasykala. O tom, že cesta viedla kúsok od chaty E. B. sa zmieňuje vo svojej výpovedi aj žalovaný 1/, toto korešponduje aj s vyjadrením 218 občanov v Červenom Kameni + Vršatskom Podhradí v podpísanej petícii, že pôvodná cesta viedla popod chatu p. E. B.. V GP z roku 1972 nie sú zakreslené žiadne ploty; hranice novej parcely č. 801/2

na stavbu chaty boli vyčlenené iba kolíkmi a aj na stavebnom povolení na stavbu chaty (č.l. 857 spisu) je poloha chaty označená smerom 15m od cesty (nemeralo sa od žiadneho jestvujúceho plotu). Jediné zameranie, kde sa spomínajú hranice vytvorené plotom a železnými rúrkami sú zaznamenané až v roku 1993 v geometrickom pláne Ing. Masaryka č. RSKM-II.-46/93 zo dňa 22.09.1993, čo potvrdzuje tvrdenie žalovaného 3/, že sporný plot sa vybuďoval až po stavbe chaty E. B. po roku 1973. Tvrdenia žalovaného 3/ o tom, kto vybuďoval v skutočnosti plot potvrdzuje žalovaná 6/ vo svojom písomnom vyjadrení k žalobe (mailom) kde uviedla, že žalobkyňa X/XXXXX B. si ohradila ďaleko väčší pozemok, ktorý jej bol darovaný jej otcom a že jej boli známe podmienky, za akých jej otec I. J. podpísal predmetnú lúku (pozemok)... cesta, ktorá tam bola od nepamäti slúžila pri zväžení obilia z lúky, slúžila aj občanom a širokej verejnosti pri zväžení dreva do dediny. Túto cestu užívali aj obyvatelia obce Vršatec, ktorí spadali pod Obecný úrad a matriku Červený Kameň a taktiež gazdovia z Vršatca vozili obilie do ich mlyna. Cesta v tom čase bola kamenistá a prašná a ona veľmi dobre vie, že existuje stará mapa, kde je táto cesta zakreslená.“

82. Takže možno mať za preukázané, že, že právni predchodcovia žalobcu 1/ si do roku 1958, kedy údajne mali vydržať sporné parcely, „nepriplotili“ neknižovanú parcelu vo vlastníctve štátu a túto neužívali ako jej výluční užívatelia v dobrej viere ako svoju. Dokazovanie naopak vedie k záveru, že v uvedenej lokalite pred postavením chaty E. B. žiadne parcely reálne vyčlenené právnymi predchodcami žalobkyne 1/ E. B. v teréne neboli, avšak prirodzené hranice tvorila jestvujúca cesta (žalobkyňa 1/ uviedla : “patrilo nám to vždy až po cestu...“), les a potok a cestu využívali aj iné osoby, než právni predchodcovia D. J. a jej rodiny. Možno konštatovať, že rozsudok Okresného súdu Trenčín zo dňa 02. februára 2015, č.k. 14C/218/2008-344, ktorým bolo rozhodnuté o určení, že vlastníkom parciel: KN „C“ č. XXX/XX - trvalý trávnatý porast o výmere 945m², KN „C“ č. XXX/XX - trvalý trávnatý porast o výmere 721m², KN „C“ č. XXX/XX - ostatné plochy o výmere 195m², KN „C“ č. XXX/XX - ostatné plochy o výmere 290 m², KN „C“ č. XXX/XX - ostatné plochy o výmere 44 m² v katastrálnom území Červený kameň, vytvorených na základe geometrického plánu č. 6/2008 zo dňa 11.06.2008 overeného Správou katastra Ilava dňa 30.06.2008 pod č. XXX/XXXX je Slovenská republika, v správe Slovenského pozemkového fondu v podiele 1/1 bol správny. E. B., ani žiaden jej právny predchodca nemohol nadobudnúť neknižované parcely vo vlastníctve štátu do svojho vlastníctva vydržaním, pretože nemal titul pre dobromyseľnú držbu a vec nedržal po rozhodujúcu dobu v neprežitej držbe výlučne sám „priplotenú“ ako jej výlučný vlastník s tým, že mu patrí. Ploty postavila E. B., samozrejme potom, ako nechala zasypať pôvodnú cestu, ktorá viedla popod jej chatu a nechala vyhotoviť geometrický plán O. A. č. N.-XX/XX zo dňa 22.09.1993, ktorý ignoroval jestvujúce hranice neknižovaných parciel a spoločne sa im podarilo uviesť obec do omylu, že v uvedenej lokalite nie sú žiadne neknižované parcely a získať vo svoj prospech do vlastníctva výmeru, ktorá jej nepatrila. V dôsledku rozsudku Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 4Co/111/2019 teda došlo k nesúladu zápisu vlastníckych vzťahov v katastri so stavom právnym a súd konštatuje narušenie hodnovernosti údajov katastra pokiaľ ide o výmery parciel č. CKN 791/29 a 791/33 v LV č.XXX, pretože ich časť nepochybne patrí Slovenskej republike a čo je v rozpore so zápisom v liste vlastníctva č.XXX, ktoré ju ako celok evidujú ako výlučné vlastníctvo právnych nástupcov E. B.- žalovaného 8/. Vzhľadom k tomu, že časť týchto parciel E. B. nikdy legitímnym spôsobom nenadobudla, akékoľvek zmluvné prevody na ďalších nadobúdateľov sú absolútne neplatnými zmluvami, z dôvodu, že nikto nemôže nadobudnúť nič od nevlastníka.

83. Pri určení vlastníckeho práva je potrebné vychádzať zo základných východísk ohľadom výmer parciel zapísaných v pozemkových evidenciách predchádzajúcich katastru nehnuteľností. Proces zistenia skutočnej výmery pozemkov doposiaľ evidovaných s výmerou zisťovanou v minulosti na základe menej presných meraní (v zásade "E" stav katastra nehnuteľností), by mal spočívať v zistení hraníc pozemku a jeho následného zamerania, z ktorého zistené údaje sú podkladom výpočtu výmery pozemku. Rozhodujúcim kritériom sú teda hranice pozemku, z ktorých vychádza výmera. Nie naopak, pretože rozsah vlastníctva neurčuje výmera ale hranice (napr. uznesenie Krajského súdu v Trenčíne č.k. 17Co/432/2014-135 zo dňa 29. apríla 2015).

84. Rozhodujúcim východiskom tohto sporu bolo ustáliť hranice pôvodných neknižovaných parciel vo vlastníctve štátu vrátane pozemkov pôvodných parciel XXX D. XXXX v pkn vložke č. XXX v k.ú. R. I. patriacich právnym predchodcom žalobcov a ďalších im patriacich pozemkov v spornej lokalite; avšak pred ROEP, pretože tento prevzal údaje z nesprávne zameraných hraníc C-KN parciel na základe GP č. O. A. č. N.-XX/XX zo dňa 22.09.1993. Na úkor žalobcov mohol do ich pozemku posunúť hranicu v zásade iba bezprostredný sused. Bolo treba rozlišovať východiská geodetických zistení významných pre vec, ktoré v prípade odborných znalostí predstavujú v zásade skutkovú otázku v kompetencii znalca geodeta. Pri geodetických zisteniach nebolo možné použiť ZP Ing. Polku, pretože ním vyhotovený geometrický plán bol vyhotovený na podnet samotných žalobkyň, ktoré ho žiadali vypracovať v zmysle

opisu v čl. I. ods. 11 návrhu, ktorý bude slúžiť ako technický podklad určovacieho petitu uvedeného v čl. III. návrhu, bod I. petitu (uvedené diely 1 a 2 budú identifikované samostatnými parcelnými číslami, výmerou a druhom pozemku) a jeho účelom bolo porovnať výmery dielov parciel č. 470 (po prečíslovaní parc. č. 801) s výmerou uvedenou v pozemkovoknižnej vložke č. XXX pre k.ú. R. I.. Tento geometrický plán však neidentifikoval celú parcelu č. 801 v pkn. vložke XXX k.ú. R. I., ale len jej časť a na jeho podklade boli ako vlastníctvo žalobkyň znova zapísané aj tie diely, ktoré odčlenil na základe výkazu výmer k ZPMZ č. XXX/XX z parciel zapísaných v LV č. XXXX v k.ú. R. I. ako KN-E č. 801/501 - orná pôda o výmere 134m², č. XXX/XXX -orná pôda o výmere 2.159m² a XXX/XXX -orná pôda o výmere 2.711m² a vytvoril nové parcely KN-E č. XXX/XXX - orná pôda o výmere 309m², č. XXX/XXX -orná pôda o výmere 1.628m² a XXX/XXX -orná pôda o výmere 790m² geodet O. H..

85. Tento geometrický plán č. 9/2012 mal za následok návrat k výmerám pred zápisom č. XXX/XX, s nerešpektovaním geometrického plánu č. 7/2008 O. U. H. vypracovaným za účelom obnovenia vlast. hranice parciel reg. E- KN XXXX, XXXX, XXXX, XXXX D. R. XXXX (neknihovaných parciel vo vlastníctve štátu) a vychádzal z GP O. A. č. č. N.-XX/XX zo dňa 22.09.1993. Z výkazu výmer tohto geometrického plánu vyplýva, že z parciel zapísaných v LV č. XXXX v k.ú. R. I. ako KN-E č. XXXX TTP o výmere 1.402m² boli vytvorené parcely č. 1090/3 o výmere 111m², č.793/4 o výmere 329m², č.1090/4 o výmere 250m², č. 1092/2 o výmere 118m², č. 971/4 o výmere 582m² a č.791/23 o výmere 12m²; z KN-E parcely č. 8094 TTP o výmere 2.303m² boli vytvorené parc.č. 791/4 o výmere 2.303m² a z E-KN parcely č. 8091 zast..pl. o výmere 4.529m² boli vytvorené parc.č. 1090/2 o výmere 4.968m², č. 1054/2 o výmere 2.353m², č.813/3 o výmere 333m², č.1199/5 o výmere 6.582m², č.815/2 o výmere 190m² a č.816/2 o výmere 102m². Od účinnosti zák.č. 161/2015 Z.z (Civilný sporový poriadok) , teda od 1.7.2016 súd vykonáva dôkazy už len na návrh strán, ktoré sú povinné dôkazy označiť (čl.8 cit. predpisu) a súd vykonáva znalecké dokazovanie len návrh a za predpokladu, že strana zloží v konaní preddavok. Z vyššie uvedeného vyplýva, že súd nemal v konaní vôbec preukázané, že žalobcom patria sporné parcely, ku ktorým sa domáhajú určenia vlastníckeho práva, lebo nebolo zidentifikované, z akých pôvodných parciel boli vytvorené ani kde sú ich hranice a aká má byť ich správna výmera. Toto sa dá zistiť iba porovnaním stavu, aby sedeli PKN vložky a grafické časti a tieto musia súhlasiť, s tým, že rozhodujúca je pozemnoknižná mapa (stanovisko O. M. pri jeho výsluchu dňa 31.3.2014 vo veci 14C/218/2008). Nikto z účastníkov v konaní nenavrhol vykonať kontrolné znalecké dokazovanie na správnosť hraníc a geometrického plánu č. 7/2008 Ing. Vanku. O. H. dospel k záveru o nesprávnosti svojich meraní pri trasovaní plynovodu a cesty iba preto, lebo vychádzal z chybných zameraní "C" parciel vo vlastníctve pôvodnej žalobkyne 1/, ktoré vznikli údajne z pôvodnej E-KN parc.č. 801 vo vložke č. XXX. Zo znaleckého posudku znalca z odboru geodézie a kartografie Ing. Vladimíra Hrivíka č. 11/2013 (vyhotoveného vo veci sp.zn. 14C/218/2008) mal súd za preukázané, že časť vysporiadaných parciel v súbore C- KN č. XXX/XX, XXX/XX D. XXX/XX vo vlastníctve pôvodnej žalobkyne 1/-E. B. pochádza z parcely vyznačenej v prílohe P6 posudku červeným písmenom A. Súčasťou kresby v platnej pozemnoknižnej mape tejto parcely nie je žiaden zápis parcelného čísla, z tohto dôvodu znalec konštatoval, že táto časť parcely je neknihovaná, a že k nijakému omylu pri zápise nedošlo. Znalec O. M. dospel k záveru porovnaním geometrického plánu č. N./XX z 22.09.1993 a geometrického plánu č. 6/2008, k. ú. R. I. a zistil zásadný nesúlad v identifikácii právneho pozemnoknižného stavu pred zápisom nových vlastníckych vzťahov do súboru C KN. Podľa názoru znalca bola správna identifikácia pozemnoknižného stavu v geometrickom pláne č. 6/2008 vyhotovenom Ing. Vankom dňa 11.06.2008. V znaleckom posudku vyhotovenom O. A. č. N./XX z 22.09.1993 nie sú rešpektované priebehy hraníc pôvodnej neknihovanej cesty. Geometrický plán O. A., ktorý nerešpektoval v teréne jestvujúce neknihované parcely, mohol viesť k nesprávnemu trasovaniu plynovodu a ak chybám v geometrickom pláne Ing. Vanku č. 7/2008, pretože tento bral za základ umiestnenia "C" parciel nesprávny geometrický plán O. A., ktorý do C-KN parciel vo vlastníctve žalobcu 1/ zameral ako vlastníctvo jeho predchodkyne E. B. aj neknihovanú parcelu vo vlastníctve štátu.

86. Súd teda nemal vzhľadom na rozpornosť záverov geodeta O. H. a O. J. vôbec preukázané, kde sú presné hranice medzi parcelami patriacimi žalobcom 1/ až 8/, kde presne sa nachádzajú neknihované parcely vo vlastníctve štátu a kde leží plynovod a sporná cesta, pretože rozpory medzi výmerami a spornými geometrickými plánmi neboli odstránené úplným vyriešením vlastníckych vzťahov k E-KN parc.č. 801 v pkn. vložke č. XXX ako celku (z výnimkou riadne zidentifikovanej časti parcely právoplatne vyriešenej v spore 14C/218/2008 kontrolným znaleckým dokazovaním). V tomto spore ani jedna zo strán kontrolné znalecké dokazovanie znalcom z odboru geodézie a kartografie na stanovenie hraníc nenavrhol (žalovaný 3/ vzal návrh na zameranie späť) a tieto rozpory sa nedajú v žiadnom prípade

odstrániť výsluchom geodeta O. H., preto súd opätovne jeho výsluch nevykonával, pretože na výsledku tohto sporu by jeho ústna výpoveď nič nezmenila.

87. Súd na základe týchto skutočností žalobu v časti o určenie vlastníckeho práva znova zamietol, pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácie. Pokiaľ chceli žalobca 1/, 2/, 6/ a 7/ byť úspešní v časti žaloby o určenie vlastníckeho práva, museli by hodnoverne preukázať, že nadobudli do svojho podielového spoluvlastníctva pôvodné E-KN parcely č. 8161 a 8094 v k.ú. R. I., resp. že parcely, ku ktorým sa domáhajú určenia spolu/ vlastníckeho práva boli vytvorené z nejakých iných, im patriacich parciel, ku ktorým majú titul na nadobudnutie vlastníckeho práva, čo neurobili. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že v predmetnej lokalite v k.ú. R. I., v ktorej sa nachádzajú aj pozemky žalobcov evidované v LV č. XXXX, XXXX, XXXX D. XXX sa nachádza niekoľko neknihovaných parciel, o existencii ktorých sa počas vyhotovovania ROEP-u v roku 2002 nevedelo, lebo jeho predmetom neboli už zamerané C-KN parcely (geometrickým plánom č. N./XX z 22.09.1993 vypracovaným Ing. Maasarykom) a neknihované parcely boli evidované len v pozemnoknižnej mape. V rámci zabezpečovania podkladov potrebných pre vydanie stavebného povolenia pre plynovod si žalovaný 1/ najal za účelom zamerania a vytýčenia trasy plynovodu v teréne geodeta O. U. H., ktorý pri zameraní prišiel na nezrovnalosti a existenciu neknihovaných parciel a vypracoval najprv Záznam podrobného merania zmien (ďalej len "ZPMZ"), ktorým oddelil diely z parciel v LV č. XXXX a Správa katastra Ilava tento záznam ZPMZ zapísala pod č. položky výkazu zmien XXX/XX a následne vyhotovil 2 geometrické plány č. 6/2008 a 7/2008, v ktorých upravil výmery tak, aby v nich boli zahrnuté neknihované parcely. Podľa názoru súdneho znalca O. M., ktorý kontroloval identifikáciu časti spornej parcely č. 801 v pkn. vložke č. XXX v k.ú. R. I., od ktorého odvodzovala svoje vlastnícke právo žalobkyňa 1/ v konaní vo veci 14C/218/2008 je správna identifikácia pozemnoknižného stavu v geometrickom pláne 6/2008 vyhotovenom O. H. dňa 11.06.2008 a správnosť postupu znalca Ing. Vanku pri geometrickom pláne č. 7/2008 (ktorého predmetom sú iné parcely, než vo veci 14C/218/2008 ako sa mylne domnieval žalovaný 3/) súd nemohol z vlastnej iniciatívy za účinnosti CSP bez návrhu sporových strán overovať. Pokiaľ ide o plynovod, tento je nepochybne stavbou a nehnuteľnosťou v zmysle ust. § 119 ods.2 Obč. zákonníka, čo bolo už judikované viacerými rozhodnutiami Najvyššieho súdu SR, napr. aj 10Sžr/49/2013 zo dňa 9.4.2014.

88. O neoprávnenú stavbu ide vtedy, ak niekto na cudzom pozemku postavil stavbu bez toho, aby k tomu mal občianskoprávny titul (t.j. zákonom vyžadované oprávnenia, ktorým je predovšetkým právo vlastnícke, právo zodpovedajúce vecnému bremenu alebo obligačné právo umožňujúce na cudzom pozemku zriadiť stavbu). Pre kvalifikáciu stavby ako neoprávnenej nerozhoduje, či stavebník mal stavebné povolenie. Pri rozhodovaní o odstránení neoprávnenej stavby súd prihliada najmä na povahu a rozsah hospodárskej straty, ktorá by odstránením stavby vznikla, k tomu, či vlastník stavby vedel, že stavia na cudzom pozemku. Súd musí porovnať hospodársku a inú stratu, ktorý by odstránením stavby vznikla so záujmom na ďalšom využití stavby. Je potrebné prihliadnuť ak k dôvodom, pre ktoré vlastník pozemku riadne nezakročil proti neoprávnenej stavbe v čase jej realizácie a ak vlastník pozemku o neoprávnenej stavbe vedel a tiež k dobe, ktorá od zriadenia uplynula. V danom prípade, pokiaľ ide o stavbu plynovodu, je nesporné, že tento budoval žalovaný 1/ a pri jeho stavbe postupoval s náležitou starostlivosťou a opatnosťou. Pred jeho umiestnením obstaral zameranie v teréne, prešetril vlastnícke vzťahy na základe dostupných mapových pokladov, vyhovel námietkami rodiny B., presunul trasu plynovodu tak, aby nešla cez ich pozemky. O tom, že geometrický plán O. A. nerešpektoval neknihované parcely mal vedomosť, až po zameraní geometrickým plánom č. 6/2008. Na stavbu plynovodu bolo vydané právoplatné stavebné povolenie, stavba bola riadne skolaudovaná a vzhľadom na rozporuplné závery geodeta O. H. (spochybnil vlastný geometrický plán č. 7/2008 a merania) a Ing. Polku, ktorý vo svojom vyjadrení (čl. 260-261 spisu) pri zakreslení parciel pripustil, že " pri vykresľovaní parciel nie je možné vylúčiť omyl" súd dospel k záveru, že nebolo hodnoverne preukázané, či plynovod zasahuje do vlastníctva pôvodnej žalobkyne 1/ a to do C-KN parcely č. 791/27, zapísanej v LV č. XXX v k.ú. R. I. aktuálne v prospech žalobcu 8/ titulom daru. Ak by sa zásah do vlastníckeho práva pôvodnej žalobkyne 1/ E. B. (táto parcela bola totiž len jej výlučným vlastníctvom) v takomto rozsahu cca 45cm preukázala, súd by mohol postupovať s ohľadom na vyjadrenie žalovaného 2/ len podľa ust. § 153c ods.2,3 CSP a zriadiť vecné bremeno za náhradu. Žalovaný 1/ bol vzhľadom na všetky okolnosti dobromyseľný, že plynovod stavia na parcelách vo vlastníctve štátu a žalovaný 2/ kúpou v dobrej viere, že plynovod bol postavený v súlade s platnými právnymi normami aj vlastníctvo k nemu nadobudol. Plynovod je líniová stavba a odstránením jeho časti by došlo k znehodnoteniu a znefunkčneniu celej stavby, odpojením plynovodných prípojek osôb, ktoré sú naň pripojené až vo Vršatskom Podhradí, čiže by šlo evidentne o neprimeraný zásah do vlastníckeho práva žalovaného 2/ a poškodenie práv

iných osôb, neprimerané zásahu do vlastníckeho práva žalobkyne 1/. Z týchto dôvodov súd návrh na odstránenie plynovodu a iné zamietol.

89. Pokiaľ ide o spornú lesnú a poľnú cestu, z vykonaného dokazovania nevyplýva, že by táto bola vo vlastníctve žalovaného 1/. Z listinných dôkazov nepochybne vyplýva, že túto dal iba zrekonštruovať na vlastné náklady (bez stavebného povolenia, teda ide o čiernu stavbu, čo je nesporná skutočnosť) so súhlasom žalovaného 3/ (pokiaľ išlo o neknižované parcely v jeho vlastníctve a správe) ako stavebník a investor žalovaný 1/. Kto cestu vybudoval pôvodne, sa nepodarilo preukázať (zrejme Štátne lesy). V uvedenej lokalite sa cesta vždy nachádzala, podľa výpovede svedkyne P. E. časť z nej rodina B. a A. zasypala a premiestnila ju inde. O neoprávnenú stavbu cesty spadajúcu pod režim § 135c ods.1 Obč. zákonníka by šlo iba vtedy, ak by došlo v dôsledku realizácie nevyhnutných rekonštrukčných opráv stavby k jej zániku ako veci v právnom zmysle a následne k vzniku stavby novej. Novovzniknutá stavba sa nemôže stať stavbou neoprávnenou, ak pôvodná stavba mala charakter stavby oprávnenej a to ani vtedy, ak rekonštruovaná stavba je budovaná na cudzom pozemku, kde stavebníkovi v čase výstavby rekonštruovanej stavby nesvedčí samostatný občianskoprávny titul k výstavbe. Miesta komunikácia môže byť samostatnou vecou v občianskoprávnom zmysle. Ak je miestna komunikácia samostatnou stavbou na cudzom pozemku, potom je nutné odlíšiť právo vlastníka tejto komunikácie zaťažiť tento pozemok stavbou od práva všeobecného užívania miestnej komunikácie; toto právo nemôže vylúčiť len to, že vlastníkovi komunikácie nesvedčí právny titul oprávňujúci ho mať stavbu na cudzom pozemku. V medziach osobitných predpisov upravujúcich prevádzku na pozemných komunikáciách a za podmienok ustanovených týmto zákonom, môže každý užívať pozemné komunikácie bezplatne obvyklým spôsobom a na účely, na ktoré sú určené. Od neoprávnenej stavby je potrebné odlišovať nepovolenú stavbu, ktorá je stavbou vybudovanou bez príslušného povolenia ale pri nedodržaní ustanovenia stavebných predpisov. (Cpj 52/1980, R 2/1981 NS SR) Ak už v čase, keď sa začali stavebné práce smerujúce k dokončeniu (prepracovaniu) stavby bola táto vec, ktorá môže byť samostatným predmetom právnych vzťahov, nemôže v dôsledku prepracovania dôjsť k vzniku novej veci. Ak existujúca stavba nezanikne, je všetko, čo bolo k nej pridané len prírastkom k doterajšej stavbe, bez ohľadu na pomer toho, čo už bolo zhotovené k novo pridanému. Vlastníctvo ku stavbe sa teda nemôže meniť jej prepracovaním. Nadobudnutie vlastníctva "k prepracovanej stavbe " je možné len vtedy, ak pôvodná stavba úplne zanikla. Ak ide o prestavbu pôvodnej stavby a ak nebolo medzi jej vlastníkom a stavebníkom dohodnuté niečo iné, je treba pri posudzovaní vlastníckeho vzťahu k takejto nehnuteľnosti spravidla vychádzať z toho, že to, čo prírastlo k pôvodnej (neodstránenej) stavbe patrí vlastníkovi pôvodnej stavby. Ak zriadi vlastník pozemku účelovú komunikáciu alebo ak súhlasí, hoci aj mlčky s jej zriadením (bez toho, aby išlo o komunikáciu v uzavretom priestore alebo objekte, ktorá slúži potrebe vlastníka alebo prevádzkovateľa uzavretého priestoru alebo objektu) stáva sa táto komunikácia verejne prístupnou a vzťahuje sa na ňu naďalej všeobecné užívanie pozemnej komunikácie. Súkromné práva vlastníka sú v tomto prípade obmedzené verejnoprávnym inštitútom všeobecného užívania pozemnej komunikácie. Účelovú komunikáciu nemožno zriadiť na pozemku proti vôli jeho vlastníka. Ak je však účelová komunikácia v súlade s vôľou vlastníka zriadená, nemôže jej vlastník jednostranným vyhlásením zamedziť jej všeobecné užívanie. Ak vykazuje spevnená lesná cesta, ktorá je pozemkom určeným na plnenie funkcií lesa znaky účelovej komunikácie podľa zák.č. 135/1961 Zb. o pozemných komunikáciách, vzťahuje sa na ňu právo všeobecného užívania podľa 6 ods.1 cit. zákona. Vlastník pozemku je aktívne legitimovaný žalobou o odstránenie časti stavby, aj keď jej ďalšia časť nestojí na jeho pozemku ale na pozemku inej osoby, ktorá nie je účastníkom konania, s prihliadnutím na to, že žalovaným ako spoluvlastníckam 4/6/ a 7/ cesta nevedí a súhlasia s ňou. Takto je možné postupovať aj v prípade, že následkom splnenia povinnosti žalovaného stavebníka je odstránenie aj tej časti stavby, na pozemku, ktorá žalobcovi nepatrí a že vlastník iného pozemku s týmto odstránením nesúhlasí.

90. V danom prípade bolo povinnosťou žalobcov 1/ až 8/ hodnoverne preukázať, že na mieste, kde sa cesta rekonštruovala sa predtým žiadna lesná ani poľná cesta nikdy nenachádzala, pretože len toto (novopostavené, kde predtým nič nebolo) má charakter neoprávnenej stavby a preukázať, že novopostavené leží na ich pozemkoch. Súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žalobcovia 1/ až 8/ neunesli dôkazne bremeno, pre nedostatočne prešetrované vlastnícke hranice a neknižované parcely vo vlastníctve štátu; kadiaľ sporná cesta pôvodne viedla a kadiaľ vedie teraz. Hodnoverne nepreukázali, v akej spornej časti leží zrekonštruovaná cesta na ich pozemkoch a či v tej časti (v dôsledku pôvodne zasypanej časti poľnej cesty a premiestnenej inde) došlo k neoprávnenému zásahu do ich vlastníckeho práva, ak áno, v akom rozsahu. Ak by aj k neoprávnenému zásahu do

vlastníckeho práva došlo, v danom prípade by prichádzal do úvahy iba postup podľa § 153c ods.2,3 Obč. zákonníka a to zriadenie vecného bremena (len v časti spočívajúcom v prírastku cesty rozšírenej nad rámec pôvodnej cesty a zasahujúcej v tomto prírastku do vlastníckeho práva žalobcov) za náhradu, so zohľadnením, že táto cesta je už vybudovaná, pokrytá asfaltovým povrchom; slúži verejnosti a spája obce Červený Kameň a Vršatské Podhradie a jej odstránenie čo len z časti, spôsobom navrhovaným žalobcami 1/ až 8/ žalobným návrhom by bolo neúčelné a znehodnotila by sa už vybudovaná časť cesty. Túto cestu využíva ako prístupovú určite aj aktuálny žalobca 8/ ku svojej chate. V danom prípade je však súd viazaný žalobou a nemôže prisúdiť nie čo iné, než čoho sa žalobca domáha s prihliadnutím na to, že vecné bremeno sa zriaďuje len za náhradu a nikto takéto znalecké dokazovanie po účinnosti CSP nenavrhol vykonať. Preto súd žalobu aj v tejto časti zamietol.

91. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 zák.č. 160/2015 Z.z. (Civilného sporového poriadku), v zmysle ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. V danom prípade boli žalovaní 1/ až 8/ v spore úspešní. Súd však priznal plnú náhradu trov konania len žalovaným 1/ a 2/. Ostatným žalovaným trovy nevznikli, resp. si ich neuplatnili a preto im súd ich náhradu nepriznal.

92. Vzhľadom na vznik trov štátu za účinnosti OSP (do 30.6.2016) za vypracovaný znalecký posudok č. 9/2012, ktorý platil zčasti štát z rozpočtových prostriedkov tun. súdu, súd rozhodol aj o nároku štátu na ich náhradu, ktorý priznal štátu v rozsahu 100% voči neúspešným žalobcom (§ 148 ods.1 O.s.p.)

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Trenčín v 8-mich vyhotoveniach.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.